

Ordonanță de urgență 194/2002 privind regimul străinilor în România*) - Republicare

Ordonanță de urgență 194/2002 din 2008.06.05

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 17 ianuarie 2022

Intră în vigoare:

27 ianuarie 2003 An

Ordonanță de urgență 194/2002 privind regimul străinilor în România*) - Republicare

Data act: 12-dec-2002

Emitent: Guvernul

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1: Domeniul de reglementare

Prezenta ordonanță de urgență constituie cadrul prin care sunt reglementate intrarea, șederea și ieșirea străinilor pe teritoriul României sau de pe teritoriul României, drepturile și obligațiile acestora, precum și măsuri specifice de control al imigrației, în conformitate cu obligațiile asumate de România prin documentele internaționale la care este parte.

Art. 2: Definiții

Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) străin - persoana care nu are cetățenia română, cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori cetățenia Confederației Elvețiene;
- b) apatrid - străinul care nu are cetățenia niciunui stat;
- c) rezident - străinul titular al unui permis de ședere temporară acordat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;
- d) rezident pe termen lung - străinul titular al unui permis de ședere pe termen lung acordat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;
- e) sponsor - străinul, posesor al unui permis de ședere, altul decât cel în scop de reîntregire a familiei, sau al unei Cărți albastre a Uniunii Europene eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări, care solicită reîntregirea familiei ori ai cărui membri de familie solicită reîntregirea familiei cu acesta, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;
- e¹) reîntregirea familiei - intrarea și șederea pe teritoriul României a membrilor de familie ai unui străin cu ședere legală pe teritoriul României sau ai unui cetățean român, în scopul păstrării unității familiei, indiferent de data stabilirii acestei relații de familie;
- f) Centrul Național de Vize - structură special desemnată din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, care contribuie la stabilirea și realizarea politicii naționale de vize a României, împreună cu celelalte instituții din administrația publică centrală, potrivit competențelor

stabilite prin lege, și este punct central de acces la Sistemul de informații privind vizele;

f¹)fila separată pentru aplicarea vizei - are înțelesul stabilit la art. 2 pct. 8 din Regulamentul CE nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 243 din 15 septembrie 2009, denumit în continuare Codul de vize,

g)viza - autorizația, materializată prin aplicarea unui colant pe un document de trecere a frontierei de stat valabil sau, după caz, pe fila separată pentru aplicarea vizei, care conferă titularului dreptul să solicite tranzitul aeroportuar, tranzitul ori șederea temporară pentru o perioadă determinată cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

g¹)**viza de lungă ședere - viza care dă dreptul titularului să solicite prelungirea dreptului de ședere temporară pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;**

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 2, după litera g¹) se introduce o nouă literă, litera g²), cu următorul cuprins:

"g²) viza de scurtă ședere - viza uniformă, astfel cum este definită la art. 2 pct. 3 din Codul de vize, și viza cu valabilitate teritorială limitată, astfel cum este definită la art. 2 pct. 4 din Codul de vize;"

h)**viză de tranzit aeroportuar - autorizația acordată de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, care permite străinului să treacă prin zona internațională de tranzit a unui aeroport român, fără a intra pe teritoriul statului român, cu ocazia unei escale sau a unui transfer între două tronsoane ale unui zbor internațional;**

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 2, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

"h)viza de tranzit aeroportuar- are înțelesul stabilit la art. 2 pct. 5 din Codul de vize;"

i)drept de ședere temporară - dreptul străinului de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă determinată, în condițiile legii;

i¹)drept de ședere pe termen lung - dreptul acordat străinului de către autoritățile competente de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă nedeterminată, în condițiile legii;

i²)protecție internațională - statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;

j)permis de ședere - documentul de identitate care se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii, străinului căruia i se prelungeste dreptul de ședere în România sau celui căruia i se acordă dreptul de ședere permanentă, după caz;

k)permis unic - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, care atestă dreptul de ședere și de muncă al acestuia pe teritoriul României;

k¹)permis de ședere în scop de detașare - documentul de identitate care se eliberează străinului de către Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii, și atestă dreptul de ședere și de muncă în baza detașării pe teritoriul României;

k²)*permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii, denumit în continuare*

«*permis ICT*» - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, care atestă dreptul acestuia de ședere și de muncă pe teritoriul României în calitate de lucrător ICT;

k³) *permis pentru mobilitate pe termen lung, denumit în continuare permis «mobile ICT»* - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, care atestă dreptul acestuia de ședere și de muncă pe teritoriul României în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung.

l) căsătorie de conveniență - căsătoria încheiată cu singurul scop de a eluda condițiile de intrare și ședere a străinilor și de a obține dreptul de ședere pe teritoriul României;

m) interviu - discuția purtată de un reprezentant al autorităților române cu persoana care solicită acordarea vizei române sau prelungirea dreptului de ședere în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în scopul obținerii de informații suplimentare cu privire la datele înscrise în cererile formulate, motivele deplasării și șederii în România și veridicitatea documentelor prezentate;

n) ofițer de interviu - lucrătorul din cadrul Oficiului Român pentru imigrări, cu atribuții în constatarea existenței elementelor căsătoriei de conveniență;

n¹) *elev* - străinul care a fost acceptat de o unitate de învățământ preuniversitar de stat sau particulară, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii, în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional, precum și străinul de origine română, bursier al statului român sau exonerat de la plata taxelor de școlarizare, înscris la o instituție de învățământ preuniversitar de stat, ciclul liceal, cu frecvență;

n²) *student* - străinul care a fost acceptat de o instituție de învățământ superior de stat sau particulară, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii, la un program de licență, master, la un program de studii doctorale sau postdoctorale, la forma de învățământ cu frecvență;

n³) *stagiar* - străinul care are o diplomă de învățământ superior sau care urmează un ciclu de studii care conduce la o diplomă de învățământ superior și care este admis pentru un program de formare în vederea dobândirii de cunoștințe, de practici și de experiență într-un mediu profesional;

n⁴) *nomad digital* - străinul care este angajat cu un contract de muncă la o companie înregistrată în afara României și care prestează servicii prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor sau care deține o companie înregistrată în afara României, în cadrul căreia prestează servicii prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor și poate desfășura activitatea de angajat sau activitatea din cadrul companiei, de la distanță, prin folosirea tehnologiei informației și comunicațiilor;

o) *cercetător* - străinul, titular al unei diplome de doctor sau de absolvire a unor studii superioare de natură să îi permită accesul la programe de cercetare sau cercetare postdoctorală și care este acceptat de instituții de învățământ superior acreditate, institute de cercetare, de o unitate de cercetare-dezvoltare sau de un centru de cercetare atestate să desfășoare activități de cercetare științifică în cadrul unui proiect;

o¹) *proiect educațional* - un set de acțiuni educative elaborate de o instituție sau de o unitate de învățământ din România în cooperare cu alte instituții sau unități similare dintr-o țară terță, în scopul schimbului cultural, educațional și de formare profesională;

o²)entitate-gazdă - orice persoană fizică sau juridică aflată într-un raport juridic cu un străin care prevede drepturi și obligații pentru ambele părți;

o³)familie-gazdă - familia care primește temporar un lucrător au pair și care îi permite acestuia să participe la viața sa de familie de zi cu zi pe teritoriul României;

o⁴)programe ale Uniunii Europene sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate - programe finanțate de Uniunea Europeană sau de statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv România, de promovare a mobilității străinilor în Uniunea Europeană sau în statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv România, participante la programele respective;

p)titlu de călătorie pentru străini - document eliberat în condițiile legii, valabil pentru o singură călătorie, pentru străinii care nu mai sunt în posesia unui document de călătorie valabil;

q)certificat de repatriere - document eliberat de către Oficiul Român pentru Imigrări ce permite ieșirea din țară a străinilor incluși în programul de repatriere voluntară asistată;

r)stat Schengen - stat care aplică în totalitate acquis-ul Schengen în domeniul vizelor și imigrației;

s)Cartea albastră a UE - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări care atestă dreptul de ședere și de muncă al acestuia pe teritoriul României în calitate de lucrător înalt calificat;

t)primul stat membru - statul membru al Uniunii Europene care acordă primul «Cartea Albastră a U.E.», permisul ICT sau permisul de ședere în scop de cercetare sau studii;

u)ședere ilegală - prezența pe teritoriul României a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), denumit în continuare Codul frontierelor Schengen, ori condițiile de intrare sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță;

u¹)decizie de returnare - actul administrativ emis de Inspectoratul General pentru Imigrări prin care se constată că șederea unui străin este ilegală și se stabilește obligația acestuia de returnare;

v)returnare - procesul de întoarcere voluntară sau sub escortă a unui străin într-o țară terță, respectiv țara de origine, țara de tranzit stabilită potrivit acordurilor la care România ori Uniunea Europeană sunt părți sau altă țară terță în care străinul decide să se întoarcă și în care acesta este acceptat;

v¹)expulzare - punerea în executare a pedepselor accesorii, respectiv complementare de interdicere a exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României, aplicate potrivit prevederilor art. 65 alin. (2) sau ale art. 66 alin. (1) lit. c) din Codul penal;

v²)îndepărtare sub escortă - executarea măsurilor de îndepărtare, respectiv returnarea sau expulzarea, prin însoțirea străinilor în afara României;

x)interdicția de intrare - decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care se interzice intrarea și șederea pe teritoriul României pentru o perioadă determinată;

y)riscul sustragerii - existența motivelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență care justifică într-un caz particular presupunerea că un străin care face obiectul unei măsuri de

îndepărtare se poate sustrage acesteia;

z) persoane vulnerabile - minori, minori neînsoțiți, persoane cu handicap, persoane în vârstă, femei gravide, părinți singuri cu copii minori și persoane care au fost supuse torturii, violului și altor forme grave de violență psihică, fizică sau sexuală.

Art. 3: Drepturile străinilor

(1) Străinii care locuiesc legal în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care România este parte.

(2) Străinii aflați legal în România se pot deplasa liber și își pot stabili reședința sau, după caz, domiciliul oriunde pe teritoriul României.

(3) Străinii care locuiesc legal în România și părăsesc temporar teritoriul statului român au dreptul de a reîntra pe toată durata valabilității permisului de ședere.

(4) Pot beneficia de măsuri de protecție socială din partea statului, în aceleași condiții ca și cetățenii români, numai străinii cu reședința sau domiciliul în România.

(5) Străinii cărora li s-a eliberat un document de către Oficiul Român pentru Imigrări au dreptul de a verifica datele personale înscrise în acesta și, când este cazul, să solicite corectarea sau eliminarea unor date care nu corespund realității.

(6) Străinii cuprinși în învățământul de toate gradele au acces, fără restricții, la activitățile școlare și de instruire în societate.

Art. 4: Obligațiile străinilor

(1) Pe timpul șederii în România străinii sunt obligați să respecte legislația română.

(2) Străinii nu pot organiza pe teritoriul României partide politice ori alte organizații sau grupări similare acestora și nici nu pot face parte din acestea, nu pot ocupa funcții și demnități publice și nu pot iniția, organiza sau participa la manifestații ori întruniri care aduc atingere ordinii publice sau siguranței naționale.

(3) Străinii nu pot finanța partide, organizații, grupări sau manifestații ori întruniri dintre cele prevăzute la alin. (2).

(4) Străinii aflați pe teritoriul României sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de a intra și, după caz, de a rămâne pe teritoriul României, să nu rămână pe teritoriul României peste perioada pentru care li s-a aprobat șederea, precum și să depună toate diligentele necesare pentru a ieși din România până la expirarea acestei perioade.

(5) Străinii care intră pe teritoriul statului român sau care ies de pe acesta au obligația de a se supune controlului pentru trecerea frontierei de stat, potrivit legii.

(6) Străinii aflați pe teritoriul României au obligația de a se supune, în condițiile legii, controlului organelor de poliție și al celorlalte autorități publice competente în acest sens.

Art. 5: Politica în domeniul imigrației

(1) **Anual, prin hotărâre a Guvernului, se stabilesc:**

a) [textul din Art. 5, alin. (1), litera A. din capitolul I a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 41, punctul 4. din titlul II din Ordonanța 25/2014]

b) cantumul alocațiilor necesare pentru hrănirea, întreținerea și cazarea în centre, precum și al celor pentru asistență medicală și spitalizare;

c)cuantumul sumelor reprezentând mijloacele corespunzătoare atât pentru întreținerea pe perioada șederii, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către alt stat, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c).

(2)Guvernul poate stabili, prin hotărâre, ori de câte ori este cazul, introducerea ori suspendarea unor facilități pe termen scurt, la acordarea dreptului de a intra sau, după caz, la prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României, pentru anumite categorii de străini, precum și perioadele pentru care se acordă, respectiv se suspendă aceste facilități. Pe termen lung, Guvernul stabilește strategia națională în domeniul imigrației.

(3)Guvernul României, prin instituțiile abilitate, transmite Comisiei Europene și guvernelor celorlalte state membre în timp util și nu mai târziu de momentul în care sunt făcute publice, informații privind:

a)proiectele de acte normative care propun măsuri cu privire la lucrătorii din state terțe și membrii lor de familie, în ceea ce privește intrarea, șederea și angajarea în muncă, precum și realizarea egalității de tratament în condițiile de viață și de muncă, drepturile salariale și alte drepturi economice, promovarea integrării în forța de muncă autohtonă și în societate și returnarea voluntară în țara de origine a unor astfel de persoane;

b)proiecte de acorduri cu privire la subiectele prevăzute la lit. a), precum și proiectele de acorduri de cooperare pe care intenționează să le negocieze sau să le renegocieze cu state terțe, când aceste acorduri conțin prevederi referitoare la subiectele menționate la lit. a);

c)proiecte de acorduri privind condițiile de ședere și angajare în muncă a propriilor cetățeni care lucrează în state terțe și a membrilor de familie ai acestora, pe care intenționează să le negocieze sau să le renegocieze cu statele respective.

(4)Guvernul României transmite Comisiei Europene și guvernelor celorlalte state membre textele actelor normative în vigoare, precum și textele acordurilor încheiate cu state terțe, care reglementează subiectele menționate la alin. (3) lit. a).

CAPITOLUL II:Dispoziții generale privind intrarea, șederea și ieșirea străinilor

SECȚIUNEA 1:Intrarea străinilor pe teritoriul României

Art. 6: Condiții cu privire la intrarea străinilor

(1)Intrarea pe teritoriul României poate fi permisă străinilor care îndeplinesc următoarele condiții:

a)posedă un document valabil de trecere a frontierei de stat, care este acceptat de statul român;

b)posedă viză sau permis de ședere acordate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau, după caz, posedă orice autorizație care conferă titularului drept de tranzit ori de ședere pe teritoriul României în baza actelor normative ale Uniunii Europene, obligatorii și aplicabile pentru România, dacă prin înțelegeri internaționale nu s-a stabilit altfel;

c)prezintă, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, documente care justifică scopul și condițiile șederii lor și care fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere pe perioada șederii, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea;

- d) prezintă garanții că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinație sau că vor părăsi teritoriul României, în cazul străinilor aflați în tranzit;
- e) pe numele lor nu sunt introduse semnalări în Sistemul informatic național de semnalări în scopul refuzului intrării pe teritoriul statului român;
- f) [textul din Art. 6, alin. (1), litera F. din capitolul II, secțiunea 1 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 9. din Legea 157/2011]
- g) pe numele lor nu sunt introduse semnalări în Sistemul de informații Schengen în scopul refuzului intrării;"
- h) nu sunt semnalati de autoritățile competente că prezintă un pericol pentru apărarea și securitatea națională, ordinea și sănătatea publică;

(2) Cetățenilor străini - membri de familie ai cetățenilor români, precum și străinilor titulari ai unui drept de ședere permanentă pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene ii se permite intrarea pe teritoriul României fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. c) și d).

(2¹) Cetățenilor străini titulari ai unui permis de mic trafic de frontieră li se permite intrarea pe teritoriul României fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(3) Străinilor care staționează în zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor, în zonele de tranzit la frontiera de stat sau în centrele de cazare care au regimul zonei de tranzit, precum și străinilor îmbarcați pe navele ori ambarcațiunile ancorate în porturi maritime și fluviale sau care se află în tranzit pe Dunăre ori în apele de frontieră nu li se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la condițiile de intrare și de ședere a străinilor pe teritoriul României.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, alin. 3 art. 6 va avea urmatorul cuprins: «(3) Străinilor care staționează în zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor, în zonele de tranzit la frontiera de stat sau în centrele de cazare care au regimul zonei de tranzit, precum și străinilor care nu debarcă de pe navele ori ambarcațiunile ancorate în porturi maritime și fluviale nu li se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la condițiile de intrare și de ședere a străinilor pe teritoriul României.»

(4) Intrarea străinilor pe teritoriul României se poate face prin orice punct de trecere a frontierei de stat deschis traficului internațional de persoane.

(5) Trecerea frontierei de stat de către străini se poate face și prin alte locuri, în condițiile stabilite în acorduri și înțelegeri bilaterale, sau prin alte puncte de trecere a frontierei, numai cu aprobarea autorității competente.

Art. 7: Obligațiile transportatorilor

(1) Este interzisă aducerea în România de către companiile de transport aeriene, navale sau terestre a străinilor fără documente de trecere a frontierei, cu documente sau vize false ori falsificate sau ascunși în mijloacele de transport ori care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b).

(2) În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (1), compania de transport respectivă este obligată să asigure transportul imediat al străinilor în cauză la locul de îmbarcare sau într-un alt loc pe

care străinii îl acceptă și unde sunt acceptați. Dacă acest lucru nu este posibil, transportatorul este obligat să asigure cheltuielile determinate de acordarea drepturilor prevăzute la art. 9 alin. (4), precum și cele de punere în executare a măsurii nepermitterii intrării în România.

(3) Obligațiile prevăzute la alin. (2) sunt aplicabile și companiilor de transport cu care sosesc în România străinii aflați în tranzit, dacă:

- a) transportatorul care urmează să-i preia pentru a-i duce în țara de destinație refuză să-i îmbarce;
- b) autoritățile statului de destinație nu permit intrarea străinilor și îi returnează în România.

Art. 8: Nepermiterea intrării în România

(1) Străinilor nu li se permite intrarea pe teritoriul statului român dacă:

- a) nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1);
- b) sunt semnalati de organizații internaționale la care România este parte, precum și de instituții specializate în combaterea terorismului că finanțează, pregătesc, sprijină în orice mod sau comit acte de terorism;
- c) există indicii că fac parte din grupuri infracționale organizate cu caracter transnațional sau că sprijină în orice mod activitatea acestor grupuri;
- d) există motive serioase să se considere că au săvârșit sau au participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii ori a unor crime de război sau crime contra umanității, prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Organele poliției de frontieră pot să nu permită intrarea străinilor pe teritoriul statului român și în următoarele situații:

- a) au săvârșit, cu intenție, pe teritoriul României ori în străinătate, infracțiuni pentru care li s-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 3 ani;
- b) au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini;
- b¹) au încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau, după caz, la intrarea pe teritoriul României, au încălcat regimul vamal ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;
- c) suferă de maladii care pot pune în pericol grav sănătatea publică, stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice.

(3) Organele și instituțiile care dețin date și informații cu privire la existența unor situații de natura celor prevăzute la alin. (1) și (2) pot solicita Inspectoratului General al Poliției de Frontieră sau Oficiului Român pentru Imigrări dispunerea măsurii de nepermitere a intrării în România, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Măsura nepermitterii intrării în România se motivează de către organele poliției de frontieră și se comunică imediat persoanei în cauză, utilizând formularul prevăzut în partea B din anexa V la Codul frontierei Schengen, precum și Centrului Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 9: Executarea măsurii nepermitterii intrării în România

(1) Străinul împotriva căruia s-a dispus măsura nepermitterii intrării în România are posibilitatea să părăsească voluntar punctul de trecere a frontierei de stat în termen de cel mult 24 de ore. Termenul se calculează începând cu ora următoare celei în care s-a dispus măsura nepermitterii intrării în România.

(2) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), măsura nepermitterii intrării în România se pune în executare de către organele poliției de frontieră, cu luarea în considerare a stării de sănătate a străinului și cu respectarea prevederilor art. 90 alin. (7) și (8), prin trimiterea acestuia către țara de origine sau către o altă destinație pe care o acceptă și unde este acceptat, cu excepția teritoriului României.

(3) În cazul în care organele poliției de frontieră constată că pentru îndeplinirea demersurilor legate de părăsirea punctului de trecere a frontierei sunt necesare mai mult de 12 ore, străinul este cazat într-un spațiu amenajat în acest scop în zona de tranzit, pus la dispoziție de administratorul punctului de trecere a frontierei, ori, în cazul în care acest lucru nu este posibil, într-o altă locație stabilită în afara punctului de trecere a frontierei, cu regim de zonă de tranzit.

(3¹) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră stabilește, prin dispoziție, amplasamentul locațiilor din afara punctelor de trecere a frontierei prevăzute la alin. (3), regulile de ordine interioară pe care străinii cazați în aceste locații sunt obligați să le respecte, precum și modul de organizare a accesului, pazei, supravegherii și însoțirii străinilor în și din locațiile respective. La solicitarea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră celelalte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, alte autorități ale administrației publice centrale, precum și autoritățile administrației publice locale acordă sprijin, în limita atribuțiilor legale proprii, pentru organizarea și funcționarea locațiilor din afara punctelor de trecere a frontierei prevăzute la alin. (3).

(4) Pe timpul cazării potrivit alin. (3), străinul beneficiază de drepturile prevăzute la art. 104 alin. (4), de hrană, îngrijire medicală de urgență și tratamentul de bază al bolii, cu luarea în considerare a nevoilor speciale în cazul persoanei vulnerabile, prin grija organelor poliției de frontieră.

(5) În cazul în care străinul declară în fața organelor poliției de frontieră că părăsirea punctului de trecere a frontierei este posibilă numai către un stat față de care există temeri justificate că viața sa este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante și că înțelege să nu depună o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, acesta este cazat în spațiul prevăzut la alin. (3).

(6) La apariția situației prevăzute la alin. (5) organele poliției de frontieră informează de îndată Inspectoratul General pentru Imigrări care, în termen de cel mult 10 zile, analizează situația străinului și stabilește dacă declarația acestuia este întemeiată.

(7) În cazul în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată că declarația străinului nu este întemeiată, comunică aceasta organelor poliției de frontieră, care informează străinul în acest sens. Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător. Termenul prevăzut la alin. (1) se calculează începând cu ora următoare celei în care a fost informat străinul.

(8) În cazul în care constată că declarația străinului este întemeiată, Inspectoratul General pentru Imigrări pune în executare măsura nepermitterii intrării în România prin îndepărtarea sub escortă a străinului. Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență privind îndepărtarea sub escortă, luarea în custodie publică a străinilor și tolerarea rămânerii pe teritoriul României se aplică în mod corespunzător.

Art. 10: Documentele în baza cărora se poate trece frontiera de stat

(1)Trecerea frontierei de stat prin punctele de trecere a frontierei sau alte locuri stabilite pentru trecerea frontierei se face numai pe baza documentelor de trecere a frontierei acceptate de statul român.

(2)Străinii incluși ca însoțitori într-un document de trecere a frontierei de stat aparținând altei persoane pot intra sau ieși în/din România numai împreună cu titularul acestuia.

(3)În scop de informare, lista documentelor de trecere a frontierei de stat acceptate de statul român se publică, în regim de gratuitate, în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin ordin al ministrului afacerilor externe, în ultimul trimestru al fiecărui an calendaristic.

(4)Din considerente umanitare sau în aplicarea unor acorduri ori înțelegeri internaționale la care România este parte, Guvernul României poate aproba, prin hotărâre, exceptarea de la obligativitatea deținerii documentelor de trecere a frontierei.

SECȚIUNEA 2:Șederea străinilor în România

Art. 11: Dispoziții generale privind șederea străinilor

(1)Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.

(2)În cazul în care prin convențiile internaționale sau actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize nu este prevăzută perioada de ședere, străinilor care nu au obligația obținerii vizei pentru a intra în România li se permite accesul pe teritoriul statului român și pot să rămână maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României.

[textul din Art. 11, alin. (2) din capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 43, punctul 2. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

[textul din Art. 11, alin. (2) din capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 43, punctul 2. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

[textul din Art. 11, alin. (2) din capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 43, punctul 2. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

[textul din Art. 11, alin. (2) din capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 43, punctul 2. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

(3)Străinilor intrați în România în baza convențiilor internaționale sau actelor normative prin care aceștia sunt exonerati de la obligativitatea obținerii vizei le încetează dreptul de ședere în următoarele situații:

a)se constată că la data intrării în țară aceștia nu îndeplineau condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

b)străinii au intrat în țară pe baza unor documente sau informații false;

c)străinii au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora;

d)au încălcat reglementările vamale ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

e)au intrat în România în perioada de interdicție, dispusă anterior;

f)nu respectă scopul declarat la intrarea pe teritoriul României ori au încălcat reglementările

referitoare la angajarea în muncă a străinilor;

g) după intrarea în țară împotriva străinilor a fost dispusă măsura interzicerii intrării în România sau au fost declarați indezirabili.

(4) Măsura încetării dreptului de ședere pentru situațiile prevăzute la alin. (3) se comunică străinului prin decizia de returnare.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, art. 11 va avea următorul cuprins: «- Art. 11: Dispoziții generale privind șederea străinilor

(1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.

(2) Străinilor care nu au obligația obținerii vizei în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viza pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul oricărui stat Schengen.

(3) Străinii care se află în posesia unei vize eliberate de un stat Schengen în condițiile Codului de vize, cu excepția vizelor care fac obiectul unei limitări pentru teritoriul României, pot intra și rămâne în România cu respectarea valabilității vizei și a perioadei de ședere acordate prin viza respectivă.

(4) Străinilor posesori ai vizelor de lungă ședere sau ai permiselor de ședere eliberate de alte state Schengen li se permite intrarea pe teritoriul statului român și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriile celorlalte state Schengen, altele decât cel care le-a eliberat viza de lungă ședere, respectiv permisul de ședere.»

Art. 12: Condiții cu privire la găzduirea străinilor

(1) Străinul intrat legal pe teritoriul României, precum și persoana care îl găzduiește au obligația să anunțe despre aceasta organul de poliție competent teritorial, în termen de 3 zile de la data intrării și, respectiv, a găzduirii.

(2) În situația cazării în hoteluri sau în alte amenajări turistice, străinul va îndeplini formalitățile de luare în evidență la administrația locului respectiv care, în termen de 24 de ore, va comunica datele necesare organului de poliție competent teritorial.

(3) Datele prevăzute la alin. (2) se prezintă și polițiștilor din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări și celor din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, la solicitarea acestora.

Art. 13: Informarea autorităților cu privire la schimbările intervenite în situația străinului

(1) Pe durata șederii în România străinii sunt obligați să declare la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări, care le-a acordat dreptul de ședere,

următoarele:

- a) orice modificare intervenită în situația personală, în special schimbarea numelui, a cetățeniei, a domiciliului sau reședinței, încheierea, desfacerea ori anularea căsătoriei, nașterea unui copil, decesul unui membru de familie aflat pe teritoriul României;
- b) orice modificare intervenită în legătură cu angajarea sa în muncă;
- c) prelungirea valabilității sau schimbarea documentului de trecere a frontierei de stat.

(2) Străinul care își schimbă numele, cetățenia, domiciliul sau reședința este obligat ca, odată cu declararea modificării intervenite în situația personală, să solicite un nou document de identitate.

(3) Furtul sau pierderea documentelor de trecere a frontierei de stat va fi declarată organului de poliție competent teritorial.

(4) Declarațiile prevăzute la alin. (1) se fac în termen de 30 de zile, iar cele prevăzute la alin. (3), în termen de 48 de ore.

(5) În cazul străinului care își schimbă domiciliul sau reședința, termenul prevăzut la alin. (4) curge de la data stabilirii la noua adresă.

(6) Entitățile-gazdă sunt obligate să informeze formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la încetarea sau suspendarea raportului juridic cu străinul, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

SECȚIUNEA 3: Ieșirea străinilor de pe teritoriul României

Art. 14: Ieșirea străinilor

(1) În cazul în care străinul nu mai este în posesia documentului de trecere a frontierei de stat în baza căruia a intrat în țară, acesta trebuie să prezinte la ieșirea din România un nou document valabil de trecere a frontierei de stat.

(2) Ieșirea din țară a străinilor care au cetățenia mai multor state se face pe baza documentului de trecere a frontierei de stat cu care au intrat. În cazuri deosebite, organele poliției de frontieră pot permite ieșirea din țară și în baza documentului care atestă o altă cetățenie.

Art. 15: Nepermiterea ieșirii

(1) **Străinului nu i se permite ieșirea din țară în următoarele situații:**

- a) este suspect sau inculpat într-o cauză penală și magistratul dispune instituirea măsurii interdicției de părăsire a localității sau a țării;
- b) a fost condamnat la pedeapsa cu închisoarea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și a fost aplicată pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a părăsi teritoriul României sau a fost dispusă măsura de a nu părăsi teritoriul României.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) organele competente din cadrul Ministerului Administrației și Internelor vor pune în aplicare măsura de a nu permite ieșirea de pe teritoriul României, numai în baza documentelor încheiate de procuror, de instanțele de judecată sau de organele prevăzute de lege care au atribuții de punere în executare a pedepsei închisorii, care conțin o asemenea măsură și sunt transmise pentru punere în aplicare.

(3) [textul din Art. 15, alin. (3) din capitolul II, secțiunea 3 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 23. din Legea 157/2011]

(4) Punerea în aplicare a măsurii se realizează, în toate cazurile, prin instituirea consemnului nominal la frontieră de către organele poliției de frontieră.

Art. 16: Încetarea măsurii de nepermitere a ieșirii

Încetarea măsurii de nepermitere a ieșirii se face prin anularea consemnului nominal, la solicitarea scrisă a autorității publice căreia îi revine o astfel de competență potrivit legii, pentru situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1).

CAPITOLUL II¹: Regimul aplicabil micului trafic de frontieră

Art. 16¹: Domeniu de reglementare

Micul trafic de frontieră se desfășoară potrivit acordurilor bilaterale încheiate de România cu state terțe vecine în temeiul prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 13 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1.931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L405 din 30 decembrie 2006.

Art. 16²: Organele competente să elibereze permisul de mic trafic de frontieră

(1) Permisele de mic trafic de frontieră se eliberează de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în țările terțe vecine cu care România a încheiat acordurile prevăzute la art. 16¹, în condițiile stabilite prin aceste acorduri.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se eliberează într-un termen de până la 60 de zile de la data depunerii cererii.

(3) În vederea aprobării cererilor pentru acordarea permiselor de mic trafic de frontieră, misiunile diplomatice și oficiile consulare solicită avizul Oficiului Român pentru Imigrări numai în cazurile stabilite prin protocol aprobat prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului administrației și internelor.

(4) Prin avizul Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la alin. (3) se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e), g) și h).

(5) Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul în termen de până la 30 de zile de la data primirii solicitării de la misiunile diplomatice și oficiile consulare.

Art. 16³: Regimul permisului de mic trafic de frontieră

(1) Permisul de mic trafic de frontieră, eliberat străinului în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, reprezintă documentul care dă dreptul rezidenților din zona de frontieră să treacă frontiera de stat comună, în regim de mic trafic de frontieră, conform Regulamentului (CE) nr. 1.931/2006 și în baza acordurilor prevăzute la art. 16¹.

(2) Titularul permisului de mic trafic de frontieră are obligația de a avea în permanență asupra sa documentul, de a nu-l înstrăina și de a-l prezenta organelor autorităților competente ori de câte ori i se solicită aceasta.

(3) Titularul permisului de mic trafic de frontieră este obligat să anunțe organele poliției de frontieră competente despre furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea permisului de mic trafic, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații.

(4) Străinului i se eliberează de către organele emitente prevăzute la art. 16² alin. (1) un nou

permis de mic trafic de frontieră în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus, după reluarea integrală a procedurii de eliberare.

(5) Forma și conținutul permiselor de mic trafic de frontieră se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Ministerul Afacerilor Externe comunică Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene modelul de permis de trecere locală a frontierei.

(6) În temeiul art. 12 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1.931/2006, evidența permiselor de mic trafic de frontieră solicitate, eliberate, anulate sau revocate se ține la nivel național într-un registru central, în format electronic, de către oficiul Român pentru Imigrări, care este desemnat și punct de contact național, responsabil cu gestionarea și furnizarea datelor cuprinse în acest registru. Registrul central se alimentează și se actualizează de către toate autoritățile cu atribuții în domeniul micului trafic la frontieră.

Art. 16⁴: Anularea și revocarea permiselor de mic trafic de frontieră

(1) Permisul de mic trafic de frontieră poate fi anulat sau revocat în străinătate de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară de către organele poliției de frontieră, cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat, sau de către Oficiul Român pentru Imigrări atunci când străinii se află pe teritoriul statului român.

(2) Punerea în executare a măsurii anulării sau revocării permisului de mic trafic de frontieră se face de către organele poliției de frontieră ori, după caz, ale Oficiului Român pentru Imigrări.

(3) Autoritățile prevăzute la alin. (1) pot lua măsura anulării permisului de mic trafic de frontieră în următoarele situații:

a) se constată ulterior că, la data solicitării permisului de mic trafic de frontieră, străinii nu îndeplineau condițiile prevăzute de acordurile care reglementează regimul juridic privind micul trafic la frontiera comună;

b) străinii au obținut permisul de mic trafic de frontieră pe baza unor documente sau informații false;

c) străinii au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora;

d) străinii au încălcat reglementările vamale sau au trecut ori au încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

e) străinii au intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior.

(4) Măsura revocării permisului de mic trafic de frontieră poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:

a) străinii nu mai îndeplinesc condițiile cerute la acordarea permisului de mic trafic de frontieră;

b) după acordarea permisului de mic trafic de frontieră străinii au fost declarați indozirabili sau împotriva lor a fost dispusă măsura interzicerii intrării în România;

c) străinii recidivează în depășirea zonei de frontieră prevăzută pentru micul trafic.

(5) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a permisului de mic trafic de frontieră, luată de autoritatea competentă conform alin. (1), se comunică străinului, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, de către:

a) misiunea diplomatică sau oficiul consular care a eliberat permisul de mic trafic de frontieră, atunci când solicitantul se află în străinătate;

b)de către organele poliției de frontieră, atunci când acesta se află în punctul de trecere a frontierei de stat;

c)Inspectoratul General pentru Imigrări, atunci când cel în cauză se află în România, prin decizia de returnare.

(6)De la data comunicării, anularea produce efecte retroactive, iar revocarea produce efecte numai pentru viitor.

Art. 16⁵: Contravenții și sancțiuni

(1)În situația în care titularul permisului de mic trafic de frontieră depășește perioada de ședere stabilită prin acordul care reglementează regimul juridic privind micul trafic la frontiera comună, împotriva acestuia se dispune măsura sancționării contravenționale cu amendă de la 600 lei la 1.200 lei și se emite decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (1).

(2)În situația în care titularul permisului de mic trafic de frontieră depășește zona de frontieră stabilită prin acordul care reglementează regimul juridic privind micul trafic la frontiera comună, împotriva acestuia se dispune măsura sancționării contravenționale cu amendă de la 600 lei la 1.200 lei și se emite decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (1).

(3)În situația în care titularul permisului de mic trafic de frontieră nu respectă obligațiile prevăzute la art. 16³ alin. (2), împotriva acestuia se dispune măsura sancționării contravenționale cu amendă de la 100 lei la 500 lei.

(4)În situația în care titularul permisului de mic trafic de frontieră nu respectă termenul de declarare a furtului, pierderii, deteriorării sau distrugerii permisului de mic trafic de frontieră, prevăzut la art. 16³ alin. (3), împotriva acestuia se dispune măsura sancționării contravenționale cu amendă de la 100 lei la 500 lei.

(5)Împotriva titularului permisului de mic trafic de frontieră va fi dispusă măsura interzicerii intrării în România, după cum urmează:

a)pentru străinii prevăzuți la alin. (1):

(i)un an în cazul unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an sau în cazul în care străinul nu a respectat decizia de returnare;

(ii)2 ani în cazul unei șederi ilegale de peste un an;

b)3 ani pentru străinii prevăzuți la art. 16⁴ alin. (4) lit. c).

(6)Pentru străinii prevăzuți la art. 16⁴ alin. (3) lit. e) și alin. (4) lit. b), interdicția va fi egală cu perioada de interdicție dispusă anterior, dar nu mai mică de 5 ani.

(7)Interzicerea intrării se dispune în condițiile prevăzute la art. 106³.

(8)În cazurile prevăzute la alin. (5) lit. a), durata interdicției se stabilește cu aplicarea prevederilor art. 106⁴ alin. (4).

(9)În temeiul art. 17 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 1.931/2006, evidența tuturor cazurilor de utilizare abuzivă a regimului specific micului trafic de frontieră și a sancțiunilor aplicate se ține la nivel național într-un registru special, în format electronic, de către Oficiul Român pentru Imigrări, care este responsabil cu gestionarea și furnizarea datelor cuprinse în acest registru. Registrul special se alimentează și se actualizează de către toate autoritățile cu atribuții în domeniul micului trafic la frontieră.

CAPITOLUL III:Regimul acordării vizelor

SECȚIUNEA 1:Dispoziții generale

Art. 17: Forma și conținutul vizei

Forma, conținutul și elementele de securizare ale vizei se aprobă prin hotărâre a Guvernului României, la propunerea Ministerului Afacerilor Externe cu consultarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și în conformitate cu standardele Uniunii Europene în domeniu.

Art. 18: Limitele drepturilor conferite de viză

(1)Viza dă dreptul titularului de a intra pe teritoriul României numai în situația în care, în momentul prezentării acestuia în punctul de trecere a frontierei de stat, se constată de către organele Poliției de Frontieră Române că nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării în România, prevăzute la art. 8 alin. (1)și (2).

(2)Dreptul de ședere acordat prin viză se poate exercita numai în perioada de valabilitate a vizei.

Art. 19: Exceptarea de la regimul obligativității vizelor

(1)Sunt exceptați de la obligativitatea vizelor cetățenii statelor cu care România a încheiat acorduri în acest sens, în condițiile și pentru perioadele de ședere stabilite prin aceste acorduri.

(2)**Străinii piloți de aeronave și ceilalți membri ai echipajului, titulari ai unei licențe de zbor sau ai unui certificat de echipaj, prevăzute la anexa nr. 9 la Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, sunt scutiți de obligativitatea de a avea pașaport și de a avea viză numai în situațiile în care se află în exercițiul funcțiunii și:**

- a)nu părăsesc aeroportul de escală;
- b)nu părăsesc aeroportul de destinație;
- c)nu părăsesc teritoriul orașului situat în apropierea aeroportului;
- d)nu părăsesc aeroportul decât pentru a merge la un alt aeroport românesc.

(3)Guvernul poate stabili, prin hotărâre, exceptarea unilaterală a unor categorii de străini de la obligativitatea vizelor.

SECȚIUNEA 2:Tipuri de vize

Art. 20: Tipuri de vize

În funcție de scopurile pentru care se acordă, vizele pot fi:

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 20, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

"Autoritățile române acordă următoarele tipuri de vize:"

- a)viza de tranzit aeroportuar, identificată prin simbolul A;
- b)viza de tranzit, identificată prin simbolul B;**

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în

temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 20, litera b) se abrogă.

c) viza de scurtă ședere, identificată prin simbolul C;

d) viza de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată:

(i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE;

(ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP;

(iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC;

(iv) angajare în muncă, identificată prin simbolul D/AM;

(iv¹) detașare, identificată prin simbolul D/DT;

(v) studii, identificată prin simbolul D/SD;

(vi) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF;

(vii) activități religioase, identificată prin simbolul D/AR;

(viii) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS;

(ix) viza diplomatică și viza de serviciu, identificată prin simbolul DS;

(x) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS.

Art. 21: Viza de tranzit aeroportuar

(1) Viza de tranzit aeroportuar se acordă în situațiile prevăzute la art. 3 din Codul de vize.

(2) Incidența situațiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) din Codul de vize se stabilește prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului administrației și internelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ministerul Afacerilor Externe informează Comisia Europeană cu privire la emiterea, respectiv abrogarea ordinului comun prevăzut la alin. (2).

Art. 22: Viza de tranzit

Viza de tranzit este viza care permite unui străin să tranziteze teritoriul României. Viza de tranzit poate fi eliberată pentru unul, două sau mai multe tranzituri, fără ca durata fiecărui tranzit să depășească 5 zile.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 22 se abrogă.

Art. 23: Viza de scurtă ședere

(1) Viza de scurtă ședere este viza care permite străinilor să solicite intrarea pe teritoriul României, pentru alte motive decât imigrarea, în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României. Acest tip de viză poate fi eliberat cu una sau mai multe intrări.

(2) [textul din Art. 23, alin. (2) din capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 30. din Legea 157/2011]

(3) În cazul străinilor care călătoresc în mod frecvent în România, pentru relații de afaceri-cooperare, la solicitarea autorităților administrative centrale sau a societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu mare capacitate

economico-financiară, viza de scurtă ședere cu intrări multiple poate fi acordată și pe o perioadă de un an și, în mod excepțional, pe o perioadă de până la 5 ani. Și în aceste situații durata șederii nu poate depăși 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României.

(4)Viza de scurtă ședere se acordă pentru următoarele scopuri:

- a)misiune - străinilor care, pentru rațiuni ce țin de funcția lor politică, administrativă sau de utilitate publică, trebuie să se deplaseze în România. Acest tip de viză se eliberează străinilor care îndeplinesc funcții în cadrul guvernelor, administrațiilor publice sau organizațiilor internaționale, precum și pentru cei care, prin scopul șederii lor în România, prezintă interes pentru relațiile dintre statul român și statul de apartenență. Acest tip de viză se poate elibera și membrilor de familie care îi însoțesc pe aceștia;
- b)turism - pentru străinul care urmează să călătorească în România pentru motive turistice;
- c)vizită - pentru străinul care intenționează să se deplaseze în România în vizită la cetățeni români sau străini posesori ai unui permis de ședere valabil;
- d)afaceri - pentru străinul care intenționează să călătorească în România în scopuri economice sau comerciale, pentru contracte ori tratative, pentru amplasarea, punerea în funcțiune sau verificarea folosirii și funcționării bunurilor achiziționate ori vândute în cadrul contractelor comerciale și de cooperare industrială, pentru instruirea personalului în acest sens, precum și pentru străinul care este sau urmează să devină asociat ori acționar al unei societăți comerciale din România;
- e)transport - pentru străinul care urmează să călătorească pentru perioade scurte, în scopul desfășurării unor activități profesionale legate de transportul de mărfuri sau de persoane;
- f)activități sportive - pentru străinul care urmează să intre în România pe o durată de timp limitată, în vederea participării la activități sportive ocazionale;
- g)activități culturale, științifice, umanitare, tratament medical de scurtă durată sau alte activități care nu contravin legilor române - în condițiile justificării prezenței în România.

(5)Dreptul de ședere pe teritoriul României, conferit străinului prin viza de scurtă ședere, nu poate fi prelungit.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

"- Art. 23: Viza de scurtă ședere

Viza de scurtă ședere se acordă în condițiile și pentru scopurile prevăzute de Codul de vize."

Art. 24: Viza de lungă ședere

(1)Viza de lungă ședere se acordă străinilor, la cerere, pe o perioadă de 90 de zile, cu una sau mai multe călătorii, pentru următoarele scopuri:

- a)desfășurarea de activități economice - străinilor care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități economice organizate și reglementate prin legi speciale;
- b)desfășurarea de activități profesionale - străinilor care urmează să exercite pe teritoriul României profesii liberale reglementate prin legi speciale;
- c)desfășurarea de activități comerciale - străinilor care sunt sau urmează să devină acționari sau asociați cu atribuții de conducere și administrare a unor societăți comerciale din România;

d) angajare în muncă - străinilor care urmează să intre în România în vederea încadrării în muncă. Viza acordată în acest scop se va elibera și sportivilor care urmează să evolueze în cadrul unor cluburi sau echipe din România, în baza unui contract individual de muncă în condițiile legii;

d¹) detașare - străinilor calificați, angajați ai unei persoane juridice cu sediul în străinătate, care urmează să desfășoare activități în muncă pe teritoriul României, în condițiile legii.

e) studii - străinilor care urmează să intre în România pentru a urma cursuri în învățământul preuniversitar, universitar sau postuniversitar, după caz, ori pentru obținerea unor titluri științifice în cadrul instituțiilor de stat sau particulare acreditate, potrivit legii;

f) reîntregirea familiei - străinilor care urmează să intre în România în scopul redobândirii unității familiale;

g) activități religioase - străinilor care urmează să intre în România pentru a desfășura activități în domeniul cultelor recunoscute, la cererea acestora;

h) activități de cercetare științifică - străinilor care urmează să intre în România pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică.

i) alte scopuri.

(2) Prin viza de lungă ședere străinilor li se acordă dreptul de ședere temporară și posibilitatea de a solicita prelungirea acestuia și obținerea unui permis de ședere.

Art. 25: Viza diplomatică și viza de serviciu

(1) Viza diplomatică și viza de serviciu permit intrarea în România, pentru o ședere, de regulă, de lungă durată, străinilor titulari ai unui pașaport diplomatic, respectiv de serviciu, care urmează să îndeplinească o funcție oficială ca membri ai unei reprezentanțe diplomatice sau ai unui oficiu consular al statului de apartenență în România.

(2) Aceste tipuri de vize se eliberează titularilor de pașapoarte diplomatice, respectiv de serviciu sau asimilate acestora, la solicitarea Ministerului Afacerilor Externe al statului trimițător sau a unei reprezentanțe diplomatice ori consulare a acestuia, precum și membrilor de familie, împreună cu care titularul locuiește, și sunt valabile pe perioada misiunii sau în conformitate cu înțelegerile bilaterale la care România este parte.

Art. 26:

[textul din Art. 26 din capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 34. din Legea 157/2011]

SECȚIUNEA 3: Condiții generale de acordare a vizelor

Art. 27: Acordarea vizei române

(1) Viza română poate fi acordată străinilor, la cerere, în condițiile și pentru scopurile prevăzute în prezentul capitol,

(1¹) Cererea de viză se depune la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, în a căror circumscripție solicitantul își are domiciliul ori reședința, iar în cazuri deosebite, urgente, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din statul pe al cărui teritoriu solicitantul se află legal.

(2)Viza română se acordă numai dacă:

- a)sunt îndeplinite condițiile cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), c)-h);
- b)nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării în România, prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-d) sau alin. (2) lit. c);
- c)pe numele străinului nu a fost introdusă alertă privind refuzul eliberării vizei în Sistemul informatic integrat pe probleme de migrație, azil și vize;
- d)pe numele străinului nu au fost primite semnalări privind nepermiterea intrării din partea reprezentanților statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European, precum și ai statelor părți la Acordul privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnat la Schengen la 14 iunie 1985, denumit în continuare Acordul Schengen, în cadrul cooperării consulare;
- e)nu există motive să se considere că viza este solicitată în scopul migrării ilegale;
- f)străinul nu a fost condamnat definitiv pentru infracțiuni săvârșite în străinătate, incompatibile cu scopul pentru care solicită acordarea vizei;
- g)sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în prezenta secțiune, precum și condițiile speciale de acordare a vizei în funcție de scopul pentru care este solicitată.
- h)documentul de călătorie nu este contrafăcut, fals sau falsificat;
- i)nu există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative înaintate de către solicitant sau cu privire la veridicitatea datelor pe care acestea le cuprind, la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului, sau cu privire la intenția acestuia de a părăsi teritoriul României înainte de expirarea vizei pe care o solicită.

(3)Străinilor a căror ședere pe teritoriul României este în interesul statului român li se poate acorda viza română, la solicitarea expresă a Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau autorităților administrației publice centrale de specialitate adresată Centrului Național de Vize, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), dacă nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

"- Art. 27: Acordarea vizei

(3)Lista statelor ai căror cetățeni au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul României este cea prevăzută în anexa nr. I la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului.

(4)Viza de lungă ședere se acordă numai dacă:

- a)sunt îndeplinite condițiile cu privire la intrarea pe teritoriul României, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), c)-h);
- b)nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării în România, prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și alin. (2) lit. c);
- c)pe numele străinului nu a fost introdusă alertă privind refuzul eliberării vizei în Sistemul informatic integrat pentru managementul migrației și azilului;
- d)nu există motive să se considere că viza este solicitată în scopul migrării ilegale;

e) străinul nu a fost condamnat definitiv pentru infracțiuni săvârșite în străinătate, incompatibile cu scopul pentru care solicită acordarea vizei;

f) sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în prezenta secțiune, precum și condițiile speciale de acordare a vizei, în funcție de scopul pentru care este solicitată;

g) documentul de călătorie nu este contrafăcut, fals sau falsificat;

h) nu există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative înaintate de către solicitant sau cu privire la veridicitatea datelor pe care acestea le cuprind ori la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului.

(5) În situația în care străinii nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (4) lit. a), deoarece fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul nepermitterii intrării, viza de lungă ședere se acordă numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.

(6) Străinilor a căror ședere pe teritoriul României este în interesul statului român li se acordă viza de lungă ședere, la solicitarea expresă a Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau autorităților administrației publice centrale de specialitate adresată Centrului Național de Vize, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (4), dacă nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.»

(1) Autoritățile române acordă străinilor, la cerere, vize dintre cele prevăzute la art. 20, în condițiile și pentru scopurile prevăzute în Codul de vize sau în prezenta ordonanță de urgență, după caz.

(2) Ministerul Afacerilor Externe informează Comisia Europeană cu privire la înțelegerile de reprezentare încheiate în temeiul art. 8 din Codul de vize.

Art. 28: Condiții cu privire la valabilitatea documentelor de călătorie

(1) Documentul de călătorie în care urmează să fie aplicată viza trebuie să fi fost eliberat în ultimii 10 ani, iar valabilitatea acestuia trebuie să depășească valabilitatea vizei solicitate cu cel puțin 3 luni.

(2) Pe cale de excepție, pentru motive de urgență, cu caracter umanitar sau de interes național ori în virtutea unor obligații internaționale asumate de România, pot fi acordate vize și străinilor care se află în posesia unor documente de trecere a frontierei de stat, a căror valabilitate este mai mică decât cea prevăzută la alin. (1), cu condiția ca durata de valabilitate a vizei să nu o depășească pe cea a documentului.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

"- Art. 28: Condiții cu privire la valabilitatea documentelor de călătorie

(1) Condițiile cu privire la valabilitatea documentului de călătorie pe care urmează să fie aplicată viza de tranzit aeroportuar sau viza de scurtă ședere sunt cele prevăzute la art. 12 din Codul de vize.

(2) Condițiile cu privire la valabilitatea documentului de călătorie prevăzute la art. 12 din

Codul de vize se aplică și pentru documentele de călătorie în care urmează să fie aplicată viza de lungă ședere."

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, după articolul 28 se introduce un nou articol, articolul 28¹, cu următorul cuprins:

"- Art. 28¹: Condiții cu privire la solicitarea vizei de tranzit aeroportuar și a vizei de scurtă ședere

Condițiile cu privire la depunerea cererilor pentru acordarea vizei de tranzit aeroportuar sau a vizei de scurtă ședere, precum și cele referitoare la admisibilitatea acestor cereri sunt cele prevăzute la art. 9 și 10, respectiv la art. 19 din Codul de vize."

Art. 29: Condiții cu privire la solicitarea vizei

(1) Cererea de acordare a vizei trebuie să fie însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, valabil potrivit art. 28, în care să poată fi aplicată viza, de documente care să justifice scopul și condițiile călătoriei, precum și de dovada că posedă mijloace de întreținere pe timpul șederii în România și pentru a părăsi teritoriul României.

(2) Pot fi acceptate ca dovadă a mijloacelor de întreținere sumele de bani în valută convertibilă, cecuri de călătorie, carnete de cec asupra unui cont în devize, cărți de credit cu extrasul de cont pentru acestea, emis cu cel mult două zile înaintea solicitării vizei, sau orice alte mijloace care dovedesc existența resurselor financiare corespunzătoare.

(3) La depunerea cererii de acordare a vizei române, solicitantul este, de regulă, chemat la interviu.

(4) Cererea de acordare a vizei de intrare în România nu se preia, fiind considerată inadmisibilă, iar examinarea dosarului de viză este oprită, în următoarele cazuri:

a) este depusă cu mai mult de 3 luni înainte de data preconizată a sosirii în România;

b) solicitantul nu prezintă formularul de cerere completat, semnat și două fotografii conforme standardelor;

c) atunci când taxa de viză nu a fost plătită.

(5) La solicitarea vizei de intrare în România străinii trebuie să se prezinte personal la autoritățile competente să acorde viza.

(6) Pot face excepție de la prevederile alin. (3) și (5) personalitățile marcante ale vieții sociale, culturale, politice sau economice ori cazurile în care străinii trebuie să parcurgă o distanță foarte mare pentru a se prezenta la misiunea diplomatică sau la oficiul consular și numai dacă nu există niciun dubiu cu privire la buna-credință a solicitantului, precum și în cazul unor grupuri organizate, când un organism recunoscut și demn de încredere răspunde de buna-credință a solicitanților.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

"- Art. 29: Condiții cu privire la solicitarea vizei de lungă ședere

(1) Cererea de acordare a vizei de lungă ședere trebuie să fie însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, care îndeplinește condițiile de valabilitate, potrivit art. 28 alin. (2), în care

să poată fi aplicată viza, de documente care să justifice scopul și condițiile călătoriei, precum și de dovada că străinul posedă mijloace de întreținere pe timpul șederii în România și pentru a părăsi teritoriul României.

(2) Pot fi acceptate ca dovadă a mijloacelor de întreținere sumele de bani în valută convertibilă, cecurile de călătorie, carnetele de cec asupra unui cont în devize, cărțile de credit cu extrasul de cont pentru acestea, emis cu cel mult două zile înaintea solicitării vizei de lungă ședere, sau orice alte mijloace care dovedesc existența resurselor financiare corespunzătoare.

a) nu este depusă cu cel mult 3 luni înainte de data preconizată a sosirii în România;

b) solicitantul nu prezintă formularul de cerere completat, semnat și două fotografii conforme standardelor;

c) atunci când taxa de viză nu a fost plătită.

(5) La solicitarea vizei de lungă ședere, străinii trebuie să se prezinte personal la autoritățile competente să acorde viza.

(6) Pot face excepție de la prevederile alin. (3) și (5) personalitățile marcante ale vieții sociale, culturale, politice sau economice, străinii care trebuie să parcurgă o distanță foarte mare pentru a se prezenta la misiunea diplomatică ori la oficiul consular și numai dacă nu există dubiu cu privire la buna-credință a solicitantului, precum și grupurile organizate, când un organism recunoscut și demn de încredere răspunde de buna-credință a solicitanților.»

(3) La depunerea cererii de acordare a vizei de lungă ședere, solicitantul este, de regulă, chemat la interviu.

(4) Cererea de acordare a vizei de lungă ședere nu se preia, fiind considerată inadmisibilă, iar examinarea dosarului de viză este oprită, în următoarele cazuri:

Art. 29¹: Cooperarea cu prestatorii externi de servicii

(1) Prin excepție de la art. 29 alin. (5), cererile de acordare a vizelor pot fi depuse și prin intermediul prestatorilor externi de servicii contractați de Ministerul Afacerilor Externe potrivit legii.

(2) Condițiile și modalitățile de cooperare cu prestatorii externi de servicii se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Prestatorilor externi de servicii nu li se permite accesul la Sistemul național de informații privind vizele și nu le pot fi delegate atribuții privind examinarea cererilor, efectuarea interviurilor cu solicitanții de vize, decizia asupra cererilor, tipărirea și aplicarea colantelor de vize.

(4) Pe baza contractelor de cooperare încheiate cu Ministerul Afacerilor Externe, prestatorii externi de servicii pot îndeplini, după caz, una sau mai multe dintre următoarele sarcini:

a) furnizarea de informații privind condițiile de acordare a vizelor și formularele pentru cererile de viză;

b) informarea solicitantului cu privire la documentele justificative solicitate, pe baza unei liste de control;

c) colectarea datelor, inclusiv, după caz, a elementelor biometrice de identificare și a cererilor

de acordare a vizelor, precum și transmiterea acestora, în condițiile legii, către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

d) perceperea taxelor de viză și transferul acestora către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

e) gestionarea programărilor pentru prezentarea în persoană la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

f) depunerea și ridicarea documentelor de călătorie la și de la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și returnarea acestora solicitanților.

(5) Ministerul Afacerilor Externe urmărește ca taxele suplimentare de servicii percepute de prestatorii externi de servicii să fie proporționale cu cheltuielile suportate de aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor care le-au fost încredințate și să nu depășească jumătate din cuantumul taxei aferente procesării unei cereri de viză.

(6) Cooperarea cu prestatorii externi de servicii nu exclude posibilitatea depunerii cererilor de acordare a vizei direct la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(7) În eventualitatea încetării cooperării cu un prestator extern de servicii, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente asigură continuitatea furnizării de servicii complete în materie de acordare a vizelor.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, art. 29¹ se abrogă.

Art. 30: Organele competente să acorde viza română

(1) Viza română se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(2) Lista statelor ai căror cetățeni au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul României este cea prevăzută în anexa nr. I la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 81 din 21 martie 2001.

(3) Viza de scurtă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, astfel:

a) fără aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la alin. (2), pentru care nu este necesară procedura invitației;

b) cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele menționate în lista prevăzută la art. 37 alin. (2), precum și în cazul în care sunt necesare verificări suplimentare pentru soluționarea cererilor depuse de străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la alin. (2), pentru care nu este necesară procedura invitației.

(4) În vederea aprobării cererilor pentru acordarea vizelor de scurtă ședere, Centrul Național de Vize solicită avizul Oficiului Român pentru Imigrări numai în cazurile stabilite prin protocol aprobat prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului internelor și reformei administrative.

(5) Avizul Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la alin. (4) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d), precum și la art. 27 alin. (2) lit. c) și e).

(6) Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul în termen de până la 7 zile lucrătoare de la

data primirii solicitării Centrului Național de Vize. în situații temeinic justificate, termenul poate fi prelungit cu până la 7 zile lucrătoare.

(7)Viza de lungă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize, numai după obținerea avizului Oficiului Român pentru Imigrări.

(8)Avizul Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la alin. (7) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d), art. 27 alin. (2) lit. c) și e), precum și a condițiilor speciale pentru fiecare tip de viză.

(9)Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin. (7) în termen de până la 30 de zile de la data primirii solicitării Ministerului Afacerilor Externe. În cazuri temeinic justificate, când este necesară o examinare mai aprofundată a cererii, termenul poate fi prelungit cu 15 zile.

(10)Viza pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români și viza de scurtă ședere pentru străinii prevăzuți la art. 16 alin. (4) din Codul de vize se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor.

(11)În cazul în care misiunea diplomatică sau oficiul consular emitent identifică o eroare după ce autocolantul de viză a fost aplicat în documentul de călătorie, autocolantul de viză se anulează barându-l cu o cruce cu cerneală neradiabilă și se aplică un alt autocolant de viză pe o pagină diferită.

(12)În scopul primirii cererilor de vize și al eliberării vizelor, România poate încheia acorduri bilaterale de reprezentare, cu oricare dintre statele Schengen. Aceste acorduri se încheie de Ministerul Afacerilor Externe în formă simplificată și vor menționa durata și aria de aplicabilitate, competențele în materie de acceptare sau respingere a cererilor de vize, precum și modalitățile de încetare. România, în situația în care este stat reprezentat, va notifica Comisia Europeană cu privire la acordurile încheiate, la momentul intrării în vigoare și încetării acestora.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

" - Art. 30: Autoritățile competente să acorde viza

(1)Viza de tranzit aeroportuar și viza de scurtă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României:

a)fără aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la art. 27 alin. (3), pentru care nu este necesară procedura invitației;

b)cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele menționate în lista prevăzută la art. 37 alin. (2), precum și în cazul în care sunt necesare verificări suplimentare pentru soluționarea cererilor depuse de străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la art. 27 alin. (3), pentru care nu este necesară procedura invitației.

(2)În vederea aprobării cererilor pentru acordarea vizelor de scurtă ședere, Centrul Național

de Vize poate:

(3) Avizul Inspectoratului General pentru Imigrări prevăzut la alin. (2) lit. a) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h) și la art. 8 alin. (1) lit. b)-d).

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin. (2) lit. a) în termen de până la 7 zile lucrătoare de la data primirii solicitării Centrului Național de Vize. În situații temeinic justificate, termenul poate fi prelungit cu până la 7 zile lucrătoare.

(5) Viza de tranzit aeroportuar și viza de scurtă ședere se acordă de către autoritățile competente ale altor state Schengen, potrivit înțelegerilor de reprezentare încheiate în temeiul art. 8 din Codul de vize.

(6) Viza de scurtă ședere se acordă de către organele poliției de frontieră, la punctele de trecere a frontierei externe, potrivit prevederilor art. 35 și 36 din Codul de vize.

a) solicita avizul Inspectoratului General pentru Imigrări, în cazurile stabilite prin protocol, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor externe și al ministrului afacerilor interne;

(7) Viza de lungă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize, numai după obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări.

b) consulta autoritățile competente ale statelor membre, potrivit prevederilor art. 22 din Codul de vize.

(8) Avizul Inspectoratului General pentru Imigrări prevăzut la alin. (7) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și la art. 27 alin. (4) lit. c) și d), precum și a condițiilor speciale pentru fiecare tip de viză de lungă ședere.

(9) Inspectoratul General pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin. (7) în termen de până la 30 de zile de la data primirii solicitării Ministerului Afacerilor Externe. În cazuri temeinic justificate, când este necesară o examinare mai aprofundată a cererii, termenul poate fi prelungit cu 15 zile.

(10) Viza pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor.»

Art. 31: Soluționarea cererilor de viză

(1) Cererile pentru acordarea vizei de lungă ședere se soluționează în sensul acordării sau refuzului acordării vizei de lungă ședere, în termen de până la 60 de zile de la data depunerii acestora, în urma verificării îndeplinirii condițiilor generale și speciale stabilite de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Viza se eliberează de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României numai dacă la data eliberării vizei mai sunt îndeplinite condițiile ce au stat la baza aprobării acesteia.

(3) Decizia misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României prin care se refuză acordarea vizei se comunică solicitantului, împreună cu motivele pe care aceasta se întemeiază.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, art. 31 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

- Art. 31: Soluționarea cererilor de viză

(1) Condițiile în care se soluționează cererile pentru acordarea vizei de tranzit aeroportuar sau a vizei de scurtă ședere sunt cele prevăzute la art. 23 din Codul de vize.

(2) Cererile pentru acordarea vizei de lungă ședere se soluționează în sensul acordării vizei de lungă ședere sau în sensul refuzului acordării vizei de lungă ședere, în termen de până la 60 de zile de la data depunerii acestora, în urma verificării îndeplinirii condițiilor generale și speciale stabilite de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Atunci când rezultatele interviului, documentele prezentate și circumstanțele personale ale străinilor care solicită vize de lungă ședere indică neclarități, pentru soluționarea cererilor pot fi solicitate și alte documente decât cele prevăzute la art. 41-49.

(4) Decizia autorităților române competente prin care se refuză acordarea vizei se comunică solicitantului, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, împreună cu motivele pe care aceasta se întemeiază.

(5) Decizia autorităților române competente prin care se refuză acordarea vizei poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

*) Conform art. III din Legea nr. 247/2018, de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, modificările introduse prin punctele 13 și 15-22 ale art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

*) Conform art. III din Legea nr. 247/2018, de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, modificările introduse prin punctele 13 și 15-22 ale art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 32: Acordarea vizei de către organele poliției de frontieră

Organele poliției de frontieră aplică prevederile art. 35 și 36 din Codul de vize pentru acordarea, cu titlu de excepție, în punctele de trecere a frontierei de stat, a vizelor de scurtă ședere și a vizelor de tranzit.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 32 se abrogă.

Art. 33: Anularea și revocarea vizei

(1) Viza poate fi anulată sau revocată în străinătate de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară de către organele poliției de frontieră, cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat sau cu ocazia depistării persoanelor care au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat, ori de către Oficiul Român pentru Imigrări, atunci când străinii se află pe teritoriul statului român. Punerea în executare a măsurii anulării sau

revocării vizei în țară se face de către organele poliției de frontieră ori, după caz, ale Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) pot lua măsura anulării vizei în următoarele situații:

- a) se constată că la data solicitării vizei străinii nu îndeplineau condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;
- b) străinii au obținut viza de intrare pe baza unor documente sau informații false;
- c) străinii au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora;
- d) străinii au încălcat reglementările vamale ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat;
- e) străinii au intrat în România în perioada de interdicție, dispusă anterior.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) pot lua măsura anulării vizei de lungă ședere în următoarele situații:"

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

"(2¹) Situațiile în care autoritățile prevăzute la alin. (1) anulează sau revocă vizele de tranzit aeroportuar sau vizele de scurtă ședere sunt cele prevăzute la art. 34 din Codul de vize."

*) Conform art. III din Legea nr. 247/2018, de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, modificările introduse prin punctele 13 și 15-22 ale art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(3) Măsura revocării vizei poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:

- a) străinii nu mai îndeplinesc condițiile cerute la acordarea vizei;
- b) nu se respectă scopul pentru care a fost acordată viza de intrare;
- c) după acordarea vizei, împotriva străinilor a fost dispusă măsura interzicerii intrării în România sau au fost declarați indezirabili.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, partea introductivă a alineatului (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) Măsura revocării vizei de lungă ședere poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:"

*) Conform art. III din Legea nr. 247/2018, de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, modificările introduse prin punctele 13 și 15-22 ale art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind

regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(4) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei se comunică străinului, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, de către misiunea diplomatică sau de oficiul consular care a acordat viza, atunci când solicitantul se află în străinătate, de către organele poliției de frontieră, atunci când acesta se află în punctul de trecere a frontierei de stat, și de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin decizia de returnare, atunci când cel în cauză se află în România. De la data comunicării, anularea produce efecte retroactive, iar revocarea produce efecte numai pentru viitor.

(4¹)(4¹) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare dispusă de misiunile diplomatice ori oficiile consulare ale României ori, după caz, de organele poliției de frontieră poate fi contestată potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Decizia de anulare sau de revocare dispusă de către Inspectoratul General pentru Imigrări poate fi contestată în condițiile art. 85.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, alineatul (4¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(4¹) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare dispusă de misiunile diplomatice ori oficiile consulare ale României poate fi contestată la comisia prevăzută la art. 31 alin. (3).

Decizia de anulare sau de revocare dispusă de organele poliției de frontieră poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Decizia de anulare sau de revocare dispusă de Inspectoratul General pentru Imigrări poate fi contestată în condițiile art. 85.»

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, după alineatul (4¹) se introduce un nou alineat, alineatul (4²), cu următorul cuprins:

"(4²) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei de tranzit aeroportuar sau a vizei de scurtă ședere se comunică străinului de către autoritățile prevăzute la alin. (4), utilizându-se formularul prevăzut în anexa VI la Codul de vize."

*) Conform art. III din Legea nr. 247/2018, de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, modificările introduse prin punctele 13 și 15-22 ale art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(5) Dacă o viză este anulată sau revocată se aplică o ștampilă cu mențiunea "ANULAT" sau "REVOCAT", iar elementul optic variabil al autocolantului de viză, elementul de securitate "efect de imagine latentă", precum și termenul "viză" se anulează prin hașurare.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(5)Anularea sau revocarea vizelor de tranzit aeroportuar, a vizelor de scurtă ședere și a vizelor de lungă ședere se materializează pe colantul de viză prin realizarea operațiunilor prevăzute la art. 34 alin. (5) din Codul de vize."

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

"(5¹)În situația anulării sau revocării vizei emise de un alt stat Schengen, autoritatea care a dispus măsura comunică acest lucru Departamentului Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în vederea informării statului emitent."

*) Conform art. III din Legea nr. 247/2018, de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, modificările introduse prin punctele 13 și 15-22 ale art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(6)La controlul pentru trecerea frontierei de stat organele poliției de frontieră limitează perioada de valabilitate a vizei în situația în care constată că străinul nu posedă mijloacele de întreținere pentru întreaga perioadă de valabilitate a acesteia. Limitarea vizei se materializează prin înscrierea pe viză a perioadei pentru care străinul are mijloace de întreținere, potrivit legii.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 33, alineatul (6) se abrogă.

*) Conform art. III din Legea nr. 247/2018, de la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, modificările introduse prin punctele 13 și 15-22 ale art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(7)Dacă se constată o eroare pe o viză emisă care nu a fost încă aplicată în documentul de călătorie ori după ce viza a fost aplicată în documentul de călătorie, aceasta va fi anulată din motive tehnice, conform procedurii prevăzute la alin. (5), și va fi eliberată o altă viză în baza aceleiași solicitări.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, după articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:

" - Art. 33¹: Prelungirea valabilității vizei de scurtă ședere sau a dreptului de ședere conferit străinului prin viză

(1)Durata valabilității și/sau a dreptului de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere eliberată de autoritățile române sau de către un alt stat Schengen poate fi prelungită în condițiile art. 33 din Codul de vize.

(2)Autoritatea națională competentă să prelungească viza prevăzută la alin. (1), aplicată pe pașapoartele simple, este Oficiul Român pentru Imigrări și formațiunile teritoriale ale acestuia, iar pentru cele aplicate pe pașapoartele de serviciu sau diplomatice este Ministerul

Afacerilor Externe."

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

- Art. 33: Anularea și revocarea vizei

(1) Viza poate fi anulată sau revocată în străinătate de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară, de către organele poliției de frontieră, cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat sau cu ocazia depistării persoanelor care au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat, ori de către Inspectoratul General pentru Imigrări, atunci când străinii se află pe teritoriul statului român. Punerea în executare a măsurii anulării sau revocării vizei în țară se face de către organele poliției de frontieră ori, după caz, ale Inspectoratului General pentru Imigrări.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) pot lua măsura anulării vizei de lungă ședere, în următoarele situații:

a) se constată că la data solicitării vizei străinii nu îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

b) străinii au obținut viza de intrare pe baza unor documente sau informații false;

c) străinii au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora;

d) străinii au încălcat reglementările vamale ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

e) străinii au intrat în România în perioada de interdicție, dispusă anterior.

(3) Situațiile în care autoritățile prevăzute la alin. (1) anulează sau revocă vizele de tranzit aeroportuar sau vizele de scurtă ședere sunt cele prevăzute la art. 34 din Codul de vize.

(4) Măsura revocării vizei poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:

a) străinii nu mai îndeplinesc condițiile cerute la acordarea vizei;

b) nu se respectă scopul pentru care a fost acordată viza de intrare;

c) după acordarea vizei, împotriva străinilor a fost dispusă măsura interzicerii intrării în România sau au fost declarați indezirabili;

d) la solicitarea titularului.

(5) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei se comunică străinului, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, de către misiunea diplomatică sau de oficiul consular care a acordat viza, atunci când solicitantul se află în străinătate, de către organele poliției de frontieră, atunci când acesta se află în punctul de trecere a frontierei de stat, și de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin decizia de returnare, atunci când cel în cauză se află în România. De la data comunicării, anularea produce efecte retroactive, iar revocarea produce efecte numai pentru viitor.

(6) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare dispusă de misiunile diplomatice ori de oficiile consulare ale României și de organele poliției de frontieră poate fi contestată în

condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Decizia de anulare sau de revocare dispusă de Inspectoratul General pentru Imigrări poate fi contestată în condițiile prevăzute la art. 85.

(7) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei de tranzit aeroportuar sau a vizei de scurtă ședere se comunică străinului de către autoritățile prevăzute la alin. (5), utilizându-se formularul prevăzut în anexa VI la Codul de vize.

(8) Anularea sau revocarea vizelor de tranzit aeroportuar, a vizelor de scurtă ședere și a vizelor de lungă ședere se materializează pe colantul de viză prin realizarea operațiunilor prevăzute la art. 34 alin. (5) din Codul de vize.

(9) În situația anulării sau revocării vizei emise de un alt stat Schengen, autoritatea care a dispus măsura comunică acest lucru Departamentului Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în vederea informării statului emitent.

(10) Dacă se constată o eroare pe o viză emisă care nu a fost încă aplicată în documentul de călătorie ori după ce viza a fost aplicată în documentul de călătorie, aceasta va fi anulată din motive tehnice, conform procedurii prevăzute la alin. (8), și va fi eliberată o altă viză în baza aceleiași solicitări.

SECȚIUNEA 4: Condiții speciale de acordare a vizelor de tranzit aeroportuar, de tranzit și de scurtă ședere

Art. 34: Condiții de acordare a vizei de tranzit aeroportuar

(1) **Viza de tranzit aeroportuar se acordă, în situațiile prevăzute la art. 3 din Codul de vize, de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Departamentului consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în condițiile existenței vizei unui stat terț care permite străinilor continuarea călătoriei. Această viză se poate acorda în condițiile prezentării biletului de avion valabil până la destinație și permite străinilor rămânerea în zona aeroportuară cel mult 5 zile.**

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"- Art. 34

(1) Viza de tranzit aeroportuar se acordă de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Departamentului Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în condițiile stabilite de Codul de vize."

(2) Acest tip de viză nu este necesar în cazurile prevăzute la art. 3 alin. (5) din Codul de vize.

Art. 35: Condiții de acordare a vizei de tranzit

(1) **Viza de tranzit se acordă solicitanților în următoarele condiții:**

- a) sunt în posesia vizei unui stat terț și, dacă este cazul, a unui stat limitrof României, care permite străinilor continuarea călătoriei;
- b) posedă bilet de călătorie valabil până la destinație sau prezintă permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto.

(2) Sunt exceptați de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) însoțitorii conducătorilor auto, care călătoresc împreună cu aceștia.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 35 se abrogă.

Art. 36: Condiții de acordare a vizelor de scurtă ședere

(1) În funcție de scopul pentru care a fost solicitată viza de scurtă ședere^ este necesară îndeplinirea următoarelor condiții:

a) misiune - viza se acordă străinilor care fac dovada că au una dintre calitățile prevăzute la art. 23 alin. (4) lit. a) și se deplasează în România în virtutea acestor calități;

b) turism - viza se acordă străinilor, dacă prezintă:

- (i) voucher sau rezervare fermă la o unitate de cazare turistică și itinerarul călătoriei;
- (ii) bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;
- (iii) asigurare medicală;
- (iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă;

c) vizită - viza se acordă străinilor, dacă prezintă:

- (i) bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;
- (ii) asigurare medicală;
- (iii) invitație autentificată din partea persoanei vizitate, din care să rezulte că aceasta va asigura costurile privind îndepărtarea, în cazul în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză, precum și, atunci când persoana vizitată se obligă, mijloacele de întreținere și cazarea străinului;
- (iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă, dacă persoana vizitată nu asigură mijloacele de întreținere;

(v) dovada asigurării condițiilor de cazare, sub forma unei rezervări ferme la o unitate de cazare, a unui act de proprietate sau de închiriere a unei locuințe în România pe numele solicitantului, dacă persoana vizitată nu asigură cazarea;

d) afaceri - viza se acordă străinilor, dacă prezintă:

- (i) bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;
- (ii) asigurare medicală;
- (iii) invitație din partea unei societăți comerciale sau autorități publice de a participa la întâlniri, conferințe, târguri ori congrese având legătură cu comerțul sau cu industria, din care să rezulte faptul că societatea comercială ori autoritatea publică respectivă va asigura costurile privind îndepărtarea, în cazul în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau prin alte documente care dovedesc scopul călătoriei;
- (iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă;

(v)dovada asigurării condițiilor de cazare;

e)transport - viza se acordă străinilor dacă prezintă:

(i)documente care să ateste profesia solicitantului, precum și activitatea ce urmează a fi desfășurată pe durata șederii;

(ii)asigurare medicală;

(iii)permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport;

(iv)licență de transport și licență de execuție;

f)activități sportive - viza se acordă străinilor dacă prezintă:

(i)invitația organizatorilor, care să ateste asigurarea medicală și a cazării;

(ii)lista oficială a delegației sportive străine, cu specificarea calității fiecărui membru;

[textul din Art. 36, alin. (1), litera F. din capitolul III, secțiunea 4 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 45. din Legea 157/2011]

g)activități culturale, științifice, umanitare, tratament medical de scurtă durată sau alte activități care nu contravin legilor române - viza se acordă străinilor dacă prezintă:

(i)documente emise de instituțiile la care urmează să se deplaseze pentru a justifica prezența în România;

(ii)bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;

(iii)dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi ori echivalentul în valută convertibilă, pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă.

(iv)asigurare medicală;

(v)dovada asigurării condițiilor de cazare.

(2)Sunt exceptați de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. (ii), lit. c) pct.

(i), lit. d) pct. (i) și lit. g) pct. (ii) însoțitorii conducătorilor auto care călătoresc împreună cu aceștia și de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. (iv) solicitanții de vize care fac dovada achitării anticipate și integrale a pachetelor de servicii turistice privind cel puțin cazarea și hrana.

(2¹)Străinii membri de familie ai cetățenilor români, categorie de persoane în care sunt încadrați soțul sau soția cetățeanului român, descendenții direcți ai cetățeanului român, în vârstă de cel mult 21 de ani, precum și ascendenții direcți ai cetățeanului român sau ai soțului ori soției, care se află în întreținerea sa, sunt exceptați de la îndeplinirea condițiilor stabilite la alin. (1) lit. c) pct. (iii)-(v), dacă prezintă următoarele documente:

a)pașaportul sau actul de identitate al cetățeanului român, în original, însoțit de declarația cetățeanului român privind asigurarea condițiilor de cazare sau invitație autenticată din partea cetățeanului român în care se menționează asigurarea condițiilor de cazare, însoțită de copia pașaportului sau actului de identitate al cetățeanului român;

b)documente doveditoare ale căsătoriei cu cetățeanul român, eliberate în conformitate cu legislația română, respectiv documente doveditoare ale legăturii de rudenie cu cetățeanul român.

(3)Refuzul acordării vizei de scurtă ședere nu poate fi contestat.

(4) Atunci când rezultatele interviului, documentele prezentate și circumstanțele personale ale solicitantului vizei indică neclarități, pot fi solicitate și alte documente decât cele prevăzute la alin. (1) sau (2¹).

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

"- Art. 36: Documente necesare obținerii vizei de scurtă ședere

În funcție de scopul pentru care a fost solicitată viza de scurtă ședere, este necesară prezentarea de către străin a unor documente justificative, în conformitate cu prevederile art. 14 și ale anexei II din Codul de vize."

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, titlul secțiunii a 4-a a capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

"- SECȚIUNEA 4: Condiții speciale de acordare a vizelor de tranzit aeroportuar și a vizelor de scurtă ședere"

SECȚIUNEA 5: Condiții speciale de acordare a vizelor de scurtă ședere pe bază de invitație

Art. 37: Domeniul de aplicare

(1) Acordarea vizelor de scurtă ședere străinilor proveniți din statele menționate în lista prevăzută la art. 30 alin. (2) pentru care este stabilită procedura invitației se face potrivit prevederilor art. 27-29, cu respectarea condițiilor speciale din prezenta secțiune.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 37, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Acordarea vizelor de scurtă ședere străinilor proveniți din statele menționate în lista prevăzută la art. 27 alin. (3), pentru care este stabilită procedura invitației, se face cu respectarea condițiilor pentru acordarea acestora și a prevederilor speciale din prezenta secțiune."

(2) Lista statelor pentru ai căror cetățeni sunt aplicabile aceste prevederi se stabilește de către Ministerul Afacerilor Externe, cu avizul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 38: Procedura invitației

(1) Străinilor din categoria prevăzută la art. 37 alin. (1), posesori de pașapoarte simple, li se poate acorda viza de scurtă ședere cu una sau mai multe călătorii, dacă prezintă misiunilor diplomatice și oficiilor consulare invitație scrisă din partea unei persoane fizice sau juridice, din care să rezulte că aceasta va asigura costurile privind îndepărtarea, în cazul în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză, în următoarele scopuri:

a) vizită - pot face invitații cetățenii români, cetățenii unui alt stat membru al Uniunii

Europene, al Spațiului Economic European, cetățenii Confederației Elvețiene sau străinii posesori ai unui document care atestă rezidența sau șederea pe teritoriul României, cu prezentarea, după caz, a următoarelor documente:

- (i)cartea de identitate sau pașaportul pentru cetățenii români, cartea de identitate sau pașaportul și certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European și pentru cetățenii Confederației Elvețiene, precum și pentru membrii de familie ai acestora și pașaportul și permisul de ședere pentru străini, în original și în copie;
- (ii)dovada asigurării condițiilor de cazare;
- (iii)dovada posibilităților de asigurare a întreținerii străinului în cuantum de cel puțin 30 euro/zi pentru întreaga perioadă pentru care este invitat;
- (iv)copie de pe documentul de trecere a frontierei de stat, aparținând străinului invitat;
- (v)două fotografii de dimensiunea 3 x 4 cm ale străinului invitat;

b)turism - pot face invitații, nominal pentru fiecare străin invitat, societățile comerciale cu profil turistic, cu prezentarea următoarelor documente:

- (i)actele de înființare ale persoanei juridice care face invitația;
- (ii)certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului și, după caz, împuternicirea din partea societății comerciale pentru persoana desemnată să invite în numele acesteia;
- (iii)cartea de identitate sau permisul de ședere, după caz, al persoanei împuternicite;
- (iv)copie de pe documentul de trecere a frontierei de stat aparținând străinului invitat;
- (v)două fotografii de dimensiunea 3 x 4 cm ale străinului invitat;

c)afaceri - pot face invitații, de regulă, pentru 3 persoane simultan, societățile comerciale cu sediul în România. În numele societăților comerciale pot invita numai persoanele care sunt desemnate, conform legii, să reprezinte societatea^comercială ori sunt deținătoare ale majorității capitalului social. În acest caz este necesară prezentarea următoarelor documente:

- (i)actele de înființare ale persoanei juridice care face invitația;
- (ii)certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului și, după caz, împuternicirea din partea societății comerciale pentru persoana desemnată să invite în numele acesteia;
- (iii)cartea de identitate sau permisul de ședere, după caz, al persoanei împuternicite;
- (iv)copie de pe documentul de trecere a frontierei de stat aparținând străinului invitat;
- (v)două fotografii de dimensiunea 3 x 4 cm ale străinului invitat;
- (vi)dovada asigurării condițiilor de cazare a străinului invitat pe perioada șederii în România.

(2)Invitațiile se completează în două exemplare și se depun la sediul formațiunilor teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea aprobării.

(3)Invitația se aprobă dacă străinul invitat îndeplinește condițiile legale de intrare în România, dacă nu prezintă risc de migrație ilegală sau risc la adresa securității naționale și dacă există suficiente garanții că va părăsi teritoriul țării la expirarea vizei. Pentru străinii care provin din state cunoscute cu problematică teroristă activă se consultă autoritatea națională în domeniul

combaterii terorismului.

(4) Soluționarea cererilor de aprobare a invitațiilor se face în termen de până la 45 de zile de la data depunerii. În cazuri temeinic justificate, când este necesară o examinare mai aprofundată a cererii, termenul poate fi prelungit cu 15 zile. Pentru străinii care urmează să vină în România în scop turistic, în grupuri organizate de minimum 20 de persoane, la solicitarea societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, membre ale Asociației Naționale a Agențiilor de Turism din România, aprobarea invitațiilor se face în termen de 30 de zile de la data depunerii.

(5) În cazul aprobării, un exemplar al invitației va fi înmănat persoanei care invită, în scopul transmiterii către străinul invitat în vederea prezentării în original la misiunea diplomatică sau la oficiul consular unde solicită acordarea vizei române.

(6) Străinul poate solicita acordarea vizei în termen de 30 de zile de la aprobarea invitației.

(7) Nu se aprobă o nouă invitație depusă de un solicitant, indiferent de scopul acesteia, dacă una dintre persoanele invitate anterior de acesta nu a părăsit teritoriul țării în termenul de valabilitate al vizei.

(8) Vizele se acordă cu un drept de ședere de până la 90 de zile, în funcție de perioada pentru care străinul este invitat.

Art. 39: Forma și conținutul invitației

(1) Forma, conținutul și elementele de siguranță ale invitației prevăzute de prezenta secțiune se stabilesc de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe. Ministerul Internelor și Reformei Administrative va asigura, prin Oficiul Român pentru Imigrări, confecționarea formularelor.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 39, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Forma, conținutul și elementele de siguranță ale formularului invitației prevăzute de prezenta secțiune se stabilesc de către Ministerul Administrației și Internelor, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, cu respectarea prevederilor art. 14 alin. (4) din Codul de vize. Ministerul Administrației și Internelor comunică Comisiei Europene modelul formularului și asigură, prin Oficiul Român pentru Imigrări, confecționarea acestuia."

(2) Costul formularelor se suportă de către persoanele fizice sau juridice care invită.

Art. 40: Excepții de la procedura invitației

(1) Centrul Național de Vize poate aproba acordarea vizelor, cu avizul prealabil al Oficiului Român pentru Imigrări, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, pentru următoarele categorii de străini:

a) străinul minor al cărui părinte este beneficiar al statutului de refugiat sau are protecție subsidiară ori se află în posesia unui permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;

b) soțul/soția și părinții străinului beneficiar al statutului de refugiat sau care are protecție subsidiară ori care se află în posesia unui permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;

- c) străinul major al cărui părinte este cetățean român;
- d) străinul, părinte al unui cetățean român.

(2) Centrul Național de Vize poate aproba acordarea vizei, fără avizul Oficiului Român pentru Imigrări și fără îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, pentru următoarele categorii de străini:

- a) străinii căsătoriți cu cetățeni români;
- b) străinii copii minori ai cetățenilor români;

c) străinii posesori ai unui permis de ședere valabil în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în statele părți la Acordul Schengen, fără ca valabilitatea vizei să depășească valabilitatea permisului de ședere;

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 40 alineatul (2), litera c) se abrogă.

d) străinii posesori ai unui permis de ședere valabil în state pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în statele părți la Acordul Schengen;

e) străinii care au aplicate în documentul de trecere a frontierei de stat vize ale statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European, ale statelor părți la Acordul Schengen sau ale statelor pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în aceste state. Viza română nu poate depăși valabilitatea acestei vize;

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 40 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

"e) străinii care au aplicate în documentul de trecere a frontierei de stat vize ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European, ale statelor părți la Acordul Schengen sau ale statelor pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în aceste state."

f) străinii care urmează să vină în România în scop de afaceri, la solicitarea autorităților administrative, precum și a societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt înscrise pe listele contribuabililor la bugetul de stat, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, și care își asumă, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize, obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare;

g) străinii care urmează să vină în România în scop de vizită, la solicitarea misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare străine acreditate în România;

h) străinii pentru care s-a solicitat acordarea vizei, în scris, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare, din partea autorităților publice centrale ori a camerelor de comerț străine;

i) persoanele pentru care s-a solicitat acordarea vizei la Centrul Național de Vize din partea următoarelor instituții din România: Administrația Prezidențială, Parlamentul, Guvernul și alte autorități publice centrale și locale, Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, precum și cele teritoriale și a prefecturilor, care își asuma obligația

suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare, printr-o scrisoare de garanție transmisă în original;

j)șoferii de TIR;

k)personalitățile din diaspora românească și descendenții acestora.

l)părinții elevilor sau studenților străini, acceptați la studii în România, care sosesc în vederea primei instalări a acestora, sub rezerva prezentării unui document apostilat sau, după caz, supralegalizat, eliberat de autoritățile din statul de origine care să ateste legătura de rudenie.

m)străinii care urmează să vină în România la solicitarea unei persoane juridice de interes public, care funcționează în mod legal și care își asumă obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 40, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

"(3)Vizele acordate de autoritățile române străinilor prevăzuți la alin. (2) lit. d) și e) nu pot depăși valabilitatea vizelor aplicate în documentele acestora sau valabilitatea permiselor de ședere ai căror titulari sunt."

SECȚIUNEA 6:Condiții speciale de acordare a vizei de lungă ședere

Art. 41: Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități economice

(1)Viza de lungă ședere pentru activități economice se acordă străinilor care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități economice organizate și reglementate prin legi speciale și care prezintă următoarele documente:

a)dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de legea specială;

b)asigurare medicală pe perioada valabilității vizei;

c)certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică.

(2)Străinilor li se aplică în mod corespunzător prevederile legislației speciale privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale.

Art. 42: Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități profesionale

Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități profesionale se acordă străinilor care urmează să exercite pe teritoriul României profesii liberale reglementate prin legi speciale, cu prezentarea următoarelor documente:

a)dovada îndeplinirii condițiilor legale de exercitare a profesiilor respective;

b)dovada faptului că în țara de origine practică o profesie similară cu cea pe care intenționează să o desfășoare în România;

c)asigurare medicală pe perioada valabilității vizei;

d)certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică.

Art. 43: Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități comerciale

(1)Acest tip de viză se acordă, pe baza avizului Centrului Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine, străinilor care sunt acționari ori asociați, cu atribuții de

conducere sau de administrare, ai unor societăți comerciale, persoane juridice române, care urmează să realizeze o investiție, în condițiile prezentului articol.

(2) Avizul Centrului Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine se acordă străinilor prevăzuți la alin. (1) care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) prezintă un plan de afaceri care va cuprinde date referitoare la: identificarea firmei, obiectul de activitate al acesteia, obiectul și valoarea investiției, numărul estimat de locuri noi de muncă și etapele de creare a acestora, etapele derulării procesului de investiție și sumele aferente acestora, locația investiției, durata investiției și amortizării acesteia, proiecția activității financiare pe o perioadă de minimum 3 ani;

b) fac dovada, printr-un singur extras de cont eliberat de o bancă din România pe numele persoanei fizice cetățean străin, solicitant al avizului, că dispun de fondurile necesare desfășurării activității, în valoare de cel puțin 100.000 euro, pentru străinii asociați într-o societate cu răspundere limitată și cel puțin 150.000 euro, pentru străinii acționari într-o societate pe acțiuni;

c) vor realiza, în maximum 12 luni de la data obținerii permisului de ședere, o investiție potrivit planului de afaceri prevăzut la lit. a), aducând un aport de capital sau tehnologie în valoare de minimum 100.000 euro pentru o societate cu răspundere limitată și de cel puțin 150.000 euro pentru o societate pe acțiuni;

d) prin activitatea pe care o presupune investiția propusă, aceasta va crea, în maximum 12 luni de la data obținerii permisului de ședere, cel puțin 10 noi locuri de muncă pentru o societate cu răspundere limitată și cel puțin 15 noi locuri de muncă pentru o societate pe acțiuni.

(3) În cazul societăților cu 2 sau mai mulți asociați ori acționari, care solicită acordarea avizului, condițiile prevăzute la alin. (2) vor trebui analizate pentru fiecare solicitant în mod separat, valoarea investiției ce urmează a fi realizată și numărul locurilor de muncă ce urmează a fi create majorându-se în mod corespunzător, în funcție de numărul solicitanților de aviz.

(4) Străinii care au mai obținut anterior un aviz din partea Agenției Române pentru Investiții Străine sau a Centrului Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine pot solicita eliberarea unui alt aviz, în condițiile prezentului articol, în următoarele situații:

a) dovedesc imposibilitatea obiectivă de realizare a planului de afaceri anterior;

b) dovedesc că au realizat planul de afaceri anterior.

(5) Solicitarea de viză va fi însoțită de următoarele documente:

a) avizul Centrului Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine;

b) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică;

c) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei;

d) dovada asigurării condițiilor de cazare.

(6) Cererea însoțită de documentele prevăzute la alin. (5) se depune la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României și se transmite, prin intermediul Departamentului consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, Oficiului Român pentru Imigrări, pentru avizare conform competențelor.

(7) Avizul Centrului Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine este valabil 6 luni de la data emiterii și are drept scop constatarea îndeplinirii condițiilor tehnice, de

utilitate și fezabilitate economică a investiției ce urmează a fi implementată de către cetățeanul străin.

Art. 44: Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă

(1) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă străinilor în scopul încadrării în muncă pe teritoriul României la un angajator.

(2) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

- a) copia avizului de angajare eliberat în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României sau, după caz, documente prin care să se facă dovada că solicitantul se încadrează în categoriile prevăzute la alin. (3);
- b) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;
- c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu ori de reședință;
- d) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(2¹) Solicitarea de viză depusă în baza unui aviz de angajare pentru lucrători sezonieri, în cuprinsul căruia nu se menționează că angajatorul asigură cazarea solicitantului, trebuie să fie însoțită, suplimentar față de documentele prevăzute la alin. (2), de dovada asigurării condițiilor de cazare de natură să îi asigure un nivel de trai adecvat pentru toată durata șederii preconizate, sub forma unei rezervări ferme la o unitate de cazare, a unui act de proprietate ori de închiriere a unei locuințe în România pe numele solicitantului sau a unei declarații autentificate privind asigurarea condițiilor de cazare adecvată pentru solicitant, dată de titularul unui drept de proprietate sau de folosință a unei locuințe de pe teritoriul României.

(3) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă fără prezentarea copiei avizului de angajare străinilor din următoarele categorii:

- a) străinilor al căror acces liber pe piața muncii din România este stabilit prin tratate încheiate de România cu alte state;
- b) străinilor care urmează să desfășoare activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor acorduri bilaterale, și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii;
- c) străinilor care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome;
- d) străinilor care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, iar la data solicitării nu sunt asociați, acționari sau administratori la o persoană juridică română și, la filiala, reprezentanța sau sucursala respectivă, nu mai există un alt străin care beneficiază de un drept de ședere în acest scop.
- e) cetățenilor din Republica Moldova, Ucraina și Republica Serbia încadrați în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă cu normă întreagă, pe o perioadă de maximum 9 luni într-un an calendaristic.

(4) Străinul poate solicita viza de lungă ședere pentru angajare în muncă în termen de 60 de zile de la data obținerii avizului de angajare de către angajator. Viza se aprobă de Centrul Național de Vize, în termen de 10 zile de la data depunerii cererii de eliberare a vizei, fără a mai fi necesară obținerea avizului prevăzut la art. 30 alin. (7).

(5) Pentru străinii prevăzuți la alin. (3) este necesară obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzut la art. 30 alin. (7).

(6) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă atestă și dreptul de muncă al străinului pe teritoriul României.

(7) Prin excepție de la dispozițiile art. 24 alin. (1), în cazul străinilor care prezintă un aviz de angajare pentru lucrători sezonieri, viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă pe o perioadă egală cu durata preconizată a contractului plus 5 zile, fără a depăși 90 de zile.

(8) La rubrica «observații» a autocolantului de viză aferent vizei de lungă ședere în scop de muncă se înscrie tipul de lucrător conform avizului de angajare prezentat.

(9) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă în calitate de lucrător sezonier este însoțită de o informare scrisă, redactată în cel puțin o limbă de circulație internațională, în cuprinsul căreia sunt prezentate informații despre drepturile și obligațiile care revin străinului titular al vizei, inclusiv procedurile referitoare la reclamații.

Art. 44¹: Viza de lungă ședere pentru detașare

(1) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă străinilor în scopul desfășurării de activități lucrative pe teritoriul României la un beneficiar al prestării de servicii.

(2) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

- a) copia avizului de detașare eliberat în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României;
- b) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;
- c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu ori de reședință;
- d) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(3) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă fără prezentarea copieii avizului de detașare străinilor din următoarele categorii:

- a) străinii angajați ai persoanelor juridice cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană, detașați în România, cu condiția prezentării permisului de ședere din acel stat;
- b) străinii care urmează să desfășoare activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor acorduri bilaterale, și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii;
- c) străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome.

(4) Solicitarea de viză prevăzută la alin. (3) trebuie să fie însoțită de următoarele

documente:

- a) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din statul membru respectiv, tradus și legalizat;
- b) permisul de ședere valabil eliberat de statul în care își are sediul angajatorul, în original și în copie;
- c) copia actului de detașare, tradus și legalizat;
- d) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;
- e) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință;
- f) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(5) Străinul poate solicita viza de lungă ședere pentru detașare în termen de 60 de zile de la data obținerii avizului de detașare de către beneficiarul prestării de servicii. Viza se aprobă de Centrul Național de Vize, în termen de 10 zile de la data depunerii cererii de eliberare a vizei, fără a mai fi necesară obținerea avizului prevăzut la art. 30 alin. (7).

(6) Pentru străinii prevăzuți la alin. (3) este necesară obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzut la art. 30 alin. (7).

(7) Viza de lungă ședere pentru detașare atestă și dreptul de muncă al străinului pe teritoriul României.

Art. 45: Viza de lungă ședere pentru studii

(1) Viza de lungă ședere pentru studii poate fi acordată, la cerere, străinilor care solicită intrarea pe teritoriul României în calitate de student, stagiar, elev.

(2) **Solicitarea trebuie să fie însoțită de următoarele documente:**

a) în cazul studenților:

- (i) dovada de acceptare la studii eliberată de Ministerul Educației, din care să rezulte că va urma o formă de învățământ cu frecvență, la o instituție de învățământ superior de stat sau particulară, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii;
- (ii) dovada achitării taxei de studii pentru cel puțin un an de studii;
- (iii) dovada mijloacelor de întreținere, în cuantum de cel puțin salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, lunar, pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;
- (iv) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică;
- (v) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;
- (vi) încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, dacă străinul este minor;
- (vii) dovada cunoașterii limbii în care se va desfășura programul de studii pe care îl va urma, cu excepția anului pregătitor de limba română pentru cetățenii străini;

b) în cazul străinilor care participă la un program de schimb de elevi sau proiect educațional:

- (i) dovada acceptării la studii eliberată de Ministerul Educației, din care să rezulte că va urma o formă de învățământ cu frecvență;
- (ii) dovada participării într-un program de schimb de elevi sau proiect educațional, realizat de o organizație constituită în condițiile legii și recunoscută pentru acest scop;

(iii)dovada din partea organizației care realizează schimbul de elevi sau proiectul educațional, din care să rezulte că aceasta va asigura mijloacele de întreținere, inclusiv cheltuielile de școlarizare, precum și eventualele costuri privind executarea măsurilor de îndepărtare;

(iv)asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;

(v)dovada privind asigurarea cazării la o familie selectată de către organizația care realizează schimbul de elevi sau proiectul educațional și care deține un spațiu de locuit considerat normal pentru o familie din România sau într-o unitate specială de cazare selecționată de către organizația care realizează schimbul de elevi sau proiectul educațional;

(vi)încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, dacă străinul este minor;

b¹)în cazul străinilor de origine română, bursieri ai statului român sau exonerați de plata taxelor de școlarizare, înscriși la o instituție de învățământ preuniversitar de stat, ciclul liceal, cu frecvență:

(i)dovada acceptării la studii, eliberată de Ministerul Educației, din care să rezulte că vor urma o formă de învățământ cu frecvență la o instituție de învățământ preuniversitar de stat, ciclul liceal;

(ii)dovada asigurării condițiilor de cazare;

(iii)asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;

(iv)încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, în cazul minorilor;

c)în cazul stagiilor care participă la un program de formare profesională neremunerată:

(i)acord de formare profesională;

(ii)angajament scris al entității-gazdă în sensul că, în cazul în care un stagiar rămâne în mod ilegal pe teritoriul României, entitatea respectivă răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice pentru șederea și îndepărtarea stagiului respectiv;

(iii)dovada deținerii unei diplome de absolvire a învățământului superior în ultimii doi ani care precedă data cererii sau dovada participării la un ciclu de studii care conduce la obținerea unei astfel de diplome;

(iv)dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de cel puțin nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(v)dovada asigurării condițiilor de cazare.

(3)Acordul de formare profesională prevăzut la alin. (2) lit. c) pct. (i) cuprinde cel puțin următoarele elemente:

(i)o descriere a programului de formare profesională, inclusiv obiectivul educațional sau componentele de învățare ale acestuia;

(ii)durata stagiului;

(iii)condițiile de plasare și de monitorizare ale stagiului;

(iv)orarul stagiului;

(v)raporturile juridice dintre stagiar și entitatea-gazdă.

(4)Străinii care participă la un program de schimb de elevi sau proiect educațional trebuie să aibă vârsta cuprinsă între 13 și 19 ani.

(5) Străinii bursieri ai statului român nu sunt obligați să prezinte documentele prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. (ii) și (iii), iar cei de origine română nu sunt obligați să prezinte documentele prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. (iii).

(5¹) Străinii bursieri ai instituțiilor de învățământ universitar de stat, acreditate ori autorizate provizoriu potrivit legii, cursuri cu frecvență, pot solicita viză de lungă ședere pentru studii, fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. (ii) și (iii).

(6) Viza prevăzută la alin. (1) se acordă și străinilor acceptați la studii în baza tratatelor internaționale la care România este parte.

(7) La rubrica «observații» a autocolantului de viză aferent vizei de lungă ședere pentru studii se înscrie, după caz, mențiunea «student», «elev» sau «stagiar».

Art. 46: Viza de lungă ședere pentru reîntregirea familiei

(1) Sponsorul posesor al unui permis de ședere temporară valabil un an, al unei Cărți albastre a UE, al unui permis ICT, al unui permis «mobile ICT», al unui permis de ședere pe termen lung sau beneficiar al statutului de refugiat ori al protecției subsidiare poate solicita reîntregirea familiei pentru:

a) soț/soție;

b) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului și ai soțului/soției, inclusiv cei adoptați;

c) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului, inclusiv cei adoptați, aflați în întreținerea sa și asupra cărora sponsorul exercită drepturile părintești. Dacă drepturile părintești sunt exercitate în comun, este necesar și consimțământul celuilalt titular al drepturilor părintești cu privire la reîntregirea familiei solicitată de sponsor;

d) copiii minori necăsătoriți ai soțului/soției, inclusiv cei adoptați aflați în întreținerea sa și asupra cărora soțul/soția exercită drepturile părintești. Dacă drepturile părintești sunt exercitate în comun, este necesar și consimțământul celuilalt titular al drepturilor părintești cu privire la reîntregirea familiei solicitată de sponsor.

(2) Oficiul Român pentru Imigrări poate aproba, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, reîntregirea familiei și pentru următoarele categorii:

a) rudele de gradul I în linie ascendentă ale sponsorului sau ale soțului/soției, în cazul în care nu se pot întreține singure și nu se bucură de un sprijin familial adecvat în țara de origine;

b) copiii adulți necăsătoriți ai sponsorului sau ai soțului/soției, în cazul în care aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale.

(3) Minorii neînsoțiți, beneficiari ai statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, pot solicita reîntregirea familiei pentru:

a) rudele de gradul I în linie ascendentă sau tutorele legal; ori

b) atunci când aceștia nu există sau nu pot fi identificați, orice altă rudă a acestuia.

(4) [textul din Art. 46, alin. (4) din capitolul III, secțiunea 6 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 59. din Legea 157/2011]

(5) [textul din Art. 46, alin. (5) din capitolul III, secțiunea 6 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 59. din Legea 157/2011]

(6) Străinii prevăzuți la alin. (1), titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea unei activități de cercetare științifică și străinii posesori ai Cărții albastre a UE, ai unui permis ICT sau ai unui permis «mobile ICT» pot solicita reîntregirea familiei chiar dacă valabilitatea

permisului de ședere temporară este mai mică de un an.

(7) Cererea-tip se depune la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări pe a cărei rază solicitantul locuiește în mod legal și va fi însoțită de următoarele documente:

- a) certificatul de căsătorie sau, după caz, dovada legăturii de rudenie;
- b) declarația solicitantului, în formă autentică, din care să reiasă că membrii de familie vor locui împreună cu acesta;
- c) copia documentului care atestă dreptul de ședere pe teritoriul României;
- d) dovada deținerii legale a spațiului de locuit pentru o locuință considerată normală pentru o familie similară în România;
- e) dovada mijloacelor de întreținere;
- f) dovada asigurării în sistemul de asigurări sociale de sănătate a solicitantului;
- g) declarația scrisă a persoanei care deține împreună cu sponsorul custodia comună a copilului minor pentru care se solicită reîntregirea familiei, din care să rezulte consimțământul ca acesta să locuiască împreună cu sponsorul pe teritoriul României;
- h) copia documentului de călătorie al membrului de familie pentru care se solicită reîntregirea familiei.

(8) În cazul în care există dubii cu privire la încheierea căsătoriei ori legătura de rudenie, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita și alte dovezi pentru stabilirea acestora.

(9) Cererea se aprobă în cazul îndeplinirii următoarelor condiții:

- a) să nu existe o stare de bigamie sau de poligamie;
- b) solicitantul să dețină un spațiu de locuit considerat normal pentru o familie similară din România;
- c) solicitantul să posede mijloace de întreținere, pe lângă cele necesare pentru propria întreținere potrivit legii, în cuantum corespunzător salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru fiecare membru de familie;
- d) persoana pentru care se solicită reîntregirea familiei îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e) și h).

(10) Pentru beneficiarii statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, care solicită reîntregirea familiei, nu este obligatorie prezentarea documentelor prevăzute la alin. (7) lit. d)-f) și nici îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (9) lit. b) și c).

(11) Cererea va fi soluționată în termen de maximum 3 luni de la data depunerii.

(12) Aprobarea cererii se comunică în scris solicitantului, în vederea transmiterii acesteia membrilor de familie interesați, care o prezintă la misiunea diplomatică sau la oficiul consular în termen de 60 de zile de la data emiterii, odată cu cererea de acordare a vizei de lungă ședere pentru reîntregirea familiei.

(13) În cazul respingerii cererii, motivele vor fi comunicate străinului în scris.

(14) Viza se eliberează de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din țara în care membrii de familie își au reședința sau domiciliul.

(15) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

- a) comunicarea Oficiului Român pentru Imigrări, prevăzută la alin. (12);
- b) dovada asigurării medicale pe perioada valabilității vizei;

c)certificatul de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de domiciliu sau de reședință a străinului.

(16)Pot solicita viză pentru reîntregirea familiei și următoarele categorii de persoane:

a)străinii căsătoriți cu cetățeni români;

b)străinii necăsătoriți care conviețuiesc cu cetățeni români necăsătoriți, dacă au cel puțin un copil împreună, denumiți în continuare parteneri;

c)copiii cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care:

(i)nu au împlinit vârsta de 21 de ani;

(ii)se află în continuarea studiilor și nu au depășit vârsta de 26 de ani;

(iii)deși sunt adulți, aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale;

d)rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia.

e)străinul părinte al cetățeanului român minor, dacă face dovada faptului că minorul se află în întreținerea sa sau că există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;

f)străinii, membrii de familie ai cetățenilor români, care fac dovada că sunt înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în această calitate.

(17)Solicitarea de viză depusă de persoanele prevăzute la alin. (16) lit. a)-e) va fi însoțită de certificatul de căsătorie eliberat de autoritățile române sau transcris în condițiile legii ori, după caz, de dovada existenței legăturii de rudenie sau a calității de partener.

(17¹)Solicitarea de viză depusă de persoanele prevăzute la alin. (16) lit. f) va fi însoțită de documente care să ateste că sunt înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru, în calitate de membru de familie al cetățeanului român.

(18)Adopția trebuie să fie dispusă printr-o decizie a unei autorități române competente, în condițiile legii, sau printr-o decizie a unei autorități a altui stat, care produce efecte juridice pe teritoriul României.

(19)Acordarea vizei de lungă ședere pentru reîntregirea familiei poate fi refuzată atunci când solicitarea se întemeiază pe o căsătorie de conveniență constatată anterior, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sau când se constată existența unei stări de bigamie sau poligamie.

Art. 47: Viza de lungă ședere pentru activități religioase

Viza de lungă ședere pentru activități religioase se acordă străinilor, la cerere, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din țara în care aceștia își au reședința sau domiciliul, în următoarele condiții:

a)existența avizului Secretariatului de Stat pentru Culte. Avizul se acordă străinilor care desfășoară activități similare în țara de origine sau de reședință, după consultarea autorităților naționale în domeniul combaterii terorismului;

b)dovada calității de reprezentant al unei organizații religioase legal înființate în România;

c)dovada spațiului de locuit și a mijloacelor de întreținere, la nivelul a 3 salarii medii pe economia națională;

d)dovada asigurării medicale și că nu suferă de boli care pot pune în pericol sănătatea publică;

e) prezentarea certificatului de cazier judiciar sau a altui document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine a străinului.

Art. 48: Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică

(1) Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică se acordă străinilor în baza avizului Ministerului Cercetării și Inovării și al Inspectoratului General pentru Imigrări.

(2) Avizul Ministerului Cercetării și Inovării se eliberează la solicitarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) unitățile de cercetare-dezvoltare să fie atestate în condițiile legii;
b) să existe un acord de primire între unitățile prevăzute la lit. a) și cercetătorul care a fost acceptat să desfășoare activități în cadrul unui proiect de cercetare științifică. Forma și condițiile în care se încheie acordul de primire vor fi stabilite prin ordin al ministrului cercetării și inovării.

(3) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) acordul de primire avizat de Ministerul Cercetării și Inovării;
b) certificatul de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de domiciliu sau de reședință;
c) asigurarea medicală valabilă pe perioada valabilității vizei.

(4) Acordul de primire conține cel puțin următoarele elemente:

a) titlul sau scopul activității de cercetare sau al domeniului de cercetare;
b) angajamentul străinului că va face eforturi pentru finalizarea activității de cercetare;
c) angajamentul unei unități de cercetare-dezvoltare privind primirea străinului în scopul finalizării activității de cercetare;
d) data de început și data de sfârșit sau durata estimată a activității de cercetare;
e) informații privind intențiile de mobilitate în alte state membre, în cazul în care mobilitatea este cunoscută la momentul depunerii cererii;
f) o mențiune privind încetarea în mod automat a acordului de primire, în cazul în care străinul nu este admis sau în cazul în care raportul juridic dintre cercetător și unitatea de cercetare-dezvoltare încetează.

(5) La rubrica "observații" a autocolantului de viză aferent vizei de lungă ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică se înscrie mențiunea "cercetător-mobilitate".

Art. 49: Viza de lungă ședere pentru alte scopuri

(1) Viza de lungă ședere pentru alte scopuri se acordă, la cerere, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din țara în care aceștia își au reședința sau domiciliul, următoarelor categorii de străini:

a)

[textul din Art. 49, alin. (1), litera A. din capitolul III, secțiunea 6 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 71. din Legea 157/2011]

b) [textul din Art. 49, alin. (1), litera B. din capitolul III, secțiunea 6 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 71. din Legea 157/2011]

c) celor desemnați ca administratori ai unei societăți comerciale, dacă fac dovada că îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

- (i) au calitatea de administrator;
- (ii) la data solicitării nu sunt asociați sau acționari la societatea comercială în cauză sau la altă persoană juridică română și nu au avut aceste calități în ultimii 2 ani;
- (iii) la societatea comercială în cauză nu mai există un alt străin care a obținut un drept de ședere în acest scop;
- (iv) societatea comercială în cauză a realizat un aport de capital sau transfer de tehnologie de cel puțin 50.000 euro;

d) celor care solicită intrarea pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități, dacă fac dovada că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (i) au încheiat un contract de formare pentru participarea neremunerată la o formă de pregătire în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități;
- (ii) dispun de mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin salariul mediu brut pe economie lunar pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;
- (iii) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea pe teritoriul României în acest scop, dacă străinul este minor.

e) celor care desfășoară activități în cadrul unor programe de voluntariat, dacă fac dovada că îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

- (i) au încheiat un contract de voluntariat cu o entitate-gazdă, în cuprinsul căruia se face mențiune cu privire la activitatea pe care urmează să o desfășoare, condițiile în care sunt monitorizați în îndeplinirea sarcinilor, orele de lucru, precum și, după caz, formarea profesională la care participă străinul, necesară îndeplinirii serviciului de voluntariat;
- (ii) entitatea-gazdă asigură cazarea, mijloacele de întreținere și asigurarea medicală pentru întreaga perioadă de valabilitate a vizei, cheltuielile și/sau banii de buzunar, precum și eventualele costuri privind executarea măsurilor de îndepărtare;
- (iii) au vârsta de peste 14 ani inclusiv;
- (iv) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea pe teritoriul României în acest scop, dacă străinul este minor;
- (v) entitatea-gazdă face dovada că a încheiat o poliță de asigurare civilă, cu excepția voluntarilor care participă la Serviciul european de voluntariat;

f) celor care urmează tratament medical de lungă durată, în cadrul instituțiilor medicale publice sau private, dacă prezintă scrisoare de acceptare din partea instituțiilor respective, în care să fie precizate diagnosticul și durata tratamentului. Această viză poate fi acordată și pentru un eventual însoțitor, care asistă străinul aflat în imposibilitatea de a se îngriji singur, dacă acest lucru este menționat expres în scrisoarea de acceptare;

f¹) nomazilor digitali care doresc să călătorească și să rămână pe teritoriul României, în timp ce continuă să obțină venituri din prestarea contractului de muncă la o companie înregistrată în afara României sau din activitățile desfășurate printr-o companie înregistrată de aceștia în afara României, prin utilizarea tehnologiei informației și

comunicațiilor, dacă îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) dispun de mijloace de întreținere obținute din activitatea desfășurată, în cuantum de cel puțin trei ori câștigul salarial mediu brut lunar din România pentru fiecare dintre ultimele 6 luni anterioare datei depunerii cererii de viză, precum și pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(ii) desfășoară activitățile din care obțin venituri, de la distanță, prin folosirea tehnologiei informației și comunicațiilor;

g) celor care desfășoară alte activități ce nu contravin legilor române, dacă își justifică prezența pe teritoriul României.

(2) Străinilor din categoriile prevăzute la alin. (1) lit. a)-f) și g) le poate fi acordată viza dacă:

a) prezintă dovada asigurării medicale pe perioada de valabilitate a vizei;

b) prezintă dovada asigurării condițiilor de cazare;

c) prezintă certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine.

(2¹) Străinilor din categoria prevăzută la alin. (1) lit. f¹) li se acordă viza, după caz, dacă:

a) prezintă, în original, alături de traducere autentificată în limba română, contractul de muncă încheiat cu o companie înregistrată în afara României, prin care să facă dovada prestării de servicii la distanță, prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor, sau dovada administrării la distanță și prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor a unei companii înregistrate de cel puțin trei ani la data solicitării vizei de acesta în afara României;

b) prezintă un document în original, alături de traducere autentificată în limba română, eliberat de compania înregistrată în afara României cu care are încheiat un contract de muncă ori de compania înregistrată în afara României pe care străinul o deține, prin care să fie prezentate toate datele de identificare și de contact ale companiei, precum și domeniul de activitate al acesteia, participarea străinului în companie și informații privind reprezentanții legali ai companiei;

c) prezintă o scrisoare de intenție, în original, alături de traducere autentificată în limba română, prin care străinul detaliază scopul deplasării în România și activitățile pe care intenționează să le desfășoare pe teritoriul României;

d) prezintă, în original, un document apostilat sau suprlegalizat, după caz, alături de traducere autentificată, în limba română, eliberat de instituția de specialitate a administrației publice centrale sau locale competente, de la locul de rezidență fiscală, prin care să fie atestat faptul că, la data solicitării vizei, străinul angajat sau, după caz, compania pe care o deține are achitate la zi impozitele, taxele și alte contribuții obligatorii, precum și că nu este înregistrat cu acte și fapte care au sau au avut ca efect evaziunea fiscală și fraudă fiscală;

e) prezintă rezervarea unui bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde, documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport și dovada itinerariului, în cazul conducătorilor auto;

f) prezintă dovada asigurării medicale pe întreaga perioadă de valabilitate a vizei, valabilă pe teritoriul României și cu acoperire în cuantum de cel puțin 30.000 euro;

g) prezintă dovada mijloacelor de întreținere obținute din activitatea desfășurată, în cuantum de cel puțin trei ori câștigul salarial mediu brut lunar din România pentru fiecare dintre

ultimele 6 luni anterioare datei depunerii cererii de viză, precum și pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

h) prezintă dovada asigurării condițiilor de cazare;

i) prezintă certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, apostilat sau supralegalizat, după caz, și tradus în formă autentică, în limba română, eliberat de autoritățile din țara de origine și, dacă este cazul, din statul în care străinul este rezident legal și în care obține venituri din prestarea contractului de muncă la o companie înregistrată în afara României sau din activități desfășurate printr-o companie înregistrată de acesta în afara României, prin care să se facă dovada că nu există înregistrări ale unor fapte de natură penală;

j) prezintă autorităților române competente alte documente doveditoare pe care acestea le solicită, în mod adițional față de cele prevăzute la lit. a)-i).

(3) La rubrica «observații» a autocolantului de viză de lungă ședere pentru alte scopuri, eliberată străinilor prevăzuți la alin. (1) lit. e), se înscrie mențiunea «voluntar».

CAPITOLUL IV: Prelungirea dreptului de ședere temporară. Acordarea dreptului de ședere permanentă

SECȚIUNEA 1: Prelungirea dreptului de ședere temporară în România

Art. 50: Condiții de prelungire a dreptului de ședere temporară

(1) Străinilor care au intrat în România în baza unei vize de lungă ședere, precum și celor care sunt exceptați de la obligativitatea obținerii vizei de lungă ședere li se poate prelungi dreptul de ședere temporară de către Oficiul Român pentru Imigrări sau de formațiunile sale teritoriale, în condițiile prevăzute în prezenta secțiune.

(2) Dreptul de ședere temporară în România se poate prelungi succesiv pentru perioade de până la un an, numai dacă:

a) sunt îndeplinite în continuare condițiile cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c) și e);

a¹) nu sunt semnalati de autoritățile competente că prezintă un pericol pentru apărarea și securitatea națională ori sănătatea publică;

b) nu a intervenit, pe perioada șederii în România, vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și alin. (2);

c) posedă document de călătorie valabil, cu excepția cazurilor în care documentul de călătorie a expirat după intrarea în România și, din motive independente de voința străinului, acesta nu a putut fi prelungit;

d) solicită prelungirea dreptului de ședere pentru același scop pentru care i s-a acordat viza de lungă ședere sau i s-a prelungit dreptul de ședere în baza căruia se află pe teritoriul României, cu excepția membrilor de familie ai cetățeanului român sau ai străinului beneficiar al unui drept de ședere pe termen lung, dacă solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei, a străinilor care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă, precum și a străinilor care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară cu aplicarea art. 64 alin. (5);

e) a respectat anterior scopul pentru care i s-a aprobat șederea în România;

f) face dovada deținerii legale a spațiului de locuit și locuiește efectiv la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României. În cazul străinilor care beneficiază de un drept de ședere pentru reîntregirea familiei, dovada deținerii legale a spațiului de locuit se poate face de către sponsorul sau cetățeanul român ai cărui membri de familie sunt și cu care aceștia locuiesc efectiv.

g) prezintă dovada asigurării sociale de sănătate. La prima prelungire a dreptului de ședere, străinii pot prezenta o asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru cetățenii români;

h) prezintă dovada achitării taxelor aferente prelungirii dreptului de ședere și a costului documentului ce se emite în acest scop;

i) sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în prezenta secțiune, precum și condițiile speciale de prelungire a dreptului de ședere în funcție de scopul pentru care este solicitată aceasta.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 50, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

"(2¹) În situația în care străinii nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) deoarece fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul nepermitterii intrării, dreptul de ședere poate fi prelungit, dar numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene."

(3) Străinii sunt obligați ca, la expirarea valabilității documentelor prevăzute la alin. (2) lit. c), f) și g), să întreprindă demersurile necesare prelungirii valabilității sau reînnoirii acestora.

(4) Prolungirea dreptului de ședere temporară se poate acorda și pentru perioade mai mari de un an în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau pe bază de reciprocitate.

(5) Străinilor a căror ședere pe teritoriul României este în interesul statului român li se prelungește dreptul de ședere temporară, la solicitarea expresă a Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau autorităților administrației publice centrale de specialitate adresată Inspectoratului General pentru Imigrări, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), dacă nu prezintă pericol pentru ordinea publică ori securitatea națională.

Art. 51: Solicitarea prelungirii dreptului de ședere temporară

(1) Cererile de prelungire a dreptului de ședere temporară se depun personal de către solicitanți, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului pentru care li s-a aprobat șederea, la formațiunile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări de la locul de reședință.

(2) Cererea va fi însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie, de un certificat medical eliberat de o instituție sanitară publică sau privată, din care să rezulte că nu suferă de boli care pot pune în pericol sănătatea publică, de dovada deținerii legale a spațiului de locuit la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României, de dovada asigurării sociale de sănătate, a mijloacelor de întreținere și a taxelor aferente prelungirii

dreptului de ședere și costului documentului ce se emite în acest scop, precum și de celelalte acte prevăzute în prezentul capitol, în funcție de scopul pentru care solicită aprobarea șederii în România.

(3) Dovada mijloacelor de întreținere poate fi făcută cu adeverință de salariu, talon de pensie, declarație privind impozitul pe venitul global, extras de cont bancar ori alte documente echivalente.

(4) Cererea va fi soluționată în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de prelungire a dreptului de ședere, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile.

(4¹) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate, pe care se întemeiază cererea pentru prelungirea dreptului de ședere, sunt necorespunzătoare sau incomplete, Inspectoratul General pentru Imigrări îi comunică solicitantului informațiile suplimentare cerute și stabilește un termen rezonabil pentru trimiterea acestora, dar nu mai mult de 30 de zile. Termenul prevăzut la alin. (4) se suspendă până la primirea de către Inspectoratul General pentru Imigrări a informațiilor sau a documentelor suplimentare necesare. Dacă nu au fost furnizate informațiile sau documentele suplimentare până la termenul prevăzut, cererea poate fi respinsă.

(5) Când prelungirea dreptului de ședere este solicitată în baza căsătoriei și sunt necesare verificări suplimentare conform art. 63, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit până la maximum 90 de zile, caz în care dreptul de ședere se prelungește de drept până la soluționarea cererii.

(6) Dacă este necesar, solicitantul poate fi chemat la interviu. Neprezentarea la interviu poate constitui motiv de refuz al prelungirii dreptului de ședere, cu excepția cazurilor în care solicitantul face dovada că neprezentarea se datorează unor motive independente de voința acestuia.

(7) În situația solicitării prelungirii dreptului de ședere în scopul reîntregirii familiei, interviul prevăzut la alin. (6) va fi susținut de către ambii soți.

(8) Cererea de prelungire a dreptului de ședere formulată de posesorul Cărții albastre a UE obținute într-un alt stat membru se soluționează în termen de 15 zile de la data primirii cererii.

Art. 52: Refuzul prelungirii dreptului de ședere temporară în România

(1) Dacă la data depunerii cererii nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile generale și condițiile speciale în funcție de scopul șederii, prevăzute în prezenta secțiune, sau străinul se găsește în una dintre situațiile de revocare a dreptului de ședere temporară prevăzute la art. 77 alin. (3), prelungirea dreptului de ședere temporară se refuză.

(1¹) Decizia de refuz al prelungirii dreptului de ședere ia în considerare circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, respectând principiul proporționalității.

(2) Decizia de refuz al prelungirii dreptului de ședere, precum și motivele care au stat la baza acesteia se comunică solicitantului prin decizia de returnare.

Subsecțiunea 1: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru desfășurarea de activități economice, profesionale și comerciale

Art. 53

Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii care desfășoară activități economice Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități economice i se prelungește dreptul de ședere temporară în acest scop dacă:

- a) prezintă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de legea specială;
- b) face dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut, lunar, pentru perioada pentru care se solicită prelungirea dreptului de ședere.

Art. 54: Prelungirea dreptului de ședere pentru activități profesionale

Străinului intrat în România în scopul exercitării unei profesii libere reglementate prin legi speciale i se prelungește dreptul de ședere temporară dacă îndeplinește următoarele condiții:

- a) face dovada faptului că exercită în mod efectiv activitatea profesională în condițiile prevăzute de legea specială;
- b) face dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut, lunar, pentru perioada pentru care se solicită prelungirea dreptului de ședere.

Art. 55: Prelungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale

(1) Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară, în următoarele condiții:

- a) are avizul Agenției Române pentru Investiții Străine;
- b) deține legal spațiul pentru sediul social;
- c) este acționar sau asociat al societății comerciale, cu atribuții de conducere sau de administrare;
- d) deține mijloace de întreținere în quantum de cel puțin 700 euro lunar, dacă este acționar, și 500 euro lunar, dacă este asociat.

(2) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții:

- a) activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;
- b) obiectul activității desfășurate este cel inițial ori o continuare sau un rezultat al acestuia;
- c) deține legal spațiul pentru sediul social;
- d) este acționar sau asociat al societății comerciale, cu atribuții de conducere sau de administrare;
- e) investiția este concretizată în aport de capital sau tehnologie în valoare de 70.000 euro, în cazul acționarului, sau 50.000 euro, în cazul asociatului, și în crearea a cel puțin 15 locuri de muncă, în cazul acționarului, respectiv 10 locuri de muncă, în cazul asociatului. În cazul creării de locuri de muncă, acestea trebuie să fie încadrate cu persoane angajate cu normă întreagă de muncă, în condițiile legii;
- f) deține mijloace de întreținere în quantum de cel puțin 700 euro lunar, dacă este acționar, și 500 euro lunar, dacă este asociat, obținute din activitatea desfășurată pe teritoriul României.

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente:

- a) planul de afaceri avizat de Agenția Română pentru Investiții Străine;

- b) document eliberat de Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine, care să ateste că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;
 - c) certificatul constatator, din care să rezulte calitatea solicitantului, denumirea, sediul social și obiectul principal de activitate al societății comerciale, mențiunile efectuate la comunicarea instanțelor de judecată, durata de funcționare a societății comerciale, principalii indicatori economico-financiari, respectiv total active imobilizate, cifra de afaceri, profit net sau pierderi, număr mediu de salariați.
 - d) înscrierile de mențiuni prevăzute de lege, corespunzătoare modificărilor intervenite cu privire la actul constitutiv al societății comerciale;
 - e) [textul din Art. 55, alin. (3), litera E. din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 1 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 80. din Legea 157/2011]
 - f) adeverință eliberată de inspectoratul teritorial de muncă, din care să rezulte numărul persoanelor angajate.
- (4) În cazul investițiilor de cel puțin 150.000 euro sau dacă au fost create cel puțin 25 de locuri de muncă, dovada mijloacelor de întreținere se poate face și cu alte documente legale. Pentru investițiile de cel puțin 200.000 euro sau dacă au fost create cel puțin 50 de locuri de muncă, nu este necesară dovada mijloacelor de întreținere.
- (5) Dreptul de ședere temporară în acest scop se prelungește succesiv pentru perioade de până la un an, iar în cazul străinilor care fac dovada că au efectuat investiții de minimum 500.000 euro sau că au creat peste 50 de locuri de muncă cu normă întreagă dreptul de ședere se prelungește pe perioade de 3 ani.
- (6) Cuantumul investiției și numărul locurilor de muncă se calculează în funcție de cota de participare a asociatului sau acționarului la societatea comercială.

Subsecțiunea 2: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii angajați în muncă

Art. 56: Prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă

- (1) Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților, din care rezultă că salariul este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. În cazul lucrătorilor înalt calificați, salariul trebuie să fie la nivelul de cel puțin două ori câștigul salarial mediu brut.
- (2) Prevederile alin. (1) referitoare la nivelul salariului înscris în contractul de muncă nu se aplică în cazul străinilor angajați în sistemul bugetar, al căror salariu este stabilit potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu excepția lucrătorilor înalt calificați.
- (3) [textul din Art. 56, alin. (3) din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 10-nov-2018 de Art. I, punctul 22. din Legea 247/2018]
- (4) **Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă dacă străinul prezintă următoarele documente:**

a) contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă;

b) dovada menținerii salariului cel puțin la nivelul prevăzut la alin. (1) pe toată perioada șederii acordată anterior.

(5) Prin excepție de la alin. (1) și (4), străinilor care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, în baza unui contract de mandat ori a altui document cu aceeași valoare juridică, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă fără prezentarea unui contract de muncă, dacă fac dovada mijloacelor de întreținere obținute din activitatea desfășurată în această calitate, cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(6) Dreptul de ședere temporară în scop de muncă se prelungește în condițiile alin. (1) sau (4) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă, dar nu mai mult de un an.

(6¹) Dreptul de ședere temporară pentru lucrătorii stagiați se prelungește în condițiile alin. (1) sau (4) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă, fără a depăși o durată totală de ședere de un an pe teritoriul României, în această calitate.

(7) Străinilor, lucrători înalt calificați, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă în condițiile alin. (1) sau (4) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă plus 3 luni, dar nu mai mult de 2 ani.

(7¹) Străinilor, lucrători sezonieri, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă în condițiile alin. (1) sau (4) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă plus 5 zile, fără a depăși o durată totală de ședere pe teritoriul României în calitate de lucrător sezonier de 180 de zile în decursul oricărei perioade de 365 de zile precedente fiecărei zile de ședere a străinului pe teritoriul României în calitate de lucrător sezonier.

(8) Prelungirea ulterioară a dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (4) pentru întreaga perioadă în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Dacă raportul de muncă al străinului încetează înainte de expirarea perioadei pentru care a fost eliberat permisul unic sau Cartea albastră a UE, acestea rămân valabile până la expirarea perioadei pentru care au fost eliberate, dar nu mai mult decât perioada în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau nu mai mult de 90 de zile de la data înregistrării încetării raportului de muncă dacă străinul nu beneficiază de indemnizație de șomaj.

(9¹) Dacă în termenul de valabilitate a permisului unic sau a Cărții albastre a UE, calculat potrivit alin. (9), se solicită eliberarea unui aviz de angajare pentru străinul în cauză, în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, dreptul de ședere temporară în scop de muncă nu încetează mai devreme de 5 zile lucrătoare de la data soluționării cererii de eliberare a avizului de angajare.

(10) Pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă în condițiile prevăzute la alin. (1) și cu prezentarea copieii avizului de angajare eliberat în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă, străinii din următoarele categorii:

a) străinii, titulari ai unui drept de ședere temporară pentru studii, care solicită prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă după finalizarea studiilor;

b) străinii, titulari ai unui drept de ședere temporară în scop de muncă, în calitate de lucrători sezonieri sau ai unui drept de ședere temporară în scop de detașare, care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă, în calitate de lucrători permanenți;

c) străinii care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară cu aplicarea art. 64 alin. (5).

(11) Străinii, posesori ai unui permis de ședere temporară valabil, acordat în scopul reîntregirii familiei, care au beneficiat anterior de un drept de ședere pe teritoriul României în calitate de membri de familie ai unui cetățean român și care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 64 alin. (2), pot solicita prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă în condițiile prevăzute la alin. (1), fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă.

(11¹) Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă în calitate de lucrător au pair li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu timp parțial, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților, din care rezultă că durata timpului de muncă nu depășește 25 de ore pe săptămână, iar quantumul salariului este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, calculat la fracția de timp lucrată.

(11²) Dreptul de ședere temporară pentru lucrătorii au pair se prelungește în condițiile prevederilor alin. (11¹) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă cu timp parțial, fără a depăși o durată totală de ședere de un an pe teritoriul României, în această calitate.

(12) Aprobarea sau respingerea cererii de eliberare a Cărții albastre a UE se comunică de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în scris, primului stat membru, în termen de 30 de zile de la data deciziei, atunci când România este al doilea stat membru.

Art. 56¹: Prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de detașare

(1) Străinilor intrați în România în scopul detașării li se prelungește dreptul de ședere temporară de la data depunerii cererii, dacă:

a) beneficiarul prestării de servicii a obținut un aviz de detașare, în condițiile legii;

b) prezintă decizia de detașare, tradusă și legalizată;

c) prezintă dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(2) Străinilor prevăzuți la art. 44¹ alin. (3) lit. b) și c) li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă următoarele documente:

a) ordinul ministrului de resort sau, după caz, solicitarea expresă a organelor administrației publice centrale sau locale ori a autorităților administrative autonome;

b) adresă din partea beneficiarului prestării de servicii din care să rezulte activitatea

desfășurată de străin și durata acesteia;

c) dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(3) Dreptul de ședere se prelungește pentru o perioadă de până la un an într-un interval de 5 ani de la data depunerii cererii de prelungire a dreptului de ședere.

(4) Străinilor angajați ai persoanelor juridice cu sediul pe teritoriul unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori pe teritoriul Confederației Elvețiene, detașați în România, li se prelungește dreptul de ședere temporară, fără a fi limitați la intervalul prevăzut la alin. (3), dacă prezintă următoarele documente:

a) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din statul membru respectiv, tradus și legalizat;

b) permisul de ședere valabil eliberat de statul în care își are sediul angajatorul, în original și în copie;

c) copia actului de detașare, tradus și legalizat;

d) dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(5) Străinilor care au obținut un aviz de detașare în baza avizului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice li se prelungește dreptul de ședere dacă prezintă documentele prevăzute la alin. (1), fără a fi limitați la intervalul prevăzut la alin. (3).

Art. 56²: Prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT

(1) Prin excepție de la prevederile art. 56¹, străinilor intrați în România în scopul detașării în calitate de lucrători ICT li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de detașare de la data depunerii cererii, dacă:

a) beneficiarul prestării de servicii a obținut un aviz de detașare pentru lucrătorul ICT în cauză, în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României;

b) prezintă dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(2) În situația în care prima ședere a străinului se efectuează pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene, dovada deținerii legale a spațiului de locuit pe teritoriul României prevăzută la art. 51 alin. (2) se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări cel mai târziu la data începerii activității în muncă la beneficiarul prestării de servicii din România.

(3) [textul din Art. 56², alin. (3) din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 10-nov-2018 de Art. I, punctul 30. din Legea 247/2018]

(4) Dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT se prelungește pentru toată durata transferului în cadrul aceleiași companii, dar nu mai mult de 3 ani pentru cadrele de conducere și specialiști și de un an pentru angajații stagiați de la data intrării pe teritoriul României în acest scop.

(5) Prelungirea ulterioară a dreptului de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT se acordă fără a depăși în total 3 ani pentru cadrele de conducere și

specialiști și un an pentru angajații stagieri de la data intrării pe teritoriul României în acest scop, în situația în care durata inițială a transferului în cadrul aceleiași companii a fost prelungită, dacă străinul prezintă următoarele documente;

a) copia actului prin care a fost prelungită detașarea, tradus și legalizat, din cuprinsul căruia să rezulte durata pentru care a fost prelungit transferul în cadrul aceleiași companii și menținerea celorlalte condiții de detașare;

b) dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(6) În situația în care, imediat după prelungirea dreptului de ședere temporară potrivit alin. (5), străinul urmează să efectueze o ședere pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene, dovada deținerii legale a spațiului de locuit pe teritoriul României prevăzută la art. 51 alin. (2) se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări cel mai târziu la data începerii activității în muncă la beneficiarul prestării de servicii din România.

Art. 56³: Dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul unei mobilități

(1) Străinul, titular al unui permis ICT valabil, eliberat de un alt stat membru al Uniunii Europene, poate intra și rămâne pe teritoriul României pentru a desfășura activități în muncă în calitate de lucrător ICT, fără obligativitatea obținerii unei vize, de la data depunerii de către beneficiarul prestării de servicii din România, în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, a cererii de eliberare a avizului de detașare pentru lucrătorii ICT din alte state membre ale Uniunii Europene care urmează a fi detașați pe teritoriul României pentru o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, situație denumită în continuare mobilitate pe termen scurt, sau a avizului de detașare pentru lucrătorii ICT din alte state membre ale Uniunii Europene care urmează a fi detașați pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, situație denumită în continuare mobilitate pe termen lung, până la soluționarea acesteia.

(2) Străinul, titular al unui permis ICT valabil, eliberat de un alt stat membru al Uniunii Europene, poate intra și rămâne pe teritoriul României, fără obligativitatea obținerii unei vize, pentru a desfășura activități în muncă în calitate de lucrător ICT în cadrul unei mobilități la beneficiarul prestării de servicii din România care a obținut, în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, un aviz de detașare în cadrul unei mobilități pe termen scurt sau pe termen lung.

(3) Perioadele de ședere potrivit alin. (1) și (2), cumulate, nu pot depăși o perioadă de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile.

(4) Străinului, titular al unui permis ICT valabil, eliberat de un alt stat membru al Uniunii Europene, i se prelungeste dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung dacă:

a) beneficiarul prestării de servicii a obținut un aviz de detașare în cadrul mobilității pe termen lung pentru lucrătorul ICT în cauză, în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României;

b) prezintă dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(5)[textul din Art. 56³, alin. (5) din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 10-nov-2018 de Art. I, punctul 33. din Legea 247/2018]

(6) Dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul unei mobilități pe termen lung se prelungește pentru toată durata detașării pe teritoriul României, fără a depăși o perioadă egală cu durata de ședere prevăzută a se efectua pe teritoriul primului stat membru sau valabilitatea permisului ICT eliberat de primul stat membru.

(7) Prelungirea ulterioară a dreptului de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung se acordă, cu aplicarea alin. (4) și (6), în situația în care durata inițială a detașării pe teritoriul României sau valabilitatea permisului ICT eliberat de primul stat membru a fost prelungită, dacă străinul prezintă următoarele documente:

a) copia actului prin care a fost prelungită detașarea pe teritoriul României, tradus și legalizat, din cuprinsul căruia să rezulte durata pentru care a fost prelungită detașarea pe teritoriul României și menținerea celorlalte condiții de detașare, sau, după caz, copia noului permis ICT valabil, eliberat de primul stat;

b) dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(8) Aprobarea cererii de prelungire a dreptului de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung se comunică de către Inspectoratul General pentru Imigrări autorităților competente din primul stat membru.

Art. 57: Prelungirea dreptului de ședere pentru străinii al căror acces pe piața muncii din România este reglementat prin acorduri bilaterale încheiate de România cu alte state

(1) Condițiile referitoare la intrarea și șederea străinilor al căror acces pe piața muncii din România este reglementat prin acorduri bilaterale încheiate cu alte state sunt prevăzute în aceste acorduri.

(2) Angajatorul sau beneficiarul prestării de servicii, după caz, are obligația ca, în termen de 5 zile de la intrarea în România a străinilor prevăzuți la alin. (1), să comunice, în scris, formațiunii Inspectoratului General pentru Imigrări competente teritorial situația nominală a acestora.

Subsecțiunea 3: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii veniți în scop de studii

Art. 58: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru studii

(1) Străinii intrați în România pentru studii pot solicita prelungirea dreptului de ședere, astfel:

a) în cazul studenților, pe o perioadă egală cu durata totală a studiilor, dacă:

(i) sunt înscriși la studii la o instituție de învățământ de stat ori particulară, acreditată sau autorizată provizoriu potrivit legii, forma de învățământ cursuri cu frecvență;

(ii) fac dovada mijloacelor de întreținere, în cuantum de cel puțin salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru o perioadă de cel puțin 6 luni;

b) în cazul străinilor care participă la un program de schimb de elevi sau program educațional, pe o perioadă care să nu depășească un an, dacă:

- (i) sunt înscriși la o unitate de învățământ de stat sau particulară, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii, forma de învățământ cu frecvență;
- (ii) participă într-un program de schimb de elevi sau într-un program educațional, realizat de o organizație constituită în condițiile legii și recunoscută pentru acest scop;
- (iii) organizația care realizează schimbul de elevi sau programul educațional își asumă responsabilitatea pentru asigurarea cazării, a mijloacelor de întreținere și a eventualelor costuri privind executarea măsurii de îndepărtare.

c) în cazul străinilor intrați în România în calitate de stagiați care participă la un program de formare profesională neremunerată, dacă prezintă:

- (i) acord de formare profesională;
- (ii) angajament scris al entității-gazdă, în sensul că, în cazul în care un stagiar rămâne în mod ilegal pe teritoriul României, entitatea respectivă răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice pentru șederea și îndepărtarea stagiului respectiv;
- (iii) dovada deținerii unei diplome de absolvire a învățământului superior în ultimii 2 ani care precedă data cererii sau dovada participării la un ciclu de studii care conduce la obținerea unei astfel de diplome;
- (iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de cel puțin nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, pentru o perioadă de cel puțin 6 luni;

d) în cazul străinilor prevăzuți la art. 45 alin. (2) lit. b¹), pe o perioadă egală cu durata totală a studiilor, dacă:

- (i) sunt înscriși la o instituție de învățământ preuniversitar de stat, ciclul liceal, cu frecvență;
- (ii) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, în cazul minorilor;

e) în cazul străinilor prevăzuți la art. 45 alin. (5¹), pe o perioadă egală cu durata totală a studiilor, dacă fac dovada că:

- (i) sunt bursieri la o instituție de învățământ universitar de stat, acreditată ori autorizată provizoriu potrivit legii, cu frecvență;
- (ii) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, în cazul minorilor.

(1¹) Străinilor care nu au absolvit studiile în perioada acordată inițial li se poate aproba prelungirea ulterioară a dreptului de ședere, în scopul finalizării studiilor, pentru o perioadă de maximum un an.

(2) Bursierilor statului român, străinilor de origine română, precum și străinilor bursieri ai instituțiilor de învățământ universitar de stat, acreditate ori autorizate provizoriu potrivit legii, li se poate prelungi dreptul de ședere temporară pentru studii, fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (ii).

(2¹) Permisele de ședere pentru bursierii statului român se acordă cu scutire de la plata taxelor.

(3) Dreptul de ședere temporară pentru studii se poate prelungi cu cel mult 6 luni după absolvirea studiilor, în vederea definitivării situației școlare sau universitare, precum și pentru

autenticarea documentelor de studii în acest scop.

(4) Dreptul de ședere temporară pentru studii se poate prelungi cu 9 luni după absolvirea studiilor, pentru căutarea unui loc de muncă și efectuarea formalităților de angajare în muncă sau în vederea deschiderii unei afaceri, cu prezentarea documentelor care atestă finalizarea studiilor.

(5) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere al străinilor prevăzuți la alin. (4) se acordă în condițiile prevăzute la art. 55 sau art. 56, după caz, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere.

Art. 58¹: Dreptul de ședere temporară în scop de studii în cadrul unei mobilități

(1) Străinul, titular al unui permis de ședere în scop de studii sau al unei vize de lungă ședere în scop de studii, valabile, eliberate de un alt stat membru al Uniunii Europene, poate intra și rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă de până la 360 de zile, denumită în continuare mobilitatea studentului, fără obligativitatea obținerii unei vize, dacă:

a) participă la cursurile unei instituții de învățământ superior în cadrul unor programe ale Uniunii Europene sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior;

b) a fost transmisă o notificare de către instituția de învățământ superior la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări pe a cărei rază străinul urmează să își desfășoare activitatea.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) lit. b) se transmite cu cel puțin 30 de zile înaintea începerii cursurilor și cuprinde în mod obligatoriu cel puțin următoarele documente:

a) copia documentului de trecere a frontierei, valabil;

b) copia permisului de ședere sau a vizei de lungă ședere eliberate de primul stat membru;

c) dovada că studiile sunt desfășurate în cadrul unui program al Uniunii Europene sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau în baza unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior;

d) scrisoarea de acceptare la studii eliberată de instituția de învățământ superior acreditată;

e) dovada duratei și a datelor planificate pentru participarea la studii în cazul în care acestea nu sunt specificate în dovada de acceptare la studii;

f) dovada că studentul deține asigurare de sănătate pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați cetățenii români;

g) dovada că pe perioada șederii în România studentul deține mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, pentru o perioadă de cel puțin 6 luni;

h) adresa la care studentul va locui pe teritoriul României.

(3) În termen de maximum 30 de zile de la transmiterea notificării, formațiunea teritorială competentă a Inspectoratului General pentru Imigrări poate formula obiecții cu privire la mobilitatea studentului, atunci când:

a) străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. b) și c) sau art. 81 alin. (2) lit. a)-d) și f);

b) notificarea nu conține documentele prevăzute la alin. (2);

c) valabilitatea documentelor prevăzute la alin. (2) a expirat;

d)notificarea nu a fost transmisă în termenul prevăzut la alin. (2).

(4)Obiecțiile la mobilitatea studentului se comunică în scris, în termen de până la 5 zile de la data formulării acestora, autorităților competente ale primului stat membru și instituției de învățământ superior care a transmis notificarea și au drept consecință interzicerea participării la cursurile instituției de învățământ superior pe teritoriul României.

Art. 59: Schimbarea profilului de studiu

(1)Străinul căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în scop de studii în România poate schimba profilul de studiu sau al specializării profesionale, în conformitate cu legislația în vigoare, cu condiția ca durata totală a șederii prevăzută pentru studiile inițiale să nu fie depășită.

(2)În situația în care, prin schimbarea profilului de studiu sau a specializării profesionale, se depășește durata totală a șederii prevăzută pentru studiile inițiale, este necesară obținerea unei noi vize de lungă ședere în scop de studii.

Art. 60: Activitatea profesională a străinilor admiși la studii

(1)Străinii cărora li s-a acordat dreptul de ședere în scop de studii pot lucra pentru a-și completa mijloacele de întreținere numai cu program redus.

(2)[textul din Art. 60, alin. (2) din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 3 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 41, punctul 52. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

Art. 61:

[textul din Art. 61 din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 3 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 41, punctul 53. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

Subsecțiunea 4:Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei

Art. 62: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei

(1)Străinilor intrați în România în conformitate cu prevederile art. 46, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 46 alin. (16), li se poate prelungi dreptul de ședere, astfel:
a)pentru soțul/soția sponsorului, dacă:

(i)prezintă documente din care să rezulte existența căsătoriei;

(ii)nu există o stare de bigamie sau de poligamie;

(iii)soții locuiesc împreună;

(iv)fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;

b)pentru ceilalți membri de familie ai sponsorului, dacă:

(i)prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii)locuiesc împreună cu sponsorul, în cazul minorilor;

(iii)fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(2)Pentru membrii de familie ai beneficiarilor statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei nu este obligatorie îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iv), respectiv la

alin. (1) lit. b) pct. (iii).

(3) Străinilor membri de familie ai unui cetățean român li se poate prelunge dreptul de ședere, dacă cetățeanul român, potrivit legii, are domiciliul sau reședința în România, astfel:

a) pentru străinii căsătoriți cu cetățeni români, dacă:

(i) prezintă certificatul de căsătorie, în condițiile prevăzute de lege;

(ii) nu există o stare de bigamie sau de poligamie;

b) pentru parteneri, dacă:

(i) prezintă certificatul de naștere al copilului;

(ii) atât străinul, cât și cetățeanul român fac dovada că sunt necăsătoriți;

(iii) fac dovada conviețuirii cu cetățeanul român;

c) pentru copiii cetățeanului român, ai soțului/soției ori ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani, care se află în continuarea studiilor și nu au depășit vârsta de 26 de ani sau care, deși sunt adulți, nu se pot întreține singuri din motive medicale, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) locuiesc împreună cu cetățeanul român;

(iii) după caz, prezintă documente din care să rezulte că nu se pot întreține singuri din motive medicale;

d) pentru rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia, dacă prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie. În situația în care străinul este părinte al unui minor cetățean român, acesta trebuie să facă dovada faptului că minorul se află în întreținerea sa sau că există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate.

(3¹) Dacă după 18 luni de ședere legală în primul stat membru ca posesor de Carte albastră a UE străinul se mută în România în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, membrilor de familie ai acestuia care solicită reîntregirea li se poate prelunge dreptul de ședere conform prevederilor alin. (1), cu obligația de a prezenta și permisul de ședere eliberat de primul stat membru.

(3²) Străinilor membri de familie ai cetățenilor români care au fost înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în această calitate li se poate prelunge dreptul de ședere dacă:

a) fac dovada că au fost înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în calitate de membru de familie al cetățeanului român cu domiciliul sau reședința în România;

b) la depunerea cererii, prezintă următoarele documente:

(i) pașaport valabil;

(ii) certificatul de căsătorie sau, după caz, dovada existenței legăturii de rudenie, a parteneriatului înregistrat ori a relației de conviețuire;

(iii) documente care să ateste că au fost înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru, în calitate de membru de familie al cetățeanului român;

(iv) cartea de identitate a cetățeanului român al cărui membru de familie este străinul.

(4) Nu se acordă prelungirea dreptului de ședere atunci când se constată:

- a) existența unei stări de bigamie sau de poligamie;
- b) că cei 2 soți nu mai au împreună o relație conjugală sau o relație de familie efectivă, pe teritoriul României.
- c) în urma verificărilor efectuate, faptul că străinul a recunoscut filiația unui copil român exclusiv în scopul obținerii dreptului de ședere.

(5) Dreptul de ședere temporară se prelungește individual, pentru fiecare membru de familie pe aceeași perioadă pentru care i s-a acordat dreptul de ședere sponsorului. Soțului/soției și membrilor de familie ai unui cetățean român sau ai sponsorului titular al unui drept de ședere permanentă li se poate prelungi dreptul de ședere temporară pentru perioade de până la 5 ani.

(5¹) Membrului de familie al cetățeanului român cu domiciliul în străinătate i se prelungește dreptul de ședere temporară pe o perioadă care nu depășește perioada de valabilitate a cărții provizorii de identitate a cetățeanului român.

(6) Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii prevăzuți la alin. (3) și (3²) se efectuează cu scutire de la plata taxelor consulare.

Art. 63: Căsătoria de conveniență

(1) Oficiul Român pentru Imigrări refuză prelungirea dreptului de ședere obținut în baza căsătoriei dacă, în urma verificărilor efectuate, rezultă că acea căsătorie este de conveniență.

(2) Elementele pe baza cărora se poate constata faptul că o căsătorie este de conveniență pot fi următoarele:

- a) coabitarea matrimonială nu există;
- b) soții nu s-au cunoscut înainte de căsătorie;
- c) lipsa unei contribuții efective la îndeplinirea obligațiilor născute din căsătorie;
- d) soții nu vorbesc o limbă înțeleasă de amândoi;
- e) există date că anterior unul dintre soți a încheiat o căsătorie de conveniență;
- f) soții sunt inconsecvenți ori există neconcordanțe în declararea datelor cu caracter personal, a circumstanțelor în care s-au cunoscut ori a altor informații relevante despre aceștia;
- g) încheierea căsătoriei a fost condiționată de plata unei sume de bani între soți, cu excepția sumelor primite cu titlu de dotă.

(3) Constatarea elementelor prevăzute la alin. (2) se realizează de către ofițerul de interviu. Aceste elemente pot rezulta din:

- a) datele obținute în urma interviului;
- b) înscrisuri;
- c) declarațiile celor în cauză sau ale unor terțe persoane;
- d) controale la domiciliul conjugal ori alte verificări suplimentare.

Art. 64: Dreptul de ședere temporară acordat membrilor de familie în mod independent

(1) Dreptul de ședere temporară se acordă în mod independent, la cerere, străinului care îndeplinește următoarele condiții:

- a) este posesorul unui permis de ședere temporară acordat în scopul reîntregirii familiei;
- b) a avut drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii. În cazul membrilor de familie ai posesorilor de Cărți albastre ale UE, perioada de 5 ani poate fi calculată prin cumulul perioadelor de ședere ale acestora în diferite state membre.

(2) Străinul este exceptat, la cerere, de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) în următoarele situații:

- a) a fost pronunțată desfacerea căsătoriei;
- b) a încetat relația de parteneriat;
- c) sponsorul/cetățeanul român a decedat;
- d) a devenit major sau a împlinit vârsta de 21 de ani, în situația în care este membru de familie al unui cetățean român.

(3) În vederea acordării dreptului de ședere, solicitantul va prezenta suplimentar, după caz, hotărârea judecătorească de desfacere a căsătoriei, declarația notarială pe propria răspundere de încetare a parteneriatului, certificatul de deces sau certificatul de naștere.

(4) Dreptul de ședere prevăzut la alin. (1) se acordă pentru o perioadă de până la 6 luni, termen ce curge de la data depunerii cererii. Pentru străinii aflați în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2), termenul curge de la data la care a intervenit aceasta.

(5) Străinii care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), inclusiv cu aplicarea alin. (2), precum și străinii cărora li s-a acordat dreptul de ședere temporară în mod independent potrivit alin. (1) pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară în condițiile și pentru oricare dintre scopurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere.

Art. 65

Desfășurarea de activități economice sau profesionale și angajarea în muncă Străinii, titulari ai unui drept de ședere pentru reîntregirea familiei, pot desfășura activități economice sau profesionale ori pot fi încadrați în muncă, cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor din legile speciale care reglementează aceste domenii.

Subsecțiunea 5: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități umanitare sau religioase. Alte situații de prelungire a dreptului de ședere

Art. 66: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități religioase

(1) Străinii intrați în România în baza unei vize de lungă ședere pentru desfășurarea de activități religioase pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară în acest scop dacă prezintă avizul valabil acordat de Secretariatul de Stat pentru Culte în condițiile art. 47 lit. a).

(2) Străinul care solicită prelungirea dreptului de ședere pentru activități religioase nu trebuie să facă dovada mijloacelor de întreținere.

(3) Dreptul de ședere în acest scop se prelungește pentru o perioadă egală cu durata avizului.

Art. 67: Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică

(1) Străinilor intrați în România în scopul desfășurării de activități de cercetare științifică li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă acordul de primire avizat de Ministerul Cercetării și Inovării.

(2) Dreptul de ședere în acest scop se prelungește pentru o perioadă egală cu durata prevăzută în acordul de primire, dar nu mai mult de 5 ani consecutiv.

(3) Cercetătorul, posesor al unui permis de ședere în acest scop eliberat de un alt stat membru,

aflat pe teritoriul României, poate depune cerere pentru prelungirea dreptului de ședere temporară în scopul desfășurării de activități de cercetare științifică fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere în acest scop. Permisul de ședere se acordă în baza avizului Ministerului Cercetării și Inovării, prevăzut la art. 48 alin. (2), în condițiile alin. (2).

(4) Dreptul de ședere temporară pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică se poate prelungi cu 9 luni după încheierea cercetării, în vederea căutării unui loc de muncă și efectuarea formalităților de angajare în muncă sau deschiderii unei afaceri, cu prezentarea documentelor care atestă finalizarea activității de cercetare științifică.

(5) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere al străinilor cărora li s-a prelungit dreptul de ședere temporară în condițiile alin. (4) se acordă în condițiile art. 55 sau art. 56, după caz, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere.

Art. 67¹: Dreptul de ședere temporară în scop de cercetare științifică în cadrul unei mobilități

(1) Străinul, titular al unui permis de ședere în scop de cercetare științifică sau al unei vize de lungă ședere în scop de cercetare științifică, valabile, eliberate de un alt stat membru al Uniunii Europene, poate intra și rămâne pe teritoriul României pentru a desfășura activități de cercetare pentru o perioadă de până la 180 de zile în orice perioadă de 360 de zile, denumită în continuare mobilitate pe termen scurt, fără obligativitatea obținerii unei vize, de la data notificării transmise de către unitatea de cercetare-dezvoltare la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări pe a cărei rază urmează să își desfășoare activitatea străinul.

(2) Membrii de familie, posesori ai unor permise de ședere în scop de reîntregire a familiei sau a unor vize de lungă ședere în scop de reîntregire a familiei, eliberate de primul stat membru și care însoțesc străinii prevăzuți la alin. (1), pot intra și rămâne pe teritoriul României în aceleași condiții cu aceștia.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) cuprinde în mod obligatoriu cel puțin următoarele documente:

a) copia documentului de trecere a frontierei a cercetătorului, respectiv a membrilor de familie ale acestuia;

b) copia permisului de ședere al cercetătorului sau a vizei de lungă ședere, eliberate de primul stat membru, respectiv al membrilor de familie ale acestuia;

c) acordul de primire încheiat cu entitatea-gazdă din România;

d) dovada duratei și a datelor planificate pentru mobilitate, în cazul în care acestea nu sunt specificate în acordul de primire;

e) copia avizului Ministerului Cercetării și Inovării, prevăzut la art. 48 alin. (2).

(4) În termen de maximum 30 de zile de la transmiterea notificării, formațiunea teritorială competentă a Inspectoratului General pentru Imigrări poate formula obiecții la mobilitatea cercetătorului și a membrilor de familie, atunci când:

a) se constată incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. a)-c) sau art. 81 alin. (2) lit. a)-d) și f);

b) notificarea nu conține documentele prevăzute la alin. (3);

c) valabilitatea documentelor prevăzute la alin. (3) a expirat.

(5) Obiecțiile formulate la mobilitatea cercetătorilor și a membrilor de familie se comunică în scris autorităților competente ale primului stat membru și unității de cercetare-dezvoltare care a transmis notificarea și au drept consecință interzicerea desfășurării activității cercetătorului pe teritoriul României.

(6) În scopul desfășurării de activități de cercetare științifică pentru o perioadă mai mare de 180 de zile, denumită în continuare mobilitate pe termen lung, străinul titular al unui permis de ședere în scop de cercetare științifică sau al unei vize de lungă ședere în scop de cercetare științifică, valabile, eliberate de un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și membrii de familie care îl însoțesc, posesori ai unor permise de ședere în scop de reîntregirea familiei sau ai unor vize de lungă ședere în scop de reîntregirea familiei eliberate de primul stat membru, pot intra și solicita prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere.

(7) Străinilor prevăzuți la alin. (6) li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de cercetare științifică, respectiv în scop de reîntregirea familiei, după caz, în cadrul mobilității pe termen lung dacă prezintă următoarele documente:

- a) permisul de ședere sau viza de lungă ședere, eliberate de primul stat membru;
- b) acordul de primire încheiat cu unitatea de cercetare-dezvoltare din România;
- c) dovada duratei și a datelor planificate pentru mobilitate în cazul în care acestea nu sunt specificate în acordul de primire;
- d) avizul Ministerului Cercetării și Inovării, prevăzut la art. 48 alin. (2);
- e) dovada deținerii mijloacelor de întreținere, în cuantum de cel puțin salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru o perioadă de cel puțin 6 luni.

(8) Cercetătorul prevăzut la alin. (6) poate desfășura activități de cercetare științifică de la data depunerii cererii de prelungire a dreptului de ședere.

(9) Dreptul de ședere în scop de cercetare se prelungește pentru o perioadă egală cu durata prevăzută în acordul de primire.

(10) Prelungirea, revocarea sau anularea dreptului de ședere pentru străinii prevăzuți la alin. (6) se comunică de către Inspectoratul General pentru Imigrări autorităților competente din primul stat membru, în termen de 30 zile de la data luării măsurii.

Art. 68: Activitatea didactică

Străinii titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică pot desfășura activități didactice în condițiile legii.

Art. 69: Alte situații de prelungire a dreptului de ședere temporară

(1) Străinii intrați în România în baza unei vize de lungă ședere, pentru alte scopuri, pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară, după cum urmează:

a) [textul din Art. 69, alin. (1), litera A. din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 5 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 95. din Legea 157/2011]

b)

[textul din Art. 69, alin. (1), litera B. din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 5 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 95. din Legea 157/2011]

c) străinii care urmează o formă de tratament medical de lungă durată - cu prezentarea scrisorii de acceptare a unei instituții medicale publice sau private, în care să fie precizate diagnosticul

și durata tratamentului. Acest permis de ședere poate fi acordat și pentru un eventual însoțitor care asistă străinul aflat în imposibilitatea de a se îngriji singur, dacă acest lucru este menționat expres în scrisoarea de acceptare;

d) străinii desemnați ca administratori ai unei societăți comerciale, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

(i) fac dovada calității de administrator;

(ii) fac dovada că, la data solicitării, nu sunt asociați sau acționari la societatea comercială în cauză ori la altă persoană juridică română și că nu au avut aceste calități în ultimii 2 ani;

(iii) la societatea comercială în cauză să nu mai existe un alt străin care a obținut un drept de ședere în acest scop;

(iv) societatea comercială în cauză a realizat un aport de capital sau transfer de tehnologie de cel puțin 50.000 euro. La prelungirile ulterioare trebuie să facă dovada că aportul de capital s-a concretizat în realizarea sau achiziționarea de construcții destinate desfășurării activităților prevăzute de Nomenclatorul Clasificării Activităților din Economia Națională sau în transfer de tehnologie;

e) străinii care au intrat pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități - cu prezentarea contractului de formare pentru participarea neremunerată la o formă de pregătire profesională;

f) străinii care desfășoară activități în cadrul unor programe de voluntariat - cu prezentarea poliței de asigurare civilă și a contractului de voluntariat încheiat cu organizația-gazdă, în cuprinsul căruia se face mențiune cu privire la activitatea pe care urmează să o desfășoare, condițiile în care sunt monitorizați în îndeplinirea sarcinilor, precum și orele de lucru. Străinii care participă la Serviciul european de voluntariat sunt exceptați de la obligativitatea prezentării poliței de asigurare civilă;

g) străinii care desfășoară alte activități care nu contravin legilor române - cu avizul autorităților competente, atunci când este necesar, sau dacă prezintă documente prin care să justifice necesitatea șederii în România;

h) apatrizii de origine română - fără îndeplinirea condițiilor generale de acordare a dreptului de ședere temporară.

i) *nomazii digitali* - cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

(i) prezintă, în original, însoțit de traducere autenticată, în limba română, contractul de muncă încheiat cu o companie înregistrată în afara României, prin care să facă dovada prestării de servicii la distanță, prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor, sau dovada deținerii de cel puțin trei ani anterior datei solicitării vizei a unei companii înregistrate de acesta în afara României, pe care o administrează la distanță prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor;

(ii) prezintă un document în original, alături de traducere autenticată, în limba română, eliberat de compania înregistrată în afara României cu care are încheiat un contract de muncă ori de compania înregistrată în afara României pe care străinul o deține, prin care să fie prezentate toate datele de identificare și de contact ale companiei, domeniul de activitate al

acesteia, calitatea străinului în cadrul companiei, precum și informații privind reprezentanții legali ai companiei.

(2)[textul din Art. 69, alin. (2) din capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 5 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 41, punctul 58. din titlul II din Ordonanța 25/2014]

(3)La acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară, străinii prevăzuți la alin. (1) lit. c), e), f) și g) trebuie să facă dovada mijloacelor de întreținere, cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut, lunar, pentru perioada pentru care se solicită prelungirea dreptului de ședere, cei prevăzuți la alin. (1) lit. d), în cuantum de cel puțin 500 euro lunar, proveniți din activitatea desfășurată în calitate de administrator, iar cei prevăzuți la alin. (1) lit. i) trebuie să facă dovada realizării unui venit de cel puțin trei ori câștigul salarial mediu brut, lunar, pentru perioada pentru care se solicită prelungirea dreptului de ședere.

(4)Străinii prevăzuți la alin. (1) lit. h) sunt exceptați de la obligația prezentării dovezii mijloacelor de întreținere și sunt scutiți de la plata taxelor consulare. Dreptul de ședere pentru această categorie se prelungește pe perioade de 4 ani.

(5)Dreptul de ședere pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. e) se acordă pentru o perioadă de maximum un an, fără posibilitatea prelungirii.

(6)Dreptul de ședere temporară pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. f) se prelungește pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de voluntariat, fără a depăși o durată totală de ședere de un an pe teritoriul României, în această calitate.

(7)Prima prelungire a dreptului de ședere temporară pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. i) se acordă pentru o perioadă de 6 luni. Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește în continuare condițiile prevăzute la alin. (3) și prezintă o adeverință de venit eliberată de organul fiscal competent.

SECȚIUNEA 2:Acordarea dreptului de ședere permanentă

Art. 70: Dreptul de ședere pe termen lung

(1)Dreptul de ședere pe termen lung se acordă, la cerere, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioadă nedeterminată, străinilor care, la data soluționării cererii, sunt titulari ai unui drept de ședere temporară sau beneficiari ai protecției internaționale în România.

(2)Dreptul de ședere pe termen lung nu se acordă următoarelor categorii de străini:

a)titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii;

b)solicitanți sau beneficiari de protecție temporară;

c)solicitanți sau beneficiari de protecție în România, alta decât protecția internațională;

d)solicitanți de protecție internațională;

e)titulari ai dreptului de ședere temporară conferit de viza de scurtă ședere, viza diplomatică sau de serviciu.

f)titulari ai unui drept de ședere obținut pentru desfășurarea de activități ca lucrător sezonier sau lucrător au pair.

(3)Dreptul de ședere permanentă încetează în următoarele situații:

a)în cazul anulării sau revocării;

b)în cazul obținerii unui drept de ședere permanentă pe teritoriul altui stat;

c) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pentru o perioadă mai mare de 12 luni consecutive, cu excepția situației în care, în această perioadă, străinul a beneficiat de un drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene sau în care titularul dreptului de ședere pe termen lung este minor, iar unul dintre părinți este cetățean român sau titular al unui drept de ședere pe teritoriul României;

d) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pe o perioadă mai mare de 6 ani consecutivi, chiar dacă în această perioadă a beneficiat de un drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene.

e) la cerere sau la dobândirea cetățeniei române;

f) în cazul absenței de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, pe o perioadă mai mare de 2 ani consecutivi, a rezidentului pe termen lung, posesor al unui permis de ședere pe termen lung cu mențiunea "Fost posesor de Carte albastră a UE", sau a membrilor săi de familie cărora le-a fost acordat statutul de rezident pe termen lung.

g) în cazul anulării protecției internaționale în condițiile Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, atunci când dreptul de ședere pe termen lung a fost obținut în calitate de beneficiar al protecției internaționale în România.

(4) În situația în care, la încetarea dreptului de ședere pe termen lung în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b)-d), străinul se găsește pe teritoriul României, în termen de 30 de zile de la data comunicării, acesta poate solicita eliberarea unui permis de ședere temporară pentru scopurile și în condițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(5) Străinului al cărui drept de ședere pe termen lung a încetat în condițiile alin. (3) lit. b)-d) i se poate acorda un nou drept de ședere pe termen lung, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, după o nouă ședere continuă pe teritoriul României de cel puțin 12 luni.

(6) Dreptul de ședere pe termen lung al unui fost posesor de Carte albastră a UE nu încetează în cazul în care străinul poate face dovada că a lipsit de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, pentru a exercita o activitate economică în calitate de angajat remunerat sau de lucrător independent, pentru a exercita o activitate pe bază de voluntariat sau pentru a studia în țara de origine.

Art. 71: Condiții de acordare a dreptului de ședere pe termen lung

(1) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă străinilor prevăzuți la art. 70 alin. (1), dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au avut drept de ședere temporară sau au beneficiat de protecție internațională pe teritoriul României, în mod continuu în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, astfel:

(i) în această perioadă nu au absentat de pe teritoriul României mai mult de 6 luni consecutive și nu depășesc 10 luni de absență în total. Nu se consideră absență de pe teritoriul României dacă prin natura serviciului străinul s-a deplasat în străinătate pentru desfășurarea unor activități de transport internațional și prezintă înscrisuri doveditoare în acest sens.

(ii) în această perioadă împotriva străinului nu a fost dispusă nicio măsură de îndepărtare de pe teritoriul național;

(iii) la stabilirea acestei perioade se iau în calcul jumătate din perioada de ședere în scop de

studii;

(iv) la stabilirea acestei perioade nu se iau în calcul dreptul de ședere conferit de viza de scurtă ședere, viza diplomatică sau de serviciu și nici dreptul de ședere obținut pentru desfășurarea de activități ca lucrător sezonier sau lucrător au pair;

(v) această perioadă se reduce la 4 ani, în cazul beneficiarilor protecției internaționale în România care participă activ la viața economică, socială și culturală a societății românești, inclusiv ca urmare a parcurgerii programelor de integrare prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare;

(vi) această perioadă se reduce la jumătate, în cazul beneficiarilor protecției internaționale în România căsătoriți de cel puțin 5 ani cu un cetățean român;

(vii) această perioadă se calculează începând cu data depunerii cererii în baza căreia s-a acordat protecție internațională în România, în cazul beneficiarilor protecției internaționale.

b) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, cu excepția străinilor membri de familie ai cetățenilor români;

c) fac dovada asigurării sociale de sănătate;

d) fac dovada deținerii legale a spațiului de locuit, în condițiile legii;

e) cunosc limba română cel puțin la un nivel satisfăcător;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea națională;

g) nu constituie o amenințare la adresa ordinii publice. Condiția se consideră îndeplinită dacă străinul nu a săvârșit, cu intenție, infracțiuni pe teritoriul României pentru care i s-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 5 ani.

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, la articolul 71, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

"(1¹) În situația în care străinii îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), dar fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul nepermitterii intrării, dreptul de ședere permanentă se acordă numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene."

(2) Străinilor de origine română, străinilor aflați în situațiile prevăzute la art. 131 alin. (6) posesori ai unui permis de ședere eliberat potrivit prevederilor art. 131 alin. (4), precum și celor a căror ședere este în interesul statului român li se poate acorda dreptul de ședere pe termen lung fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-e).

(3) Minorii pot obține drept de ședere pe termen lung numai dacă unul sau ambii părinți sunt titulari ai unui drept de ședere pe termen lung. Acestor minori li se poate acorda dreptul de ședere pe termen lung fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1). În cazul în care numai unul dintre părinți este titular al unui drept de ședere pe termen lung, este necesar

consimțământul celuilalt părinte, în formă autentică.

(4) Străinilor care fac dovada că au efectuat, potrivit cotei proprii de participare, investiții de minimum 1.000.000 euro sau au creat peste 100 de locuri de muncă cu normă întreagă li se poate acorda dreptul de ședere pe termen lung fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).

(5) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă posesorilor de Carte albastră a UE care au avut un drept de ședere continuă pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, în calitate de posesor al Cărții albastre a UE, din care drept de ședere continuă în ultimii 2 ani dinaintea datei de depunere a cererii în cauză, ca posesor al Cărții albastre a UE, pe teritoriul României, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) în această perioadă nu au absentat de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene mai mult de 12 luni consecutive și nu depășesc 18 luni de absență în total;
- b) în această perioadă, împotriva străinului nu a fost dispusă nicio măsură de îndepărtare de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- c) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim brut garantat în plată, cu excepția străinilor membri de familie ai cetățenilor români;
- d) fac dovada asigurării în sistemul de asigurări sociale de sănătate;
- e) fac dovada deținerii legale a spațiului de locuit, în condițiile legii;
- f) cunosc limba română cel puțin la un nivel satisfăcător;
- g) nu prezintă pericol pentru ordinea publică și siguranța națională.

Art. 72: Solicitarea dreptului de ședere permanentă

(1) Străinii prevăzuți la art. 70 alin. (1) trebuie să depună personal la formațiunile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări o cerere-tip însoțită de următoarele documente:

- a) documentul de trecere a frontierei de stat;
- b) acte doveditoare privind deținerea legală a spațiului de locuit;
- c) acte doveditoare privind mijloacele de întreținere;
- d) dovada asigurării sociale de sănătate;
- e) certificat de cazier judiciar, eliberat de autoritățile române.

(2) Cu prilejul depunerii cererii, solicitanții vor susține un interviu în vederea stabilirii nivelului de cunoaștere a limbii române.

(3) Străinii prevăzuți la art. 131 alin. (3) sunt exceptați de la prezentarea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a), c)-e).

Art. 73: Aprobarea dreptului de ședere permanentă

(1) Dreptul de ședere permanentă se aprobă de către șeful Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Cererile se analizează de către o comisie special constituită, prin dispoziție a șefului Oficiului Român pentru Imigrări, comisie care formulează propuneri motivate pentru fiecare caz în parte.

(3)Termenul de soluționare a cererilor este de maximum 6 luni de la data înregistrării. Pentru motive obiective, șeful Oficiului Român pentru Imigrări poate prelungi acest termen cu încă 3 luni, cu înștiințarea solicitantului.

(4)Aprobarea se comunică în scris solicitantului, în termen de 15 zile lucrătoare de la soluționarea cererii.

(5)În termen de 30 de zile de la primirea comunicării, străinul căruia i s-a aprobat dreptul de ședere permanentă în România este obligat să se prezinte la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări unde a fost înregistrată cererea, în vederea eliberării permisului de ședere permanentă.

(6)Acordarea dreptului de ședere permanentă pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români se efectuează cu scutire de la plata taxelor consulare.

Art. 74: Refuzul acordării dreptului de ședere permanentă

(1)Dacă se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta secțiune, comisia constituită potrivit art. 73 alin. (2) propune șefului Oficiului Român pentru Imigrări refuzul acordării dreptului de ședere permanentă.

(2)Refuzul, precum și motivele care au stat la baza acestuia se comunică, în scris, solicitantului, în termen de 15 zile lucrătoare de la soluționarea cererii.

(3)Refuzul acordării dreptului de ședere permanentă poate fi atacat în termen de 30 de zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București.

(4)Refuzul acordării dreptului de ședere permanentă nu produce efecte juridice asupra dreptului de ședere al titularului cererii.

(5)Decizia de refuz al acordării dreptului de ședere pe termen lung se ia ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, precum durata șederii și existența legăturilor cu statul român, respectând principiul proporționalității. Refuzul nu se bazează pe considerente economice.

Art. 75:

[textul din Art. 75 din capitolul IV, secțiunea 2 a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 41, punctul 64. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

Art. 76: Stabilirea domiciliului străinilor în România

Străinii titulari ai unui drept de ședere permanentă au dreptul să își stabilească sau să își schimbe domiciliul pe teritoriul României în aceleași condiții ca și cetățenii români.

SECȚIUNEA 3:Anularea și revocarea dreptului de ședere în România

Art. 77: Cazuri de anulare și revocare

(1)**Oficiul Român pentru Imigrări anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă sau temporară în România, dacă se constată ulterior că:**

a)la data acordării dreptului de ședere permanentă sau a prelungirii dreptului de ședere temporară străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege în acest sens;

b)dreptul de ședere permanentă sau prelungirea dreptului de ședere temporară a fost obținut/obținută prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori de alte

mijloace ilegale;

c) dreptul de ședere a fost obținut în baza unei căsătorii de conveniență, constatată în condițiile art. 63;

d) străinul a fost returnat sau expulzat anterior de pe teritoriul României și a reintrat, sub o altă identitate, în perioada interdicției de intrare în România.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere pe termen lung atunci când se constată că:

a) rezidentul permanent constituie o amenințare la adresa ordinii publice. Condiția se consideră îndeplinită dacă a săvârșit, cu intenție, infracțiuni pe teritoriul României pentru care i s-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 5 ani;

b) rezidentul permanent prezintă pericol pentru securitatea națională.

(3) Oficiul Român pentru Imigrări revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere temporară atunci când:

a) în urma verificărilor efectuate de Oficiul Român pentru Imigrări sau a sesizărilor primite de la alte autorități competente, potrivit legii, se constată că străinul nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora i-a fost prelungit dreptul de ședere ori nu mai respectă scopul pentru care i-a fost acordat acest drept;

a¹) se constată că, după acordarea dreptului de ședere temporară, străinul căsătorit cu un cetățean român a avut o absență de pe teritoriul României pentru mai mult de 6 luni în decurs de un an, cu următoarele excepții:

(i) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu, indiferent de perioadă;

(ii) absența de pe teritoriul României motivată de starea de graviditate și de naștere;

(iii) absența de pe teritoriul României din cauza unei boli grave;

(iv) absența de pe teritoriul României ca o consecință a unei împrejurări excepționale care a făcut imposibilă întoarcerea voluntară.

(v) absența de pe teritoriul României ca angajat sau detașat la o persoană juridică din străinătate;

a²) se constată că, după acordarea dreptului de ședere temporară pentru studii, străinul și-a suspendat studiile din alte motive decât cele medicale;

b) se constată că străinul a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat ori a încălcat reglementările referitoare la angajarea în muncă a străinilor;

c) se constată că străinul suferă de o boală ce pune în pericol sănătatea publică și nu se supune măsurilor de tratament medical stabilite de autoritățile competente. În situația în care boala a survenit ulterior obținerii permisului de ședere temporară, revocarea va fi dispusă dacă străinul nu se supune măsurilor de tratament medical stabilite de autoritățile competente, iar boala este de natură a împiedica străinul să își îndeplinească obligațiile instituite în sarcina sa prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență;

d) posesorul unei Cărți albastre a UE, al unui permis ICT sau al unui permis unic pentru lucrători sezonieri solicită asistență socială, cu condiția ca străinul să fie informat în prealabil, în scris, cu privire la acest aspect;

e) se constată că posesorul unei Cărți albastre a UE sau al unui permis ICT nu are resurse

suficiente pentru întreținerea sa și a familiei sale la nivelul salariului minim brut garantat în plată.

f) la cerere sau la dobândirea cetățeniei române;

g) entitatea-gazdă face obiectul unei proceduri de lichidare sau nu derulează nicio activitate economică.

(4) Șomajul nu constituie un motiv de revocare a unei Cărți albastre a UE, în afara cazului în care perioada de șomaj depășește 3 luni consecutive sau a cazului în care șomajul survine de mai multe ori în perioada de valabilitate a Cărții albastre a UE.

(5) Șomajul nu constituie un motiv de revocare a dreptului de ședere temporară în scop de muncă în perioada în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Deciziile de anulare sau revocare a dreptului de ședere se iau ținând cont de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, respectând principiul proporționalității.

Art. 78: Comunicarea deciziei de anulare sau revocare

Decizia de anulare sau revocare a dreptului de ședere se comunică:

a) de către Inspectoratul General pentru Imigrări, străinului care se află pe teritoriul României, prin decizia de returnare;

b) de către Poliția de Frontieră Română, străinului care se prezintă la frontieră cu scopul de a intra în România, prin înmânarea deciziei de anulare sau revocare emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

SECȚIUNEA 4: Integrarea în viața economică, culturală și socială a străinilor

Art. 79: Asistența pentru integrarea străinilor

(1) Statul român asigură condițiile pentru integrarea străinilor cărora li s-a acordat un drept de ședere în România, în viața economică, socială și culturală a țării, precum și accesul acestora la sistemul de educație.

(2) **În scopul integrării străinilor pot fi organizate și desfășurate următoarele activități:**

a) cursuri de limba română;

b) cursuri și alte forme de perfecționare și pregătire profesională;

c) asigurarea informării cu privire la drepturile și obligațiile străinilor, precum și asupra oportunităților de integrare în societatea românească;

d) cursuri de cunoaștere a istoriei, culturii, civilizației și a sistemului de drept din România;

e) întâlniri prilejuite de diferite evenimente, la care să participe și cetățeni români, în scopul promovării cunoașterii și înțelegerii reciproce,

Art. 80: Instituții și organizații implicate

(1) Instituțiile publice vor coopera, potrivit competențelor, cu organizații neguvernamentale și organizații internaționale, în scopul promovării și derulării de programe pentru integrarea străinilor în societate, precum și pentru identificarea resurselor financiare necesare în acest sens.

(2) În toate activitățile pe care le desfășoară, instituțiile publice și organizațiile neguvernamentale vor asigura protecția străinilor împotriva oricărei forme de discriminare.

Art. 80¹: Tratatamentul egal

(1) Străinii, titulari ai dreptului de ședere pe termen lung, beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește:

- a) accesul la piața muncii, inclusiv în privința condițiilor de angajare și de muncă, la activități economice în mod independent și la activități profesionale, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor legislației speciale privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu condiția ca activitatea desfășurată să nu presupună, chiar și ocazional, exercitarea unor prerogative ale autorității publice;
- b) accesul la toate formele și nivelurile de învățământ și de pregătire profesională, inclusiv la acordarea burselor de studiu;
- c) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor, a atestatorilor de competență și a calificărilor profesionale, în conformitate cu reglementările în vigoare;
- d) securitatea socială, asistența și protecția socială;
- e) asistența de sănătate publică;
- f) deduceri de impozit pe venitul global și scutiri de taxe;
- g) accesul la bunuri și servicii publice, inclusiv obținerea de locuințe;
- h) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație sindicală sau profesională.

(2) Drepturile beneficiarilor protecției internaționale în România prevăzute de Legea nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi limitate ca urmare a obținerii dreptului de ședere pe termen lung de către aceștia.

(3) Străinii titulari ai unui drept de ședere temporară, încadrați în muncă, șomeri înregistrați sau cercetători, beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește:

- a) condițiile de muncă, inclusiv în ceea ce privește salarizarea și măsurile de protecție împotriva concedierii sau a altor tratamente defavorabile din partea angajatorului, plățile restante care urmează a fi efectuate de către angajatori, referitoare la eventualele remunerații restante, precum și cerințele în materie de securitate și sănătate în muncă;
- b) accesul la toate formele și nivelurile de învățământ și de pregătire profesională, inclusiv a acordarea burselor de studiu;
- c) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor, a atestatorilor de competență și a calificărilor profesionale, în conformitate cu reglementările în vigoare;
- d) securitatea socială;
- e) asistența și protecția socială;
- f) asistența de sănătate publică;
- g) deduceri de impozit pe venitul global și scutiri de taxe;
- h) accesul la bunuri și servicii publice, inclusiv obținerea de locuințe;
- i) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație sindicală sau profesională, inclusiv în ceea ce privește drepturile și avantajele conferite de astfel de organizații;
- j) serviciile oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(4) Prevederile alin. (3) lit. e) nu se aplică în cazul străinilor titulari ai dreptului de ședere temporară în scop de muncă obținut în baza avizului de angajare pentru lucrători sezonieri sau ai dreptului de ședere temporară în scop de detașare.

(5) Străinii care au fost încadrați în muncă pe teritoriul României sau urmașii acestora beneficiază de dreptul la pensie pentru limită de vârstă, invaliditate sau deces, chiar dacă nu mai locuiesc în România, în aceleași condiții precum cetățenii români ori urmașii acestora care nu mai locuiesc în România.

(6) Străinii titulari ai dreptului de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrători ICT beneficiază de tratamentul aplicat salariaților detașați pe teritoriul României în cadrul prestării de servicii transnaționale în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă, prevăzut de Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V: Regimul șederii ilegale

SECȚIUNEA 1: Stabilirea obligației de returnare a străinilor

Art. 81: Situațiile în care se dispune returnarea

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări dispune returnarea împotriva străinilor pentru care constată șederea ilegală, prin emiterea deciziei de returnare.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări constată șederea ilegală a străinilor aflați în oricare dintre următoarele situații:

- a) străinul a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;
- b) străinul a intrat în România în perioada interdicției de intrare în România dispusă anterior;
- c) străinul nu mai îndeplinește condițiile de intrare și/sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;
- d) dreptul de ședere al străinului, stabilit prin viză, în baza convențiilor internaționale sau actelor normative de desființare a vizelor, sau, după caz, prin permisul de ședere ori de mic trafic de frontieră, a încetat;
- e) străinul pentru care s-a finalizat procedura de azil sau care a renunțat la aceasta și care nu a respectat obligația de a părăsi teritoriul României, stabilită potrivit legislației privind azilul;
- f) străinul a fost declarat indezirabil.

(3) Străinilor aflați în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a)-e) și care beneficiază de un drept de ședere pe teritoriul unui alt stat membru li se solicită, în scris, de către Inspectoratul General pentru Imigrări să părăsească în termen de 3 zile teritoriul României. În cazul în care aceștia nu părăsesc teritoriul României, împotriva lor se dispune măsura prevăzută la alin. (1).

(4) În cazul străinilor aflați în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (2), dar care se află într-o procedură de preluare de către un alt stat membru al Uniunii Europene în baza unui acord bilateral, nu se emite decizie de returnare. În cazul în care la finalizarea procedurii străinii nu sunt preluați de celălalt stat membru, împotriva lor se dispune măsura prevăzută la alin. (1).

(5) În cazul străinilor aflați în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (2), dar și într-o procedură de prelungire a dreptului de ședere temporară sau de acordare a dreptului de ședere pe termen lung, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, respectând principiul proporționalității, Inspectoratul General pentru Imigrări decide cu privire la

emiterea deciziei de returnare sau amânarea emiterii acesteia până la finalizarea procedurii respective.

(6)În situația în care perioada de ședere legală pe teritoriul României nu poate fi stabilită pe baza mențiunilor din documentul de călătorie al străinului, Inspectoratul General pentru Imigrări sau Inspectoratul General al Poliției de Frontieră procedează potrivit prevederilor art. 11 din Codul frontierei Schengen.

Art. 82: Interzicerea returnării

(1)Măsura returnării nu poate fi dispusă împotriva străinilor aflați în oricare dintre următoarele situații:

- a)străinul este minor, iar unul dintre părinții acestuia are drept de ședere în România;
- b)străinul este părinte al unui minor care are cetățenia română, dacă minorul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;
- c)străinul este căsătorit cu un cetățean român sau cu un străin care are drept de ședere pe termen lung pe teritoriul României;
- d)străinul a depășit vârsta de 65 de ani.

(2)În cazul în care situațiile prevăzute la alin. (1) se constată după dispunerea măsurii returnării, dar înainte de executarea obligației de returnare, Inspectoratul General pentru Imigrări revocă decizia de returnare.

(3)Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul străinilor aflați în situația prevăzută la alin. (1) lit. c) dacă se constată existența unei căsătorii de conveniență sau că soții nu mai au o relație conjugală ori o relație de familie efectivă pe teritoriul României.

(4)Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul străinilor care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.

(5)Străinii cărora li se aplică prevederile alin. (1) sau (2) pot solicita acordarea ori, după caz, prelungirea dreptului de ședere temporară pentru oricare dintre scopurile și în condițiile prevăzute la capitolul IV al prezentei ordonanțe de urgență, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere.

Art. 83: Decizia de returnare

(1)Decizia de returnare constituie actul administrativ prin care Inspectoratul General pentru Imigrări constată șederea ilegală pe teritoriul României a străinului și stabilește obligația acestuia de returnare, precum și termenul pentru plecarea voluntară.

(2)Prin excepție de la alin. (1), în cazul străinului declarat indezirabil sau care prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare, prin decizia de returnare se constată șederea ilegală pe teritoriul României și se stabilește obligația de returnare și îndepărtarea sub escortă.

(3)Prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare:

- a)străinul care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;
- b)străinul care a intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior;
- c)străinul a cărui identitate nu a putut fi stabilită;
- d)străinul pentru care s-a finalizat procedura de azil sau care a renunțat la aceasta și care nu a

respectat obligația de a părăsi teritoriul României, stabilită potrivit legislației privind azilul; e) străinul a cărui conduită determină suspiciunea rezonabilă că intenționează să se sustragă de la executarea voluntară a obligației de returnare.

(4) Decizia de returnare se întocmește în scris în două exemplare, fiecare în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și conține motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile.

(5) Inspectoratul General pentru Imigrări furnizează, la cererea străinului, o traducere scrisă sau orală a principalelor elemente ale deciziei de returnare, inclusiv informații cu privire la căile de atac posibile, în limba pe care acesta o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

(6) Prevederile alin. (5) nu sunt aplicabile străinilor care au trecut ilegal frontiera de stat a României sau a altui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European ori a Confederației Elvețiene. În acest caz, odată cu decizia de returnare se comunică și o fișă, redactată în 5 limbi dintre cele mai des utilizate sau înțelese de către străinii aflați pe teritoriul României, conținând informații care să explice principalele elemente din formularul standard al deciziei de returnare.

Art. 84: Comunicarea deciziei de returnare

(1) Comunicarea deciziei de returnare se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin remiterea unui exemplar al acesteia străinului împotriva căruia a fost emisă.

(2) Remiterea se poate face prin înmânarea exemplarului, sub semnătură, atunci când străinul este prezent, sau prin trimiterea prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care străinul a declarat că locuiește, atunci când străinul nu este prezent.

(3) În cazul în care remiterea nu este posibilă, comunicarea deciziei de returnare se face prin afișarea unui exemplar al acesteia la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis decizia de returnare.

(4) **Se prezumă că remiterea nu este posibilă în următoarele situații:**

a) străinul refuză să primească exemplarul înmănat sau trimis prin poștă;

b) străinul nu mai locuiește la adresa declarată;

c) străinul nu a făcut cunoscută adresa la care locuiește.

Art. 85: Contestarea deciziei de returnare

(1) Decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (1) poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află structura Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează contestația în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă.

(2) Decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (2) poate fi contestată în termen de 3 zile de la data comunicării la instanța prevăzută la alin. (1) dacă străinul nu este luat în custodie publică ori la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare dacă străinul este luat în custodie publică. Instanța soluționează contestația în termen de 5 zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă.

(3) Contestațiile prevăzute la alin. (1) și (2) suspendă executarea obligației de returnare. În cazul străinilor care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistați cu

ședere ilegală sau a străinilor declarați indezirabili, contestațiile prevăzute la alin. (1) și (2) nu suspendă executarea obligației de returnare.

(4)Contestarea deciziei de returnare formulată de către străinul luat în custodie publică nu suspendă măsura luării în custodie publică.

(5)Străinul care contestă decizia de returnare are dreptul de a obține consiliere juridică, reprezentare și asistență lingvistică pe cheltuiulă proprie.

(6)Străinului care contestă decizia de returnare îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2, 2¹ și 8¹ din respectiva ordonanță de urgență.

SECȚIUNEA 2:Străini indezirabili

Art. 86: Măsura declarării ca indezirabil

(1)Declararea ca indezirabil este măsura ce se dispune împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică.

(2)Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București. Procurorul sesizează instanța de judecată la propunerea instituțiilor cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor prevăzute la alin. (1).

(3)Datele și informațiile în baza cărora se propune declararea ca indezirabil pentru rațiuni de securitate națională se pun la dispoziția instanței de judecată în condițiile stabilite de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la securitatea națională și protejarea informațiilor clasificate.

(4)Sesizarea prevăzută la alin. (2) se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Instanța de judecată aduce la cunoștință străinului faptele care stau la baza sesizării, cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează regimul activităților referitoare la securitatea națională și protejarea informațiilor clasificate.

(5)Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizarea formulată în condițiile alin. (2). Hotărârea instanței este executorie. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, în conținutul hotărârii nu se menționează datele și informațiile care au stat la baza motivării acesteia.

(6)Hotărârea se comunică străinului, precum și, dacă instanța dispune declararea ca indezirabil, Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru a fi pusă în executare.

(7)Dreptul de ședere al străinului încetează de la data pronunțării hotărârii prin care acesta a fost declarat indezirabil.

(8)Perioada pentru care un străin poate fi declarat indezirabil este de la 5 la 15 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului pentru o nouă perioadă cuprinsă între aceste limite, în cazul în care se constată că nu au încetat motivele care au determinat luarea acestei măsuri.

Prelungirea termenului se face în condițiile prevăzute la alin. (2).

(9) Încetarea măsurii declarării ca indezirabil se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, în situația în care prezența străinului pe teritoriul României este necesară în interesul statului român, iar pericolul determinat de motivele care au stat la baza declarării ca indezirabil nu mai subzistă. Procurorul sesizează instanța de judecată la propunerea instituției cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale care a propus sesizarea instanței potrivit alin. (2) teza finală.

(10) Sesizarea prevăzută la alin. (9) se judecă în camera de consiliu. Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizare. Hotărârea instanței este definitivă. Hotărârea se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru a fi pusă în executare.

(11) Hotărârile prin care străinii au fost declarați indezirabili sau prin care s-a dispus încetarea măsurii declarării ca indezirabil se pun în executare de către Inspectoratul General pentru Imigrări potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(12) Datele de identificare ale persoanelor declarate indezirabile sau cu privire la care s-a dispus încetarea măsurii declarării ca indezirabil se comunică Departamentului Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe de către Inspectoratul General pentru Imigrări.

Art. 87: Recursul împotriva hotărârii prevăzute la art. 86 alin. (5)

(1) Hotărârea prevăzută la art. 86 alin. (5) poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la data comunicării, la Înalta Curte de Casație și Justiție. Instanța se pronunță în termen de 5 zile de la data primirii cererii.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv de executare a hotărârii prin care străinul a fost declarat indezirabil. În cazuri temeinic justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, străinul poate cere instanței să dispună suspendarea executării hotărârii prin care a fost declarat indezirabil până la soluționarea căii de atac. Instanța soluționează cererea de suspendare de urgență, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept.

SECȚIUNEA 3: Executarea obligației de returnare

Art. 88: Plecarea voluntară

(1) Străinul împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (1) are posibilitatea să execute voluntar obligația de returnare oricând în termenul pentru plecarea voluntară.

(2) **Termenul pentru plecarea voluntară este de 15 zile de la comunicarea deciziei de returnare pentru:**

a) străinul care a fost depistat fără drept de ședere ori care a depășit perioada de ședere sau zona de frontieră stabilite prin acordul care reglementează regimul juridic privind micul trafic la frontiera comună;

b) străinul al cărui permis de mic trafic de frontieră sau a cărui viză a fost anulat/ă ori revocat/ă.

(3) **Termenul pentru plecarea voluntară este de 30 de zile de la comunicarea deciziei de**

returnare pentru:

- a) străinul care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistat cu ședere ilegală;
- b) străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept;
- c) străinul căruia i-a încetat dreptul de ședere pe termen lung și care nu a solicitat prelungirea dreptului de ședere temporară potrivit art. 70 alin. (4).

(4) În situații temeinic justificate, ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, existența copiilor care frecventează școala și existența altor legături familiale, Inspectoratul General pentru Imigrări prelungește termenele prevăzute la alin. (2) și (3), la cererea străinului împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare, cu cel mult 30 de zile. Prelungirea se comunică, în scris, străinului.

(5) Până la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emisă în acest sens, obligația de returnare se prezumă executată la data la care străinul părăsește teritoriul României.

Art. 89: Îndepărtarea sub escortă

(1) Străinul împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (2) este îndepărtat sub escortă.

(2) Străinul împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin.

(1) este îndepărtat sub escortă:

- a) dacă nu a executat voluntar obligația de returnare, după împlinirea termenului pentru plecarea voluntară;
- b) dacă se constată că străinul prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare potrivit art. 83 alin. (3), chiar înainte de împlinirea termenului pentru plecarea voluntară.

(3) Îndepărtarea sub escortă se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări prin însoțirea străinului până la frontieră ori până într-o țară terță, respectiv țara de origine, de tranzit sau de destinație.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), străinul, în al cărui permis de ședere pe termen lung era înscrisă mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către un alt stat membru, este îndepărtat sub escortă către statul membru indicat în respectiva mențiune, dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că acesta beneficiază în continuare de protecție internațională. Pentru respectarea obligațiilor asumate de România prin tratate, în cazul străinului declarat indezirabil sau care face obiectul expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap. IV din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal este posibilă îndepărtarea sub escortă și către un alt stat decât cel în care beneficiază de protecție internațională.

(5) Prin excepție de la alin. (3), străinul care a avut un drept de ședere temporară potrivit art. 128, în al cărui permis de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru este înscrisă mențiunea privind acordarea protecției internaționale, poate fi îndepărtat sub escortă către o

țară terță dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că protecția internațională a fost retrasă sau dacă a fost declarat indezirabil ori face obiectul expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap. IV din Legea nr. 535/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal.

(6)În cadrul procedurii de îndepărtare sub escortă autoritățile române analizează situația străinului pentru a se asigura că acestuia nu îi sunt aplicabile prevederile art. 82 alin. (2) sau art. 96 alin. (1), dar și că acesta nu este o persoană vulnerabilă. Îndepărtarea sub escortă a persoanelor vulnerabile se realizează cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale acestora.

Art. 90: Procedura îndepărtării sub escortă

(1)Îndepărtarea sub escortă a străinilor care posedă documente de trecere a frontierei de stat valabile și mijloace financiare se realizează în termen de 24 de ore de la depistarea acestora, dacă nu este necesară efectuarea altor formalități.

(2)În cazul în care există indicii temeinice că îndepărtarea sub escortă nu poate fi realizată în termenul prevăzut la alin. (1), Inspectoratul General pentru Imigrări analizează situația străinului și aplică dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență privind tolerarea rămânerii pe teritoriul României sau privind custodia publică, după caz.

(3)Străinii care nu posedă documente de trecere a frontierei de stat vor fi prezentați misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare acreditate în România ale statelor ai căror cetățeni sunt, pentru eliberarea documentelor.

(4)Procedurile aplicabile în cazul necooperării unor reprezentanțe diplomatice în legătură cu eliberarea de documente de călătorie pentru îndepărtarea sub escortă a străinilor de pe teritoriul României se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe și al ministrului afacerilor interne.

(5)Pentru străinii proveniți din state care nu au misiuni diplomatice sau oficii consulare în România se solicită documente de trecere a frontierei de stat din țara de origine prin Departamentul Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

(6)În situația în care documentele de trecere a frontierei de stat nu au putut fi obținute în condițiile alin. (3) sau (5), Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează titluri de călătorie pentru străini, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(7)Pe timpul îndepărtării sub escortă se poate utiliza forța numai în cazurile în care aceasta este necesară pentru protejarea vieții sau integrității fizice a personalului din escortă, a străinului ori a altor persoane, pentru împiedicarea producerii de pagube materiale sau pentru îndeplinirea obiectivului îndepărtării sub escortă. Măsurile se aplică cu respectarea demnității străinului, gradual și proporțional cu starea de pericol ce trebuie înlăturată.

(8)La îndepărtarea sub escortă pe cale aeriană sunt respectate prevederile Orientărilor comune privind dispozițiile de siguranță care urmează să fie luate pentru operațiunile comune de expulzare pe cale aeriană, cuprinse în anexa la Decizia 2004/573/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind organizarea de zboruri comune pentru expulzarea de pe teritoriul a două sau mai multe state membre a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul măsurilor individuale de expulzare.

Art. 91: Îndepărtarea sub escortă în baza acordurilor de readmisie

(1) Străinii pot fi îndepărtați sub escortă și potrivit procedurii stabilite prin acordurile de readmisie încheiate de Uniunea Europeană sau de România cu state terțe, doar în măsura în care dispozițiile acestora le sunt mai favorabile decât dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) La cererea unuia dintre statele care au încheiate acorduri de readmisie cu România se poate permite tranzitarea teritoriului României de către străinul care face obiectul unei proceduri de readmisie către un stat terț, cu condiția escortării și a prezentării garanțiilor că acesta își poate continua călătoria și poate intra în statul de destinație.

Art. 92: Măsuri de asistență între statele membre ale Uniunii Europene în cazul îndepărtării sub escortă pe calea aerului

(1) În situația în care executarea măsurii de îndepărtare nu este posibilă prin folosirea zborurilor directe până în țara de destinație, Inspectoratul General pentru Imigrări poate solicita altor state tranzitul aeroportuar.

(2) Pentru executarea măsurii de îndepărtare a străinului pe calea aerului, Inspectoratul General pentru Imigrări dispune escortarea acestuia până în țara de tranzit sau de destinație în următoarele cazuri:

- a) țara de tranzit sau de destinație solicită ca străinul să fie escortat;
- b) este necesară acordarea de asistență medicală străinului în timpul îndepărtării sub escortă;
- c) străinul trebuie supravegheat pentru a se preveni săvârșirea de fapte de natură penală în timpul îndepărtării sub escortă;
- d) există indicii temeinice că străinul nu va respecta măsura de îndepărtare ori că intenționează să rămână în țara de tranzit;
- e) autoritățile române cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale solicită ca străinul să fie escortat.

(3) Pe durata executării măsurilor de îndepărtare, membrii escortei nu sunt înarmați și poartă ținută civilă. Aceștia sunt obligați să respecte legislația statului de tranzit, să folosească forța, cu respectarea prevederilor art. 90 alin. (7), numai atunci când reprezentanții statului de tranzit nu sunt prezenți sau este necesară acordarea de sprijin acestora.

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare pentru întoarcerea în țară a străinilor dacă, în timpul executării măsurii de îndepărtare pe calea aerului, a intervenit una dintre următoarele situații:

- a) autorizația de tranzit aeroportuar a fost refuzată sau revocată;
- b) străinul a intrat pe teritoriul statului solicitat în timpul tranzitului;
- c) îndepărtarea străinului către o altă țară de tranzit ori către țara de destinație sau îmbarcarea în zborul de legătură nu a fost realizată;
- d) tranzitul aeroportuar nu mai este posibil.

(5) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră poate aproba solicitările de tranzit pentru străinii care fac obiectul unor măsuri de îndepărtare, adresate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene.

(6) Solicitarea de tranzit prevăzută la alin. (5) poate fi refuzată dacă:

- a) străinul este suspect sau inculpat într-o cauză penală ori are de executat o pedeapsă privativă de libertate, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni pe teritoriul României;
- b) tranzitul către alte state sau intrarea în țara de destinație nu este permisă;

c) în timpul tranzitului este necesar transportul către un alt aeroport aflat pe teritoriul României;

d) străinul reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și sănătatea publică sau relațiile internaționale ale statului român;

e) asistența solicitată este imposibilă în acel moment din motive obiective; în acest caz, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră informează, în cel mai scurt timp posibil, autoritățile solicitante asupra unei date cât mai apropiate de cea solicitată inițial, în care poate fi acordată asistența tranzitului.

(7) În situația în care, ulterior aprobării tranzitului, survin situațiile prevăzute la alin. (6), autorizațiile deja eliberate pot fi revocate, cu informarea autorităților solicitante asupra motivelor care au determinat revocarea.

(8) Solicitarea de tranzit trebuie transmisă în scris cu cel puțin două zile înainte de tranzit. Acest termen poate fi scurtat în cazuri urgente și justificate.

(9) Forma și conținutul solicitării de tranzit se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(10) Decizia se comunică statului membru solicitant în termen de două zile. Termenul poate fi prelungit, în cazuri justificate, cu maximum 48 de ore.

(11) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră stabilește puncte de contact în toate zonele de tranzit importante.

(12) Operațiunea de tranzit nu trebuie să depășească 24 de ore. În cazul în care, din motive obiective, sunt necesare măsuri de asistență suplimentare pentru continuarea operațiunii de tranzit, acest termen poate fi prelungit cu maximum 48 de ore.

(13) În limita mijloacelor disponibile și în conformitate cu standardele internaționale relevante, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră asigură măsurile de asistență necesare de la aterizare și până la părăsirea aeroportului către țara de destinație, în ceea ce privește:

a) întâmpinarea străinului la aeronavă și escortarea acestuia în perimetrul aeroportului, în special către zborul de legătură;

b) asigurarea tratamentului medical de urgență străinului și, dacă este cazul, persoanelor din escorta acestuia;

c) asigurarea hranei pentru străin și, dacă este cazul, pentru persoanele din escorta acestuia;

d) primirea, păstrarea și predarea documentelor de călătorie, în special în cazul străinilor neescortați;

e) în cazul străinilor neescortați, informarea statului solicitant despre locul și ora plecării străinului de pe teritoriul statului român;

f) informarea statului solicitant în privința oricăror incidente serioase care survin în timpul tranzitului;

g) pe timpul staționării în aeroportul de tranzit, șeful punctului de trecere a frontierei poate dispune cazarea străinului în spații special amenajate și folosirea mijloacelor legale pentru prevenirea sau împiedicarea oricărei încercări a străinului de a se împotrivi tranzitului.

(14) Costurile serviciilor asigurate potrivit alin. (13) se suportă de statul solicitant.

Art. 93: Organizarea unor zboruri comune cu statele membre ale Uniunii Europene în vederea îndepărtării sub escortă a străinilor

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări poate organiza sau participa la acțiuni comune cu autoritățile competente din unul ori mai multe state membre ale Uniunii Europene, pentru îndepărtarea sub escortă a străinilor.

(2) Atunci când Inspectoratul General pentru Imigrări decide organizarea unui zbor pentru îndepărtarea sub escortă a străinilor, la care ar putea să participe și alte state membre ale Uniunii Europene, informează autoritățile competente din aceste state.

(3) În vederea unei bune desfășurări a zborului, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde măsuri pentru selecționarea transportatorului, potrivit dispozițiilor legale, obținerea autorizațiilor necesare de la statele de tranzit și de destinație, stabilirea în comun cu autoritățile competente ale celorlalte state participante a numărului personalului de escortă necesar, încheierea înțelegerilor financiare necesare, precum și alte măsuri ce se impun.

(4) În cazul în care Inspectoratul General pentru Imigrări decide să participe la un zbor pentru îndepărtarea sub escortă a străinilor organizat de un stat membru al Uniunii Europene, informează autoritățile competente din statul organizator despre intenția de a participa, specificând numărul de persoane care fac obiectul îndepărtării sub escortă, și asigură un număr suficient de persoane pentru escortă. În cazul în care escorta este realizată numai de către statul organizator, Inspectoratul General pentru Imigrări asigură prezența a cel puțin 2 reprezentanți la bordul aeronavei, care sunt responsabili de predarea străinilor de care răspund către autoritățile din statele de destinație.

(5) Inspectoratul General pentru Imigrări asigură atât străinilor care fac obiectul îndepărtării sub escortă, cât și personalului de escortă propriu documente de călătorie valabile, vize și alte documente necesare și, prin intermediul Departamentului Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, solicită asistență necesară din partea reprezentanțelor diplomatice ale României.

Art. 94: Recunoașterea deciziilor de îndepărtare a străinilor emise de alte state membre ale Uniunii Europene

(1) Deciziile de îndepărtare a străinilor emise de alte state membre ale Uniunii Europene sunt recunoscute de statul român și sunt puse în executare de Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în următoarele cazuri:

a) decizia de îndepărtare este luată pentru motive de ordine publică sau securitate națională, astfel:

(i) când străinul a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an;

(ii) ca urmare a desfășurării de către străini ori a existenței unor indicii temeinice că străinul urmează să desfășoare activități de natură să pună în pericol ordinea publică sau securitatea națională;

b) decizia de îndepărtare este luată ca urmare a neîndeplinirii de către străin a condițiilor referitoare la intrarea și șederea străinilor pe teritoriul statului membru în cauză.

(2) Criteriile și aranjamentele practice de compensare a dezechilibrelor financiare rezultate ca urmare a recunoașterii deciziilor de îndepărtare prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Pentru a fi puse în executare este necesar ca deciziile de îndepărtare prevăzute la alin. (1)

să nu fi fost revocate sau suspendate de către autoritățile emitente.

(4) Sunt exceptați de la prevederile alin. (1) străinii membri de familie ai cetățenilor români, precum și membrii de familie ai cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene.

(5) În vederea aplicării prezentului articol, Inspectoratul General pentru Imigrări cooperează și face schimb de informații cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene.

(6) Cheltuielile angajate de către Inspectoratul General pentru Imigrări în scopul punerii în executare a deciziilor prevăzute la alin. (1) se suportă din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat Ministerului Afacerilor Interne pentru Inspectoratul General pentru Imigrări cu această destinație.

(7) Sumele reprezentând cheltuielile prevăzute la alin. (6), recuperate de la statul membru al Uniunii Europene care a emis decizia de îndepărtare reprezintă reconstituiri de credite bugetare, dacă cheltuielile au fost efectuate pentru anul în curs, sau se fac venit la bugetul de stat, dacă cheltuielile au fost efectuate în anii precedenți.

(8) Inspectoratul General pentru Imigrări decontează cheltuielile efectuate de alte state membre ale Uniunii Europene care pun în executare măsurile de îndepărtare până la împlinirea unei perioade de 4 ani de la data emiterii acestora de către autoritățile române, în limita bugetului de venituri și cheltuieli aprobat Ministerului Afacerilor Interne pentru Inspectoratul General pentru Imigrări cu această destinație.

(9) Solicitățile de rambursare a cheltuielilor efectuate de statul membru al Uniunii Europene pot fi respinse de către Inspectoratul General pentru Imigrări atunci când sunt efectuate după o perioadă mai mare de un an de la punerea în executare a măsurii de îndepărtare.

(10) În cazul deciziilor de îndepărtare care fac obiectul alin. (1), străinul poate contesta măsurile ce țin de punerea în executare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 95: Repatrierea voluntară umanitară asistată

(1) Străinii aflați pe teritoriul României pot solicita sprijinul Inspectoratului General pentru Imigrări, precum și al organizațiilor internaționale sau neguvernamentale cu atribuții în domeniu, pentru repatrierea voluntară umanitară asistată, dacă nu dispun de mijloace financiare.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări, în cooperare cu organizații internaționale cu atribuții în domeniu, precum și cu organizații neguvernamentale de profil desfășoară programe comune pentru identificarea modalităților concrete de sprijinire a străinilor prevăzuți la alin. (1), în vederea repatrierii voluntare umanitare asistate a acestora, precum și a resurselor financiare necesare în acest sens.

(3) Străinilor incluși în programele de repatriere voluntară umanitară asistată li se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări certificate de repatriere.

(4) Străinii prevăzuți la alin. (1) pot beneficia, în mod individual, o singură dată de sprijinul acordat de Inspectoratul General pentru Imigrări, prin intermediul programelor prevăzute la alin. (2), pentru repatrierea voluntară umanitară asistată.

Art. 96: Suspendarea executării obligației de returnare

(1) Executarea obligației de returnare se suspendă în perioada în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată incidența următoarelor situații:

- a) returnarea se poate realiza numai către un stat față de care există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante;
- b) starea de sănătate a străinului face imposibilă realizarea returnării;
- c) străinul este părintele unui minor care urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat ori particulare, acreditate sau autorizate provizoriu potrivit legii, iar anul școlar este în curs;
- d) străinul este căsătorit cu un alt străin care are drept de ședere temporară sau permisiunea de a rămâne pe teritoriul României, iar căsătoria nu este de conveniență;
- e) străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) lit. c) și d) nu se aplică în cazul străinilor care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.

(3) Termenul de plecare voluntară sau îndepărtarea sub escortă, după caz, își reia cursul de la data la care Inspectoratul General pentru Imigrări constată încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1).

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări informează în scris străinul cu privire la constatarea incidenței sau încetării situațiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 97: Garanții în așteptarea returnării

Măsurile luate de autoritățile române competente cu privire la străinii aflați pe teritoriul României în termenul pentru plecarea voluntară sau în perioada suspendării executării obligației de returnare respectă următoarele principii:

- a) menținerea unității familiale cu membrii familiei prezenți pe teritoriul României;
- b) asigurarea îngrijirii medicale de urgență și a tratamentului de bază al bolii;
- c) acordarea accesului minorilor la sistemul de învățământ;
- d) luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.

Art. 98: Monitorizarea îndepărtării sub escortă

(1) Monitorizarea activității de îndepărtare sub escortă se realizează de organizațiile și organismele naționale, internaționale și neguvernamentale cu atribuții în domeniul migrației, care desfășoară activitatea de supraveghere a îndepărtării sub escortă a străinilor.

(2) La solicitarea organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale cu atribuții în domeniul migrației, Inspectoratul General pentru Imigrări furnizează informații privind organizarea misiunilor de escortă, asigurând posibilitatea reprezentanților acestora de a supraveghea modul în care se desfășoară acestea.

(3) Rapoartele de evaluare întocmite cu ocazia monitorizării vor fi transmise spre valorificare Avocatului Poporului.

SECȚIUNEA 4: Expulzarea

Art. 99: Efectuarea expulzării

(1) Expulzarea se efectuează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin îndepărtarea sub escortă a străinului. Prevederile art. 90-93 și 98 se aplică în mod corespunzător.

(2) Dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data începerii executării pedepsei accesorii, respectiv complementare, aplicată potrivit prevederilor art. 65 alin. (2) sau ale art. 66 alin. (1) lit. c) din Codul penal.

Art. 100: Suspendarea expulzării

(1)Expulzarea se suspendă în perioada în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată incidența următoarelor situații:

a)străinul poate fi îndepărtat sub escortă numai către un stat față de care există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante;

b)starea de sănătate a străinului face imposibilă realizarea îndepărtării sub escortă;

c)străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1).

(2)Îndepărtarea sub escortă își reia cursul de la data la care Inspectoratul General pentru Imigrări constată încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1).

(3)Inspectoratul General pentru Imigrări informează în scris străinul și instanța de judecată competentă cu privire la constatarea incidenței sau încetării situațiilor prevăzute la alin. (1).

SECȚIUNEA 5:Custodia publică

Art. 101: Luarea în custodie publică a străinilor

(1)Luarea în custodie publică este măsura de restrângere temporară a libertății de mișcare pe teritoriul României, dispusă împotriva străinilor în scopul îndeplinirii tuturor demersurilor necesare îndepărtării sub escortă.

(2)Luarea în custodie publică se dispune în scris prin ordonanță motivată în drept și în fapt de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, împotriva străinului care nu poate fi îndepărtat sub escortă în termen de 24 de ore și care se află în una dintre următoarele situații:

a)prezintă risc de sustragere de la îndepărtarea sub escortă;

b)evită ori împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare sub escortă;

c)face obiectul expulzării.

(3)Prezintă risc de sustragere de la îndepărtarea sub escortă:

a)străinul care prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare potrivit art. 83 alin. (3);

b)străinul declarat indezirabil;

c)străinul care nu a respectat termenul de plecare voluntară;

d)străinul căruia i-a fost revocată tolerarea.

(4)Prelungirea duratei de luare în custodie publică prevăzute la alin. (2) pentru străinii care nu pot fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este definitivă.

(5)De îndată ce constată că solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzută la alin. (4), îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, judecătorul stabilește primul termen de judecată și dispune citarea părților.

Întâmpinarea nu este obligatorie, iar atunci când străinul depune întâmpinare aceasta nu se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, care ia cunoștință despre conținutul său

din dosarul cauzei. Cererile de prelungire a duratei de luare în custodie publică sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru.

(6) Perioada de luare în custodie publică a străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării nu poate depăși 6 luni.

(7) Perioada prevăzută la alin. (6) poate fi extinsă în mod excepțional, în condițiile prevăzute la alin. (4), pe o perioadă suplimentară ce nu poate depăși 12 luni, în cazurile în care Inspectoratul General pentru Imigrări a fost în imposibilitate de a efectua îndepărtarea sub escortă a străinului, din cauza:

a) acțiunilor acestuia care împiedică procesul de îndepărtare sub escortă;

b) întârzierilor în obținerea documentației necesare îndepărtării sub escortă din partea țărilor terțe.

(8) În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată că acestuia îi sunt aplicabile prevederile art. 82 alin. (1) sau art. 96 alin. (1), măsura luării în custodie publică încetează de drept. În situația în care străinul formulează pentru prima dată o cerere de protecție internațională, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la procedura ordinară de azil. La formularea unei cereri de acces la o nouă procedură de azil, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la noua procedură.

(9) Fac excepție de la prevederile alin. (8) situațiile în care, pentru rațiuni de securitate națională sau ordine publică, se impune îndepărtarea sub escortă a străinului sau menținerea acestuia în custodie publică până la finalizarea procedurii pentru acordarea unei forme de protecție.

(10) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la alin. (2), pot depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Hotărârea instanței este definitivă. Plângerea formulată nu suspendă îndepărtarea sub escortă.

(11) Străinii luați în custodie publică, precum și cei îndepărtați sub escortă în termen de 24 de ore sunt amprentați și fotografiați.

(12) În cazul în care Inspectoratul General pentru Imigrări, din oficiu sau la solicitarea străinului, constată faptul că nu mai există posibilitatea îndepărtării sub escortă în perioada pentru care a fost instituită măsura custodiei publice, dispune încetarea măsurii luării în custodie publică și acordarea tolerării. Decizia de respingere a cererii străinului poate fi contestată în termen de 5 zile la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Hotărârea instanței este definitivă.

(13) Inspectoratul General pentru Imigrări analizează oportunitatea menținerii măsurii luării în custodie publică, la intervale de maximum 3 luni. În cazul familiilor cu minori luate în custodie publică, analiza se efectuează la intervale de maximum o lună.

Art. 102: Dispunerea de măsuri derogatorii în situații excepționale

(1) În situațiile în care trebuie returnat un număr mare de străini, caz care reprezintă o sarcină neprevăzută și dificilă pentru capacitatea centrelor de cazare sau pentru personalul

Inspectoratului General pentru Imigrări, cu aprobarea ministrului afacerilor interne, cazarea străinilor se poate realiza în alte spații aflate în administrarea ministerului, separat de alte persoane împotriva cărora au fost dispuse măsuri privative de libertate, atât timp cât durează situația excepțională.

(2) Pe durata aplicării măsurilor derogatorii prevăzute la alin. (1), termenele prevăzute la art. 101 alin. (10) pot fi depășite cu maximum 30 de zile.

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări informează Comisia Europeană cu privire la măsurile dispuse potrivit alin. (1), precum și la încetarea aplicării acestora.

Art. 103: Centrele de cazare

(1) Străinii luați în custodie publică vor fi introduși în centre de cazare, denumite în continuare centre.

(2) Centrele sunt locuri închise, special amenajate și destinate cazării temporare a străinilor care au fost luați în custodie publică, administrate de Inspectoratul General pentru Imigrări.

(3) Centrele sunt înființate, organizate, autorizate sanitar, amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții adecvate de cazare, hrană, asistență medicală și igienă personală.

(4) Organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale cu atribuții în domeniul migrației, autorizate și acreditate în condițiile legii, li se asigură posibilitatea de a vizita centrele, pe baza protocoalelor încheiate cu Inspectoratul General pentru Imigrări sau a unei autorizări prealabile. În situații excepționale și temeinic motivate se poate asigura posibilitatea de a vizita centrele într-un termen de 48 de ore.

Art. 104: Drepturile și obligațiile străinilor cazați în centre

(1) Străinii cazați în centre beneficiază de drepturile prevăzute de lege, precum și de cele prevăzute în tratatele și acordurile internaționale în materie la care România este parte.

(2) Străinii cazați în centre au dreptul la asistență juridică, medicală și socială și la respectarea opiniei și specificului propriu, în materie religioasă, filozofică și culturală.

(3) Străinii cazați în centre au dreptul de a fi informați imediat după aducerea lor în aceste locuri, în limba în care vorbesc sau într-o limbă înțeleasă de ei, despre motivele principale care au condus la luarea măsurii, drepturile și obligațiile pe care le au în timpul șederii în aceste centre. Motivul luării în custodie publică, precum și drepturile și obligațiile străinilor cazați în centre le vor fi comunicate în scris de către persoanele desemnate să conducă aceste centre.

(4) Pe întreaga perioadă a șederii în centre, străinilor li se asigură posibilitatea comunicării cu reprezentanții diplomatici și consulari ai statului de proveniență, cu membrii lor de familie, precum și cu reprezentantul legal.

(5) Personalul centrelor va trata străinii cazați în mod nediscriminatoriu pe motiv de rasă, sex, vârstă, cultură, naționalitate, religie sau apartenență la un anumit grup social.

(6) Minorii introduși în centre care însoțesc cel puțin unul dintre părinți sau reprezentantul legal, luat în custodie publică, au acces gratuit la sistemul de învățământ obligatoriu.

(7) Persoanele vulnerabile cazate în centre au dreptul la îngrijire medicală și tratament adecvat situațiilor speciale în care se află.

(8) La introducerea în centre, străinii sunt obligați să se supună controlului corporal, medical, amprentării și fotografierii, precum și să predea obiectele periculoase sau interzise de lege, pe

cele de valoare, sumele de bani deținute și mijloacele electronice de comunicare la distanță.

(9) Pe durata cazării în centre, străinii sunt obligați să respecte programul zilnic, regulile de igienă individuală și colectivă, să nu distrugă bunurile din dotarea centrelor, să se conformeze dispozițiilor personalului centrelor date în exercițiul atribuțiilor profesionale și să se supună investigațiilor și tratamentelor medicale în cazul constatării unor afecțiuni medicale de natură să pună în pericol sănătatea celorlalte persoane aflate în centru.

(10) Pe durata cazării în centre, străinilor le este interzis să desfășoare acțiuni care pot aduce prejudicii securității și ordinii interioare a centrului sau să incite la săvârșirea de astfel de acțiuni, să consume băuturi alcoolice sau substanțe interzise prin lege, să comercializeze alimente, echipamente ori alte bunuri în incinta centrelor.

(11) În cazul nerespectării de către străini a obligațiilor stabilite în sarcina acestora se pot lua măsurile necesare, inclusiv utilizarea forței, pentru protejarea vieții sau a integrității fizice a personalului centrelor, a străinilor ori a altor persoane, împiedicarea producerii de pagube materiale, a părăsirii neautorizate a centrului sau pentru restabilirea ordinii interioare. Măsurile se aplică gradual și proporțional cu starea de pericol ce trebuie înlăturată.

(12) Regulile de ordine interioară pe care străinii cazați în centre sunt obligați să le respecte, precum și modul de organizare a accesului, pazei, supravegherii și însoțirii străinilor în și din centre sunt prevăzute în regulamentul aprobat prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 105: Asistența medicală a străinilor luați în custodie

(1) Străinii luați în custodie publică și cazați în centre au dreptul la asistență medicală, medicamente și materiale sanitare gratuite.

(2) Serviciile medicale, medicamentele și materialele sanitare prevăzute la alin. (1) se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau prin unitățile sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne ori ale Ministerului Sănătății. Decontarea cheltuielilor aferente alin. (1) se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne, prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări, special prevăzut în acest scop.

Art. 106: Alte măsuri în perioada custodiei publice

(1) Străinii declarați indezirabili sau care fac obiectul expulzării, luați în custodie publică, sunt cazați separat de celelalte categorii de străini.

(2) Pe toată perioada cât străinii se află în custodie publică, deplasarea în afara centrelor se efectuează sub escortă.

(3) Familiile luate în custodie publică sunt cazate separat, asigurându-li-se un nivel corespunzător de intimitate.

SECȚIUNEA 6: Tolerarea rămânerii pe teritoriul României

Art. 106¹: Acordarea tolerării

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări acordă, din oficiu sau la cerere, tolerarea rămânerii pe teritoriul României, denumită în continuare tolerare, străinilor care nu au drept de ședere și care, din motive obiective, nu părăsesc teritoriul României.

(2) **Reprezintă motive obiective în sensul alin. (1) următoarele situații:**

a) străinului îi sunt aplicabile prevederile art. 15 alin. (1) privind nepermiterea ieșirii din

România și nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență pentru acordarea unui drept de ședere;

b)măsura custodiei publice dispusă împotriva străinului a încetat fără ca străinul să fie îndepărtat sub escortă;

c)prezența temporară pe teritoriul României a străinului este cerută de interese publice importante. În acest caz, tolerarea se acordă la solicitarea autorităților sau a instituțiilor publice;

d)străinului îi sunt aplicabile prevederile art. 82 alin. (1) privind interzicerea returnării, dar nu îndeplinește condițiile pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară;

e)străinului îi sunt aplicabile prevederile art. 96 alin. (1) privind suspendarea executării obligației de returnare;

f)îndepărtarea sub escortă nu poate fi executată în termen de 24 de ore de la depistarea străinului și există indicii temeinice că nu se impune ca acesta să fie luat în custodie publică;

g)Inspectoratul General pentru Imigrări constată că imposibilitatea temporară de a părăsi România este determinată de alte împrejurări, independente de voința străinului, imprevizibile și care nu pot fi înlăturate.

(3)Neacordarea tolerării de către Inspectoratul General pentru Imigrări poate fi contestată în termen de 5 zile de la comunicare la curtea de apel competentă teritorial. Instanța se pronunță în termen de 30 de zile, hotărârea instanței fiind definitivă.

(4)Procurorul, prin ordonanță, sau, după caz, instanța, prin încheiere, acordă tolerarea atunci când există motive serioase să se considere că un străin care nu are drept de ședere este victimă a traficului de ființe umane și prezența acestuia pe teritoriul României este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal.

Art. 106²: Regimul tolerării

(1)Tolerarea se acordă pentru o perioadă de până la 6 luni, care poate fi prelungită pentru noi perioade de până la 6 luni, până la dispariția cauzelor.

(2)În cazul prevăzut la art. 106¹ alin. (4) tolerarea se prelungește succesiv de către procuror, prin ordonanță, sau de către instanță, prin încheiere, în condițiile prevăzute la alin. (1), până la încetarea procesului penal.

(3)Pe perioada cât li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României, străinii au acces la piața forței de muncă, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(4)Dreptul la muncă acordat străinilor cărora li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României încetează de drept în toate situațiile în care încetează tolerarea.

(5)Străinul este obligat să se prezinte periodic, la un interval de două luni sau ori de câte ori este chemat, la structura Inspectoratului General pentru Imigrări care i-a eliberat documentul de tolerat și să anunțe orice schimbare a adresei unde locuiește.

(6)Tolerarea are valabilitate teritorială limitată la raza de competență a structurii Inspectoratului General pentru Imigrări care i-a eliberat documentul de tolerat, iar orice deplasare în afara acesteia este permisă numai cu aprobare prealabilă.

(7)În situația prevăzută la art. 106¹ alin. (2) lit. b), dacă au dispărut motivele pentru care străinul nu a putut fi îndepărtat sub escortă în perioada de custodie publică anterioară, se poate dispune din nou luarea în custodie publică, în condițiile art. 101 alin. (2).

(8) Acordarea tolerării nu anulează obligația străinului de a părăsi teritoriul României. Termenul de plecare voluntară sau îndepărtarea sub escortă, după caz, își reia cursul de la data la care Inspectoratul General pentru Imigrări, procurorul sau instanța, după caz, constată încetarea motivelor care au stat la baza acordării tolerării și informează străinul în acest sens.

(9) Tolerarea încetează în următoarele situații:

a) prin acordarea ori prelungirea unui drept de ședere în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

b) în cazul acordării permisiunii de a rămâne pe teritoriul României potrivit Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) în momentul părăsirii teritoriului României de către străin.

(10) Inspectoratul General pentru Imigrări poate să revoce tolerarea acordată potrivit art. 106¹ alin. (1), prin decizie motivată, atunci când constată că străinul nu a respectat, din motive imputabile lui, obligațiile prevăzute la alin. (5) sau (6).

SECȚIUNEA 7: Interzicerea intrării pe teritoriul României

Art. 106³: Dispunerea măsurii de interzicere a intrării în România

(1) Interzicerea intrării în România se dispune, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de Inspectoratul General pentru Imigrări, concomitent cu emiterea deciziei de returnare.

(2) Interzicerea intrării în România se dispune, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de Inspectoratul General pentru Imigrări sau de organele poliției de frontieră și în situația în care străinul nu a făcut obiectul unei măsuri de îndepărtare, precum și împotriva străinilor prevăzuți la art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și art. 8 alin. (2) lit. a)-b¹) sau care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. h).

*) De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, art. 106³ alin. 2² va avea următorul cuprins: «(2²) În situația în care străinul împotriva căruia se intenționează dispunerea interzicerii intrării în România posedă permis de ședere eliberat de un alt stat Schengen, se declanșează consultarea statului emitent al permisului, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.»

(3) Interzicerea intrării în România nu se dispune dacă străinul cu ședere ilegală face dovada că s-a aflat în imposibilitatea de a părăsi teritoriul României din motive umanitare sau din alte motive obiective independente de voința sa.

(4) Dispunerea măsurii de interzicere a intrării în România se comunică străinilor, în scris, de către organul care a luat măsura și conține motivarea în fapt și în drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile.

(5) Măsura de interzicere a intrării în România poate fi contestată de către străin în termen de 10 zile de la comunicare la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea care a dispus această măsură. Contestația nu suspendă executarea măsurilor de îndepărtare. Hotărârea instanței este definitivă.

Art. 106⁴

Stabilirea duratei interdicției de intrare

(1) În cazul străinilor care au intrat legal în România, dar a căror ședere a devenit

ilegală, durata interdicției de intrare se stabilește după cum urmează:

a) de la 6 luni la 1 an, în cazul:

- (i) unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an, pentru străinii care nu au părăsit teritoriul României la expirarea dreptului de ședere conferit prin viză sau în temeiul unor convenții internaționale ori acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize;
 - (ii) unei șederi ilegale de la 90 de zile la 1 an, pentru străinii care au fost titulari ai unui permis de ședere temporară;
 - (iii) unei șederi ilegale de până la 30 zile, pentru străinii care prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare potrivit art. 83 alin. (3) lit. d) și e);
- b) de la 1 an la 2 ani - în cazul unei șederi ilegale de la 1 an la 2 ani;
- c) de la 2 ani la 3 ani - în cazul unei șederi ilegale de la 2 ani la 3 ani;
- d) de la 3 ani la 4 ani - în cazul unei șederi ilegale de peste 3 ani.

(2) Durata interdicției de intrare în cazurile prevăzute la alin. (1) se stabilește pe ani și luni calendaristice, în limitele prevăzute, ținându-se seama de conduita străinului și de circumstanțele care au condus la șederea ilegală a acestuia.

(3) În cazul străinilor care nu respectă termenul de plecare voluntară prevăzut în decizia de returnare, durata interdicției de intrare se recalculează potrivit alin. (1), în funcție de perioada de ședere ilegală și se majorează cu 1 an. În cazul străinilor care nu respectă termenul de plecare voluntară prevăzut în decizia de returnare, iar șederea ilegală este mai mică de 30 de zile, durata interdicției de intrare în țară este de 1 an.

(4) Durata interdicției de intrare prevăzută la alin. (1) și (3) se reduce la jumătate, pe ani și luni calendaristice, jumătate de lună fiind considerată 15 zile, dacă străinul:

- a) solicită repatrierea voluntară umanitară asistată, în condițiile prevăzute la art. 95;
- b) suportă cheltuielile ocazionate de transportul internațional necesar executării măsurilor de îndepărtare de pe teritoriul României;
- c) rambursează ulterior Inspectoratului General pentru Imigrări cheltuielile suportate ocazionate de transportul internațional necesar executării măsurilor de îndepărtare de pe teritoriul României;
- d) nu necesită cheltuieli cu transportul internațional pentru îndepărtarea sub escortă.

(5) În cazul străinilor cărora le-a fost revocată sau anulată viza ori dreptul de ședere pentru nerespectarea scopului declarat în fața autorităților, durata interdicției de intrare este de 6 luni.

(5¹) În cazul străinilor cărora le-a încetat dreptul de ședere în situația prevăzută la art. 11 alin. (3) lit. f), durata interdicției de intrare este de 6 luni.

(6) În cazul străinilor care au solicitat sau au obținut viza ori un drept de ședere temporară sau un drept de ședere pe termen lung prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori prin alte mijloace ilegale, durata interdicției de intrare este de 2 ani.

(6¹) În cazul străinilor cărora le-a încetat dreptul de ședere în situația prevăzută la art. 11 alin. (3) lit. b), durata interdicției de intrare este de 2 ani.

(7) În cazul străinilor care au intrat în România în perioada de interdicție, durata interdicției de intrare este cea dispusă anterior, dar nu mai mică de 5 ani.

(8) În cazul străinilor care au trecut ilegal ori au încercat să treacă fraudulos frontiera de stat,

durata interdicției de intrare este de 5 ani.

(9)În cazul străinilor declarați indezirabili, durata interdicției de intrare este egală cu perioada pentru care au fost declarați indezirabili.

(10)În cazul străinilor prevăzuți la art. 8 alin. (1) lit. b)-d), durata interdicției de intrare este de 15 ani.

(11)În cazul străinilor prevăzuți la art. 8 alin. (2) lit. a)-b¹) sau care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. h), durata interdicției de intrare este de 5 ani.

(12)Durata interdicției de intrare se calculează de la data ieșirii din țară a străinului sau, dacă străinul nu se află în România, de la data dispunerii interzicerii intrării în România.

Art. 106⁵: Încetarea măsurilor de interzicere a intrării în România

(1)Instituția care a dispus o măsură de interzicere a intrării în România cu aplicarea prevederilor art. 106⁴ alin. (1)-(8) și (11) poate dispune încetarea acesteia, în baza unei solicitări scrise, în situații temeinic justificate, ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 82 alin. (1) lit. b)-d), motive umanitare sau atunci când prezența străinului pe teritoriul României este necesară în interesul statului român. La analizarea situației se va lua în calcul dacă străinul a părăsit teritoriul cu respectarea deplină a deciziei de returnare.

(2)Instituția care a dispus o măsură de interzicere a intrării în România cu aplicarea prevederilor art. 106⁴ alin. (9) dispune încetarea acesteia în situația în care instanța competentă a hotărât încetarea măsurii declarării ca indezirabil.

(3)Instituția care a dispus o măsură de interzicere a intrării în România cu aplicarea prevederilor art. 106⁴ alin. (10) poate dispune încetarea acesteia, în baza unei solicitări scrise, în situația în care prezența străinului pe teritoriul României este necesară în interesul statului român, iar pericolul determinat de motivele care au stat la baza acesteia nu mai subzistă.

(4)În situația în care, cu ocazia verificărilor ulterioare, se constată că încetarea măsurii de interzicere a intrării în România a avut la bază prezentarea unei informații false, documente false sau falsificate ori alte mijloace ilegale, dreptul de ședere al străinului se revocă. Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență privind stabilirea și executarea obligației de returnare se aplică în mod corespunzător.

(5)În situația prevăzută la alin. (4) împotriva străinului se dispune interzicerea intrării în România pentru o perioadă compusă din perioada de interdicție dispusă anterior și neefectuată și perioada prevăzută la art. 106⁴ alin. (6).

Art. 106⁶: Măsuri tehnice

(1)Autoritatea care dispune măsura de interzicere a intrării în România sau care efectuează expulzarea introduce în baza de date proprie o semnalare în scopul refuzului intrării pe teritoriul statului român, pe care o transmite în Sistemul informatic național de semnalări.

(2)Autoritatea care dispune încetarea măsurii de interzicere a intrării în România șterge semnalarea introdusă potrivit alin. (1).

(3)Atunci când este posibil, Inspectoratul General pentru Imigrări sau, după caz, organele poliției de frontieră înscrie/înscriu în documentul de trecere a frontierei de stat al străinului în cauză mențiuni privind durata interdicției de intrare stabilită potrivit art. 106⁴ sau privind perioada pentru care s-a dispus interzicerea exercitării dreptului străinului de a se afla pe

teritoriul României potrivit art. 65 alin. (2) sau art. 66 alin. (1) din Codul penal.

CAPITOLUL VI: Documente care se eliberează străinilor

SECȚIUNEA 1: Permisele de ședere

Art. 107: Eliberarea permiselor de ședere

(1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări un permis de ședere, după cum urmează:

a) permis de ședere temporară, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară acordat prin viza de lungă ședere, cu excepția dreptului de ședere temporară în scop de muncă sau de detașare, ori, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

b) permis unic, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

c) Cartea albastră a UE, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă în calitate de lucrător înalt calificat sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d) permis de ședere în scop de detașare, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d¹) permis ICT, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d²) permis «mobile ICT», străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung;

e) permis de ședere pe termen lung, străinului căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung.

(2) În permisele de ședere eliberate străinilor care au drept de muncă în România se înscrie mențiunea «Drept de muncă».

(2¹) În permisul unic eliberat străinilor încadrați în muncă în baza avizului de angajare pentru lucrători sezonieri se înscrie, suplimentar față de mențiunea prevăzută la alin. (2), mențiunea «Sezonier».

(2²) În permisul eliberat străinilor detașați în România în calitate de lucrători ICT se înscrie, suplimentar față de mențiunea prevăzută la alin. (2), mențiunea «ICT» sau «mobile ICT», după caz.

(2³) Permisul unic eliberat străinilor încadrați în muncă în baza avizului de angajare pentru lucrători sezonieri este însoțit de o informare scrisă, redactată în cel puțin o limbă de circulație internațională, în cuprinsul căreia sunt prezentate informații despre drepturile și obligațiile care revin străinului titular al dreptului de ședere temporară în scop de muncă, inclusiv procedurile referitoare la reclamații.

(2⁴) În permisul unic eliberat străinilor încadrați în muncă în baza avizului de angajare pentru lucrători au pair sau pentru lucrători stagiați se înscrie, suplimentar față de mențiunea

prevăzută la alin. (2), mențiunea «lucrător au pair» sau «stagiar», după caz.

(2⁵)În permisul de ședere temporară acordat nomadului digital se înscrie mențiunea "nomad digital".

(3)Prevederile referitoare la permisul de ședere temporară se aplică în mod corespunzător și permisului unic, Cărții albastre a UE, permisului de ședere în scop de detașare, permisului ICT și permisului «mobile ICT».

(4)În permisul de ședere temporară se înscrie, după caz, mențiunea «cercetător», «student», «elev» sau «voluntar».

(5)În permisele de ședere temporară eliberate cercetătorilor care își exercită mobilitatea în cadrul Uniunii Europene se înscrie mențiunea «cercetător-mobilitate», precum și mențiuni referitoare la programul sau acordul în baza căruia se realizează mobilitatea.

Art. 108: Regimul permisului de ședere

(1)Permisul de ședere eliberat străinului în condițiile prezentei ordonanțe de urgență face dovada identității, a adresei de reședință sau de domiciliu pe teritoriul României și atestă existența dreptului de ședere în România, precum și durata și scopul pentru care i-a fost acordat acest drept.

(2)Titularul permisului de ședere are obligația de a avea în permanență asupra sa documentul, de a nu-l înstrăina și de a-l prezenta organelor autorităților competente ori de câte ori i se solicită aceasta.

(3)Prin excepție de la prevederile alin. (1), permisul ICT nu face dovada adresei de reședință pe teritoriul României în situația în care prima ședere a străinului se efectuează pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene.

Art. 109: Permisul de ședere temporară

(1)Permisul de ședere temporară se eliberează străinilor la acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară. În permisul de ședere temporară se înscrie adresa la care străinul declară că are reședința pe teritoriul României.

(2)Permisul de ședere temporară are o valabilitate limitată la perioada pentru care s-a acordat sau, după caz, s-a prelungit dreptul de ședere temporară. Permisul de ședere temporară se reînnoiește de fiecare dată cu ocazia prelungirii dreptului de ședere temporară.

(3)Prin excepție de la prevederile alin. (1), în permisul ICT eliberat în situația în care prima ședere a străinului se efectuează pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene nu se înscrie o adresă de reședință a străinului pe teritoriul României.

Art. 110: Permisul de ședere permanentă

(1)**Permisul de ședere pe termen lung se eliberează în baza obținerii dreptului de ședere pe termen lung:**

a)străinilor membri de familie ai cetățenilor români, pentru o perioadă de 10 ani, și se reînnoiește succesiv pentru aceeași perioadă;

b)celorlalte categorii de străini, pentru o perioadă de 5 ani, și se reînnoiește succesiv pentru aceeași perioadă.

(2)În permisul de ședere permanentă se înscrie adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României.

(2¹)În permisele de ședere pe termen lung eliberate titularilor unui drept de ședere pe termen lung, obținut ca urmare a deținerii unei Cărți albastre a UE, se înscrie mențiunea «Fost posesor de Carte albastră a UE».

(2²)În permisele de ședere pe termen lung eliberate beneficiarilor protecției internaționale în România se înscrie mențiunea «Protecție internațională acordată de RO la [data]».

Inspectoratul General pentru Imigrări transmite, în termen de cel mult o lună de la primirea cererii statului membru interesat, informații referitoare la situația protecției internaționale acordate de România, menționată în permisul de ședere pe termen lung.

(2³)În cazul străinului care are deja un permis de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru în cuprinsul căruia există mențiunea referitoare la acordarea protecției internaționale, aceeași mențiune se înscrie și în permisul de ședere pe termen lung eliberat potrivit prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția situației în care, în urma verificărilor efectuate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru indicat în mențiunea respectivă, rezultă că protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă.

(2⁴)În cazul în care, după eliberarea permisului de ședere pe termen lung, cu aplicarea prevederilor alin. (2³), responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung a fost transferată statului român, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, în termen de cel mult 3 luni de la data transferului, un nou permis de ședere pe termen lung, cu aplicarea prevederilor alin. (2²).

(2⁵)În cazul în care, după eliberarea permisului de ședere pe termen lung, cu aplicarea prevederilor alin. (2²), responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung a fost transferată altui stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, în termen de cel mult 3 luni de la data primirii solicitării statului membru care a preluat responsabilitatea, un nou permis de ședere pe termen lung, în care se înscrie mențiunea «Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]».

(2⁶)În cazul în care, după eliberarea permisului de ședere pe termen lung, un alt stat membru îi acordă străinului protecție internațională, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, în termen de cel mult 3 luni de la data primirii solicitării statului membru care a acordat protecție internațională, un nou permis de ședere pe termen lung, în care se înscrie mențiunea «Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]».

(3) Cererea pentru acordarea permisului de ședere permanentă se depune de către titularul dreptului de ședere permanentă la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări în a cărei rază de competență locuiește în mod legal solicitantul și trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie;

b) documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României, în original și în copie.

(3¹) Pentru eliberarea noului permis de ședere pe termen lung, în situațiile prevăzute la alin.

(2⁴)-(2⁶), străinul trebuie să depună, la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări în a cărei rază de competență locuiește, o cerere însoțită de documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care declară că are domiciliul pe teritoriul României, în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a luat

cunoștință despre transferul responsabilității sau despre acordarea protecției internaționale.

(4) Pentru reînnoirea permisului de ședere permanentă, solicitantul trebuie să depună, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității documentului, o cerere însoțită de documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României.

Art. 111: Anularea permisului de ședere

(1) În cazul în care străinului, titular al unui document eliberat potrivit art. 107 alin. (1), i se revocă, i se anulează sau îi încetează dreptul de ședere, documentul aferent se anulează la data luării deciziei și se retrage cel mai târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștință străinului.

(2) Anularea permisului ICT se comunică în termen de 5 zile statelor membre pe teritoriul cărora străinul este sau urmează să fie detașat.

(3) Anularea permiselor de ședere eliberate străinilor în scop de studii sau de cercetare, precum și ale membrilor de familie ai acestora se comunică în termen de 5 zile statelor membre pe teritoriul cărora străinii își exercită mobilitatea.

Art. 112: Furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere

(1) Titularul permisului de ședere este obligat să anunțe formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care a eliberat documentul despre furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea acestuia, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații.

(2) Străinului i se eliberează de către formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări competentă un nou permis de ședere în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus.

(3) Permisele de ședere a căror valabilitate a expirat, precum și cele deteriorate se anulează de formațiunea competentă teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări.

Art. 113: Forma și conținutul permiselor de ședere

Forma și conținutul permiselor de ședere se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.

SECȚIUNEA 2:

[textul din capitolul VI, secțiunea 2 a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 158. din Legea 157/2011]

SECȚIUNEA 2¹: Documentele care se eliberează străinilor tolerați pe teritoriul României

Art. 117¹: Regimul documentului de tolerat

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, cu titlu gratuit, străinilor cărora li s-a acordat tolerarea un document de tolerat care atestă existența permisiunii de a rămâne pe teritoriul României și perioada pentru care beneficiază de aceasta și care face dovada adresei de reședință pe teritoriul României.

(2) Pe perioada valabilității documentului, titularul său are acces la piața forței de muncă în

aceleași condiții ca și cetățenii români.

(3) Documentul de tolerat are valabilitate limitată la perioada pentru care i s-a acordat permisiunea de a rămâne pe teritoriul României și se reînnoiește de fiecare dată cu ocazia prelungirii acestei permisiuni.

(4) Titularul documentului de tolerat are obligația de a avea în permanență asupra sa documentul, de a nu-l înstrăina și de a-l prezenta organelor autorităților competente ori de câte ori i se solicită aceasta.

(5) Titularul documentului de tolerat este obligat să anunțe Oficiul Român pentru Imigrări despre furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea acestuia, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații.

(6) Străinului i se eliberează de către formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări competentă un nou document de tolerat în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus.

(7) Forma și conținutul documentului de tolerat se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

SECȚIUNEA 3: Documente de călătorie care se eliberează străinilor

Art. 118: Tipuri de documente de călătorie care se eliberează străinilor

(1) Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, sau, după caz, Ministerul Afacerilor Externe, prin reprezentanțele diplomatice și oficiile consulare ale României din străinătate, poate elibera, la cerere, următoarele tipuri de documente de călătorie:

a) titlu de călătorie - următoarelor categorii de străini:

(i) apatrizilor domiciliați în străinătate, aflați temporar pe teritoriul României, care nu mai sunt în posesia unui document de trecere a frontierei de stat și, din motive obiective, nu pot obține un asemenea document de la reprezentanța diplomatică a țării de domiciliu;

(ii) cetățenilor străini aflați pe teritoriul României, care nu mai sunt în posesia unui pașaport național și, din motive obiective, nu pot obține un document de călătorie de la reprezentanța diplomatică a statului lor;

(iii) apatrizilor cu ședere permanentă în România aflați temporar în străinătate, care nu mai sunt în posesia documentelor românești de trecere a frontierei de stat;

b) pașaport pentru persoana fără cetățenie - apatrizilor cu drept de ședere pe termen lung în România, precum și apatrizilor de origine română.

(2) În situația elevilor care sunt rezidenți pe teritoriul României, care doresc să călătorească sau să tranziteze teritoriul unui stat membru în cadrul unei excursii școlare, în conformitate cu Decizia Consiliului nr. 94/795/JHA cu privire la o acțiune comună adoptată de Consiliu în baza articolului K.3.2.b al Tratatului asupra Uniunii Europene, referitoare la facilitățile de călătorie pentru elevii din țările terțe care au rezidență într-un stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 327 din 19 decembrie 1994, Oficiul Român pentru Imigrări confirmă statutul de rezident al străinilor incluși pe lista de participanți și autenticitatea datelor prezentate în acest document.

(3) Notificarea statelor membre cu privire la folosirea listei de participanți ca document de călătorie de către elevii care sunt rezidenți pe teritoriul României se realizează de către

Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 119: Eliberarea titlului de călătorie

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 118 alin. (1) lit. a) pct. (i) și (ii) titlul de călătorie se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări prin formațiunile sale teritoriale și este valabil pentru o singură călătorie, pentru o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii valabilității cu încă 30 de zile.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 118 alin. (1) lit. a) pct. (iii) titlul de călătorie se eliberează de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, cu avizul Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea reîntoarcerii acestor persoane în România. La revenirea în țară, titlul de călătorie se predă de către titular formațiunii teritoriale a Oficiului Român pentru Imigrări pe a cărei rază teritorială își are domiciliul apatridul.

Art. 120: Regimul pașaportului pentru persoană fără cetățenie

(1) Pașaportul pentru persoana fără cetățenie face dovada identității și a calității de apatrid cu drept de ședere în România și îi dă dreptul titularului de a ieși și de a intra în țară prin oricare dintre punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului internațional de persoane.

(2) În străinătate pașaportul pentru persoană fără cetățenie dă dreptul titularului la asistență și protecție din partea misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare ale României.

(3) Pașaportul pentru persoană fără cetățenie este proprietatea statului român.

Art. 121: Eliberarea pașaportului pentru persoană fără cetățenie

Pașaportul pentru persoană fără cetățenie se eliberează de Inspectoratul General pentru Imigrări, la cerere, pentru o perioadă de 5 ani.

Art. 122: Condiții cu privire la cererea de eliberare a pașaportului pentru persoană fără cetățenie

(1) Cererea de eliberare a pașaportului pentru persoană fără cetățenie se depune de către persoanele prevăzute la art. 118 alin. (1) lit. b) la formațiunile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări și va fi însoțită de următoarele documente:

a) permisul de ședere permanentă valabil, în cazul apatrizilor cu drept de ședere permanentă în România;

b) permisul de ședere temporară valabil, în cazul apatrizilor de origine română.

(2) Pașapoartele se eliberează în termen de până la 30 de zile de la data depunerii cererii.

Art. 123: Anularea pașaportului pentru persoană fără cetățenie

În cazul în care titularul pașaportului pentru persoană fără cetățenie își pierde calitatea de apatrid cu ședere permanentă în România sau obține cetățenia unui stat, are obligația de a depune documentul la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări competentă, care îl retrage și îl anulează.

Art. 124: Furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea pașaportului pentru persoană fără cetățenie

(1) Titularul pașaportului pentru persoană fără cetățenie este obligat să anunțe formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care a eliberat documentul despre furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea acestuia, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații.

(2) Străinului i se eliberează, la cerere, în condițiile prevăzute la art. 120, un nou document în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus, în termen de cel mult 30 de zile.

(3) Pașapoartele pentru persoane fără cetățenie, deteriorate, se retrag și se anulează de către formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări.

Art. 125: Forma și conținutul documentelor de călătorie

Forma și conținutul documentelor de călătorie prevăzute în această secțiune se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.

CAPITOLUL VII:

[textul din capitolul VII a fost abrogat la 31-iul-2011 de Art. I, punctul 160. din Legea 157/2011]

CAPITOLUL VIII: Regimul juridic aplicabil unor categorii speciale de străini

Art. 128: Străinii cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene

(1) Străinii, cetățeni ai unor state terțe sau apatrizi, cu drept de ședere pe termen lung în statele membre ale Uniunii Europene ori state care aplică integral dispozițiile acquis-ului Schengen, pot intra și rămâne pe teritoriul statului român, pentru o perioadă de 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, fără obligativitatea obținerii unei vize de intrare.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate prelungi dreptul de ședere temporară, fără îndeplinirea condiției prealabile de obținere a unei vize de lungă ședere, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) se bucură de tratament egal în domeniile și în condițiile prevăzute la art. 80¹.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), accesul pe piața muncii pentru străinii cu drept de ședere permanentă într-un stat membru al Uniunii Europene se va realiza în raport cu legislația muncii în domeniu și cu necesitatea ocupării locurilor de muncă ce se încadrează în registrul ocupațional deficitar pe teritoriul României, stabilit de structura specializată din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

Art. 128¹: Readmisia străinilor posesori ai Cărții albastre a UE sau ai unui permis ICT

(1) Posesorul Cărții albastre a UE căruia i s-a respins cererea de mutare în al doilea stat membru este readmis imediat, fără formalități, pe teritoriul României. Readmisia este acceptată imediat, fără formalități, și pentru membrii de familie ai acestuia.

(2) Titularul unui permis ICT, al unui permis de ședere temporară în scop de cercetare științifică sau de studii eliberat de Inspectoratul General pentru Imigrări este readmis imediat, fără formalități, la solicitarea statului membru al Uniunii Europene pe teritoriul căruia se află în cadrul unei mobilități. Readmisia este acceptată imediat, fără formalități, și în ceea ce privește membrii de familie ai acestuia.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul în care străinului, aflat în cadrul unei mobilități pe

teritoriul statului membru al Uniunii Europene care solicită readmisia, i-a încetat dreptul de ședere temporară pe teritoriul României, la expirarea termenului pentru care i-a fost acordat sau ca urmare a anulării ori revocării.

Art. 128²: Facilități la intrarea pe teritoriul României a străinilor titulari ai unor documente eliberate de state Schengen

(1) Străinii titulari ai unor vize uniforme, valabile pentru două sau multiple intrări, ai unor vize de lungă ședere sau ai unor permise de ședere, altele decât cele prevăzute la art. 128 alin.

(1), eliberate de state Schengen, pot intra pe teritoriul României în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, fără viză de scurtă ședere, dacă documentele prezentate sunt în perioada de valabilitate, iar numărul de intrări și durata șederii autorizate nu au fost epuizate.

(2) Durata șederii pe teritoriul României nu poate depăși dreptul de ședere stabilit prin vizele uniforme, vizele de lungă ședere sau permisele de ședere prevăzute la alin. (1).

Art. 129: Membrii de familie ai străinilor cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene

(1) Membrii de familie ai străinilor prevăzuți la art. 128, care au un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei într-un stat membru al Uniunii Europene, pot intra în România în baza unei vize de lungă ședere acordate în același scop de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu îndeplinirea condițiilor generale de acordare a vizelor, precum și cu prezentarea dovezilor privind dreptul de ședere pe teritoriul statului membru al Uniunii Europene în această calitate.

(2) Membrii de familie ai străinilor prevăzuți la art. 128, care nu au un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei într-un stat membru al Uniunii Europene, le sunt aplicabile prevederile art. 46.

(3) Străinilor prevăzuți la alin. (1) li se poate prelungi dreptul de ședere cu îndeplinirea condițiilor generale prevăzute de lege, dacă:

a) prezintă permisul de ședere într-un stat membru al Uniunii Europene;

b) fac dovada că au locuit ca membri de familie ai străinului cu drept de ședere permanentă într-un stat membru al Uniunii Europene;

c) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere în cuantum de cel puțin salariul minim brut pe țară garantat în plată.

(4) Străinilor prevăzuți la alin. (2) li se poate prelungi dreptul de ședere, potrivit prevederilor art. 62.

Art. 129¹: Membrii de familie ai beneficiarilor protecției internaționale readmiși pe teritoriul României

(1) Membrii de familie ai beneficiarilor protecției internaționale readmiși pe teritoriul României, potrivit art. 20¹ alin. (1) din Legea nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, sunt străinii care aveau un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei beneficiarilor protecției internaționale în statul membru care a dispus îndepărtarea.

(2) Membrii de familie prevăzuți la alin. (1) pot intra pe teritoriul României fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b) și c), beneficiază de un drept de ședere temporară

pentru 90 de zile, începând cu data intrării în România, și pot solicita prelungirea acestui drept pentru oricare dintre scopurile și în condițiile prevăzute la cap. IV, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere.

(3) Prevederile alin. (2) nu aduc atingere situației mai favorabile dobândite de străinii în cauză pe teritoriul României în temeiul altor dispoziții legale.

Art. 129²

Facilități la intrarea pe teritoriul României a membrilor de familie ai cetățenilor români
Străinii membrii de familie ai cetățenilor români pot intra pe teritoriul României în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, fără viză de scurtă ședere, dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) însoțesc cetățeanul român sau i se alătură pe teritoriul României;
- b) prezintă un document valabil care atestă rezidența pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene în calitate de membri de familie ai cetățeanului român pe care îl însoțesc sau căruia i se alătură pe teritoriul României.

Art. 130: Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni

(1) Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se acordă de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prevăzute la alin. (2), străinilor victime ale:

- a) infracțiunilor prevăzute la art. 210, 211, 263 sau 264 din Codul penal;
- b) infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (4) sau art. 265 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se acordă pentru o perioadă de 6 luni, fără obligativitatea obținerii unei vize și chiar dacă străinii au intrat ilegal în România, la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) străinii manifestă o intenție clară de a coopera sau cooperează cu autoritățile competente pentru a facilita identificarea și tragerea la răspundere penală a participanților la săvârșirea infracțiunilor ale căror victime sunt;
- b) străinii au încetat relațiile cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunilor ale căror victime sunt;
- c) acordarea dreptului de ședere este oportună pentru derularea investigațiilor judiciare;
- d) șederea străinilor în România nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.

(3) Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se prelungește de către Inspectoratul General pentru Imigrări succesiv, pentru noi perioade de câte 6 luni, la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul în care nu se solicită prelungirea dreptului de ședere temporară potrivit alin. (3), la solicitarea străinilor victime ale infracțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. b), dreptul de ședere temporară acordat potrivit alin. (2) se prelungește de către Inspectoratul General pentru Imigrări succesiv, pentru noi perioade de câte 6 luni, dacă sunt

îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a)prezența străinilor pe teritoriul României este necesară în vederea realizării procedurilor legale pentru recuperarea remunerațiilor restante de la angajatorul care a comis infracțiunile prevăzute la art. 264 alin. (4) sau la art. 265 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b)străinii nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.

(5)Permisul de ședere temporară se eliberează cu titlu gratuit.

(6)Dreptul de ședere temporară acordat potrivit alin. (2) sau prelungit potrivit alin. (3) se revocă de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin decizie motivată, la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată, în oricare dintre următoarele situații:

a)străinii au reînnoit în mod intenționat contactele cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunilor prevăzute la alin. (1);

b)străinii au indus în eroare autoritățile competente cu privire la calitatea de victimă sau cu privire la datele și informațiile furnizate;

c)străinii refuză să coopereze cu autoritățile competente;

d)străinii prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională;

e)autoritățile competente constată existența vreunui dintre cazurile prevăzute la art. 16 din Codul de procedură penală.

(7)Dreptul de ședere temporară prelungit potrivit alin. (4) se revocă de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin decizie motivată, în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (6) lit. a)-d) sau în situația în care străinii au primit remunerațiile restante.

(8)Deciziile de revocare a dreptului de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se comunică străinilor potrivit art. 78.

(9)Străinii victime ale infracțiunilor prevăzute la alin. (1), cărora nu le-a fost acordat dreptul de ședere temporară, nu pot face obiectul măsurii de interdicție a intrării în România decât atunci când reprezintă o amenințare pentru ordinea publică ori securitatea națională sau nu au respectat decizia de returnare.

Art. 131: Regimul juridic aplicabil străinilor minori neînsoțiți

(1)În situația străinilor minori care intră neînsoțiți sau care rămân neînsoțiți pe teritoriul României, atunci când nu există dubii serioase cu privire la minoritatea acestora, Inspectoratul General pentru Imigrări și formațiunile sale teritoriale procedează după cum urmează:

a)se stabilesc identitatea acestora și modul de intrare în țară;

b)indiferent de modul de intrare în România, li se asigură reprezentarea printr-o instituție competentă potrivit legii, care le va asigura și protecția și îngrijirea necesare, inclusiv cazarea în centre speciale de ocrotire a minorilor în aceleași condiții ca și pentru minorii români;

c)se iau măsuri de identificare a părinților, indiferent de locul de reședință al acestora, în scopul reunificării familiale;

d)până la identificarea părinților, minorii de vârstă școlară au acces la sistemul de învățământ;

e)executarea măsurilor de îndepărtare a unui minor neînsoțit se poate face, în urma unei evaluări prealabile de către autoritățile competente, doar dacă minorul este trimis părinților,

atunci când aceștia au fost identificați și nu au reședința pe teritoriul României, membrilor familiei, cu acordul acestora, tutorelui desemnat sau unor centre de primire corespunzătoare în statul de returnare;

f)[textul din Art. 131, alin. (1), litera F. din capitolul VIII a fost abrogat la 03-sep-2016 de Art. II, punctul 38. din Ordonanța 25/2016]

(2)În scopul găsirii soluțiilor adecvate, Oficiul Român pentru Imigrări cooperează cu alte instituții, precum și cu organizații naționale și internaționale specializate în domeniul ocrotirii minorilor.

(3)Procedura prevăzută la alin. (1) se consideră finalizată în următoarele situații;

a)s-a realizat reunificarea familială a minorului;

b)minorul a fost predat autorităților competente din țara de origine;

c)în cazul neidentificării părinților minorului ori a altor membri de familie ai acestuia;

d)minorul nu este acceptat în statul de origine.

(4)Pe perioada derulării procedurii prevăzute la alin. (1), minorilor li se prelungește dreptul de ședere în scopul prevăzut la art. 69 alin. (1) lit. g), fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor generale și speciale prevăzute de prezenta ordonanță.

(5)Permisele de ședere pentru minorii neînsoțiți se acordă cu scutire de la plata taxelor.

(6)În situațiile prevăzute la alin. (3) lit. c) și d), minorului i se poate acorda dreptul de ședere pe termen lung pe teritoriul României.

Art. 131¹: Stabilirea vârstei minorului neînsoțit

(1)În situația în care străinul declară că este minor și nu poate să își probeze vârsta, dar există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, acesta va fi considerat major.

(2)În situația prevăzută la alin. (1) Inspectoratul General pentru Imigrări solicită efectuarea unei expertize medico-legale de evaluare a vârstei solicitantului, cu consimțământul prealabil, în scris, al acestuia.

(3)În cazul în care străinul refuză efectuarea expertizei medico-legale de evaluare a vârstei și nu sunt aduse dovezi concludente cu privire la vârsta sa, acesta va fi considerat major.

(4)În situația prevăzută la alin. (3) se va considera că persoana în cauză a împlinit vârsta de 18 ani la data constatării șederii ilegale a acestuia.

(5)Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care la baza refuzului efectuării expertizei medico-legale de stabilire a vârstei stau motive întemeiate, constatate în urma evaluării de către un psiholog din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări.

(6)Interpretarea rezultatului expertizei medico-legale de evaluare a vârstei străinului se realizează cu luarea în considerare a principiului interesului superior al minorului.

Art. 132: Accesul străinilor minori la educație

(1)Străinii minori care locuiesc în România au acces la învățământul școlar obligatoriu în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români.

(2)Ministerul Educației stabilește, potrivit legii, limitele și condițiile recunoașterii și echivalării studiilor efectuate în țara de origine, pentru înscrierea elevilor străini în sistemul național de învățământ.

CAPITOLUL IX:Contravenții și infracțiuni

Art. 133: Răspunderea juridică pentru încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență

Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage, după caz, răspunderea penală, civilă, contravențională sau administrativă a persoanei vinovate.

Art. 134: Contravenții

Sunt considerate contravenții următoarele fapte:

- 1.nerespectarea de către transportator a interdicțiilor prevăzute la art. 7 alin. (1);
- 2.neîndeplinirea de către străin a obligației de a părăsi teritoriul României după data la care încetează dreptul de ședere în România prevăzut la art. 11;
- 3.neîndeplinirea de către străin sau de către persoana care îl găzduiește a obligației de anunțare a șederii acestuia la organul de poliție competent teritorial, până cel târziu după 3 zile de la împlinirea termenului prevăzut la art. 12 alin. (1);
- 4.nerespectarea de către străin a obligației prevăzute la art. 13 alin. (2);
- 5.nedeclararea informațiilor prevăzute la art. 13 alin. (1) și (3), în termenele prevăzute la art. 13 alin. (4);
- 5¹.nerespectarea de către entitatea-gazdă a obligației prevăzute la art. 13 alin. (6);
- 6.permiterea ieșirii din țară a străinilor care se află în una dintre situațiile de nepermitere a ieșirii prevăzute la art. 15 alin. (1);
- 7.nerespectarea termenului de depunere a cererii de prelungire a dreptului de ședere temporară, prevăzut la art. 51 alin. (1);
- 8.neîndeplinirea de către străini a obligațiilor prevăzute la art. 50 alin. (3);
- 9.nerespectarea de către angajator a obligației de comunicare a situației nominale, prevăzută la art. 57 alin. (2);
- 10.neîndeplinirea de către străin a obligației de a se prezenta la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 73 alin. (5) sau la art. 110 alin. (3¹);
- 11.nerespectarea obligației ce revine străinului cu privire la permisul de ședere, prevăzută la art. 108 alin. (2), cu privire la documentul de tolerat, prevăzută la art. 117¹ alin. (4), sau neprezentarea documentelor de călătorie, în cazul străinilor aflați în România în baza unei vize ori în temeiul unor convenții internaționale sau acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize;
- 12.nerespectarea termenului pentru depunerea cererii de reînnoire a permisului de ședere, prevăzut la art. 110 alin. (4);
- 13.nerespectarea termenului de declarare a furtului, pierderii, deteriorării sau distrugerii permisului de ședere, prevăzut la art. 112 alin. (1), respectiv a documentului de tolerat, prevăzut la art. 117¹ alin. (5);
- 14.nerespectarea termenului de declarare a furtului, pierderii, deteriorării sau distrugerii pașaportului pentru persoana fără cetățenie, prevăzut la art. 124 alin. (1);
- 15.reținerea documentului de trecere a frontierei de stat al unui străin sau a permisului de ședere de către persoane neautorizate;

15¹.împiedicarea în orice mod a lucrătorilor Inspectoratului General pentru Imigrări să exercite, total sau parțial, controalele prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. c);

16.[textul din Art. 134, punctul 16. din capitolul IX a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 41, punctul 81. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

Art. 135: Sancțiuni

Contravențiunile prevăzute la art. 134 se sancționează după cum urmează:

a)cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 3, 4,5,7,8, 10, 11, 12, 13 și 14;

b)cu amendă de la 500 lei la 1000 lei cea prevăzută la pct. 6;

b¹)cu amendă de la 1.500 lei la 3.000 lei, cea prevăzută la pct. 5¹;

c)cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei, cele prevăzute la pct. 9 și 15;

c¹)cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, cea prevăzută la pct. 15¹;

d)cu amendă de la 8.000 lei la 15.000 lei, cea prevăzută la pct. 1, calculată pentru fiecare străin transportat;

e)**în cazul contravenției prevăzute la pct. 2, amenda se aplică după cum urmează:**

(i)de la 400 lei la 700 lei, în cazul unei șederi de până la 30 de zile după încetarea dreptului de ședere;

(ii)de la 600 lei la 1000 lei, în cazul unei șederi de până la 60 de zile după încetarea dreptului de ședere;

(iii)de la 800 lei la 1200 lei, în cazul unei șederi de peste 60 de zile după încetarea dreptului de ședere.

Art. 136: Constatarea contravențiilor

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative ori, după caz, de către agenți constatatari anume desemnați ai altor instituții, potrivit competențelor.

Art. 137: Regimul contravențiilor

(1)Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2)În cazul contravențiilor prevăzute la art. 134 pct. 5, 11 și 16, contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 135, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 138:

[textul din Art. 138 din capitolul IX a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 120, punctul 1. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 139:

[textul din Art. 139 din capitolul IX a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 120, punctul 1. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 140: Desfășurarea unor activități interzise de lege

Organizarea de către străini, pe teritoriul României, a unui partid politic sau a altei organizații ori grupări dintre cele prevăzute la art. 4 alin. (2), aderarea unui străin la acestea, precum și inițierea, organizarea și participarea la manifestații sau întruniri care aduc atingere ordinii publice și siguranței naționale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 141:

[textul din Art. 141 din capitolul IX a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 120, punctul 3. din titlul II din Legea 187/2012]

Art. 142:

[textul din Art. 142 din capitolul IX a fost abrogat la 01-feb-2014 de Art. 120, punctul 3. din titlul II din Legea 187/2012]

CAPITOLUL X: Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 143: Oficiul Român pentru Imigrări

În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, polițiștii din cadrul Oficiului Român pentru Imigrări sunt abilitați:

- a) să efectueze acte de constatare în vederea informării organelor de urmărire penală, atunci când constată săvârșirea unor infracțiuni în legătură cu regimul străinilor;
- b) să îi legitimeze, să îi depisteze, să îi preia de la sediile altor autorități și să îi conducă la sediul formațiunilor teritoriale pe străinii care încalcă dispozițiile legale privind regimul străinilor în România sau pe cei a căror identitate nu poate fi stabilită, să verifice și să ia măsurile legale, în cel mult 24 de ore de la depistare;
- c) să organizeze și să efectueze, în condițiile legii, controale în mediile și locurile frecventate de străini, în instituțiile publice sau particulare, precum și în incinta operatorilor economici, indiferent de proprietar sau deținător, atunci când există date sau indicii cu privire la existența în aceste locuri sau medii a unor străini care nu respectă prevederile legale privind regimul străinilor în România;
- d) să folosească gratuit mijloacele de transport în comun și mijloacele de transport feroviare, în timpul serviciului, pentru executarea unor misiuni care nu pot fi îndeplinite altfel.
- e) să beneficieze de serviciile unui interpret autorizat sau a unei persoane de încredere, atunci când situația o impune, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;
- f) să solicite expertize și să consulte experți în vederea stabilirii situației juridice a străinilor și dispunerii unor măsuri administrative.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări este punctul național de contact în relația cu instituțiile Uniunii Europene și cu autoritățile celorlalte state membre pentru schimbul de informații și documente în aplicarea dispozițiilor legale ce intră în competența sa.

(3) Plata interpreților prevăzuți la alin. (1) lit. e) se face în condițiile Legii nr. 178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești,

de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Interpreții prevăzuți la alin. (1) lit. e) care se deplasează în altă localitate decât cea de domiciliu, pentru efectuarea lucrărilor solicitate de Inspectoratul General pentru Imigrări, beneficiază de cheltuieli de transport și, după caz, de cazare și indemnizație de delegare, potrivit dispozițiilor legale aplicabile în unitățile bugetare.

(5) În cazul în care nu sunt identificați sau nu pot fi utilizați interpreți autorizați în condițiile Legii nr. 178/1997, cu modificările și completările ulterioare, Inspectoratul General pentru Imigrări poate folosi persoane de încredere care cunosc limbile din/și în care se face traducerea și/sau interpretarea limbii respective, dispozițiile alin. (3) și (4) aplicându-se în mod corespunzător.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări transmite Comisiei Europene date statistice privind numărul documentelor prin care s-a acordat dreptul de ședere și de muncă în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră eliberate pentru prima dată și, în măsura posibilului, numărul străinilor al căror drept de ședere în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră a fost prelungit, anulat sau revocat. Datele statistice sunt defalcate în funcție de cetățenie și, în măsura posibilului, în funcție de durata dreptului de ședere acordat și în funcție de sectorul economic. Datele statistice au ca perioade de referință un an calendaristic și sunt comunicate Comisiei Europene în termen de 6 luni de la sfârșitul anului de referință. Primul an de referință este 2017.

Art. 143¹

În cuprinsul prezentei ordonanțe de urgență, referirea la măsura de siguranță a expulzării se consideră a fi făcută la pedeapsa accesorie, respectiv complementară, aplicată potrivit prevederilor art. 65 alin. (2) lit. c) sau ale art. 66 alin. (1) lit. c) din Codul penal.

Art. 144: Suportarea unor cheltuieli

(1) Cheltuielile ocazionate de transportul internațional necesar executării măsurilor de îndepărtare de pe teritoriul României a străinilor care dispun de mijloace financiare se suportă de către aceștia, cu condiția ca, după achitarea acestor cheltuieli, să le rămână o sumă echivalentă cu minimum 50 euro, necesară acoperirii cheltuielilor proprii pe timpul îndepărtării.

(2) Dacă străinul nu dispune de mijloace financiare și a intrat în România în baza unei invitații, cheltuielile de executare a măsurilor de îndepărtare se suportă de către persoana fizică sau juridică ce a făcut invitația. Invitația constituie titlu executoriu în situația în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză. Sumele de plată se determină de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin întocmirea unei note de constatare a cheltuielilor privind executarea măsurilor de îndepărtare a străinului invitat.

(3) Angajatorul, persoană fizică sau juridică, este obligat să suporte cheltuielile de executare a măsurilor de îndepărtare a străinului pe care l-a angajat ilegal sau al cărui permis de ședere nu mai este valabil.

(4) Unitatea de cercetare-dezvoltare este obligată să suporte cheltuielile de executare a

măsurilor de îndepărtare a străinului care a fost acceptat de către aceasta să desfășoare activități de cercetare științifică în cadrul unui proiect, în cazul în care acesta rămâne pe teritoriul României după încetarea dreptului de ședere. Răspunderea unității de cercetare-dezvoltare privind suportarea cheltuielilor încetează după 6 luni de la încetarea valabilității acordului de acceptare.

(4¹)Entitatea-gazdă este obligată să suporte cheltuielile de executare a măsurilor de îndepărtare a străinului care a fost acceptat în contextul încheierii unui acord de formare profesională, în cazul în care acesta rămâne pe teritoriul României după încetarea dreptului de ședere. Răspunderea entității-gazdă privind suportarea cheltuielilor încetează după 6 luni de la încetarea valabilității contractului de formare profesională.

(5)Cheltuielile ocazionate de executarea măsurilor de îndepărtare a străinilor care nu dispun de fonduri necesare în acest sens, cheltuielile pentru transportul, hrănirea, întreținerea și cazarea străinilor în spațiile din zona de tranzit sau în locațiile din afara punctelor de trecere a frontierei prevăzute la art. 9 alin. (3) ori în centre, cheltuielile determinate prin distrugerea de către străini a bunurilor aflate în dotarea locațiilor din afara punctelor de trecere a frontierei prevăzute la art. 9 alin. (3) sau a centrelor, precum și cheltuielile necesare pentru a asigura străinilor cazați în spațiile din zona de tranzit sau în locațiile din afara punctelor de trecere a frontierei prevăzute la art. 9 alin. (3) ori în centre asistență medicală, spitalizare și dreptul de a comunica cu reprezentanții diplomatici și consulari ai statului de proveniență, cu membrii lor de familie și cu reprezentantul legal se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita fondurilor alocate pentru aceste destinații.

(5¹)În cheltuielile ocazionate de executarea măsurilor de îndepărtare prevăzute la alin. (5) este inclusă o sumă echivalentă cu 50 euro, de care va beneficia străinul îndepărtat pentru acoperirea cheltuielilor proprii pe timpul îndepărtării, În cazul în care străinul nu dispune de această sumă.

(6)Costurile aferente construirii, amenajării, întreținerii și funcționării locațiilor din afara punctelor de trecere a frontierei prevăzute la art. 9 alin. (3) și a centrelor se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

(7)Fondurile necesare pentru cheltuielile prevăzute la alin. (5) și (6) vor fi prevăzute în bugetul de stat pentru Ministerul Internelor și Reformei Administrative.

(8)Normele de dotare pentru locațiile din afara punctelor de trecere a frontierei prevăzute la art. 9 alin. (3) și pentru centre, normele referitoare la materialele de întreținere și igienă personală, precum și normele de hrană pentru străinii cazați potrivit art. 9 alin. (3) și pentru străinii luați în custodie publică se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(9)Cheltuielile ocazionate de aplicarea prevederilor art. 143 alin. (1) lit. e) și f) se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita fondurilor alocate pentru aceste destinații.

Art. 144¹: Acordarea codului numeric personal

(1)Fiecărui străin căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung i se atribuie de către Oficiul Român pentru Imigrări un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere.

(2) La solicitarea justificată a instituțiilor publice interesate, Oficiul Român pentru Imigrări poate atribui un cod numeric personal și străinilor care nu beneficiază de un drept de ședere pe teritoriul României, obținut în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pentru exercitarea anumitor drepturi și obligații legale și numai cu acordul expres al acestora.

(3) În cazuri justificate, Oficiul Român pentru Imigrări poate atribui un cod numeric personal și străinilor cărora li s-a acordat tolerarea, la solicitarea acestora, care se înscrie pe documentul de tolerat.

Art. 145: Acordarea asistenței medicale în cazuri deosebite

În situații deosebite și pentru motive umanitare, organul competent teritorial al Ministerului Afacerilor Interne poate solicita autorităților competente acordarea asistenței medicale pentru străini în condițiile prevăzute la art. 105.

Art. 146: Excepții de la aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență

Guvernul poate stabili, prin hotărâre, exceptarea străinilor, cetățeni ai unor state pentru care nu există obligativitatea obținerii vizei de intrare în România, de la îndeplinirea condiției prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c), precum și a unor condiții de prelungire a dreptului de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

Art. 147: Aplicarea reglementărilor speciale

Prevederile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică cu prioritate față de prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția situațiilor în care rațiuni de securitate națională sau de ordine publică impun returnarea ori expulzarea acestora de pe teritoriul României.

Art. 148: Dispoziții procedurale

În toate plângerile și cererile adresate instanțelor în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, în care Oficiul Român pentru Imigrări este parte, participarea procurorului este obligatorie.

Art. 149: Limitele aplicării în timp a prezentei ordonanțe de urgență cu privire la unele categorii de străini

De la data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile prezentei ordonanțe de urgență vor înceta să fie aplicabile cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și ale spațiului economic european.

Art. 150:

[textul din Art. 150 din capitolul X a fost abrogat la 28-nov-2014 de Art. 41, punctul 87. din titlul II din Ordonanta 25/2014]

Art. 151: Dispoziții tranzitorii

(1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență străinii cu ședere ilegală pot solicita Oficiului Român pentru Imigrări eliberarea unei dispoziții de părăsire a teritoriului.

(2) Eliberarea dispoziției de părăsire a teritoriului, în condițiile prevăzute la alin. (1), nu va fi însoțită de măsura interzicerii intrării în România.

(3) Toate situațiile aflate în curs de rezolvare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe

de urgență vor fi soluționate în conformitate cu prevederile acesteia.

Art. 152: Intrarea în vigoare

(1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Legea nr. 123/2001 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 3 aprilie 2001, și Hotărârea Guvernului nr. 476/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 123/2001 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 29 mai 2001, precum și orice alte dispoziții contrare.

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune:

1. Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 149 din 2 iunie 2001;
2. Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 187 din 10 iulie 2001;
3. Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 251 din 3 octombrie 2003;
4. Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 16 din 23 ianuarie 2004, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 19 mai 2011;
5. Directiva 2003/110/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 321 din 6 decembrie 2003;
6. [textul din Art. 152, punctul 6. din capitolul X a fost abrogat la 10-nov-2018 de Art. I, punctul 73. din Legea 247/2018]
7. [textul din Art. 152, punctul 7. din capitolul X a fost abrogat la 10-nov-2018 de Art. I, punctul 73. din Legea 247/2018]
8. Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 348 din 24 decembrie 2008;
9. Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din statele terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt

calificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 155 din 18 iunie 2009;

10.Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 168 din 30 iunie 2009, cu excepția art. 9-12;

11.Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 343 din 23 decembrie 2011.

12.Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94 din 28 martie 2014, cu excepția art. 2 alin. (2), art. 3 lit. b) și c), art. 5 alin. (2) și (4), art. 6 alin. (2) și (6), art. 7, art. 8 alin. (2) și (4), art. 10, art. 11 alin. (1), art. 15 alin. (9), art. 16, art. 17 alin. (1), (2) și (3), art. 20 alin. (2), art. 24 alin. (1) și art. 25 alin. (2).

13.Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 157 din 27 mai 2014, cu excepția art. 5 alin. (1) lit. a)-f), alin. (2), alin. (4) și alin. (7), art. 6, art. 9, art. 10, art. 21 alin. (2), (3) și (6), art. 22 alin. (2) lit. e) și art. 23 alin. (3) și alin. (7) lit. d) și e).

14.Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 21 mai 2016, cu excepția art. 2 alin. (2), art. 3 pct. 16, 19, 20, art. 4, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (2) și (3), art. 9, art. 10 alin. (3), (7) și (8), art. 11 alin. (3), art. 12 alin. (2), art. 13 alin. (1) lit. d)-f) și alin. (2) și (3), art. 14 alin. (1) lit. b) și d), art. 15, art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a, alin. (2) lit. a) și alin. (3), art. 17 alin. (4) teza a II-a, art. 18 alin. (4) teza a II-a, alin. (5) teza a II-a și alin. (6) teza a III-a, art. 19, art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a)-d), art. 21 alin. (1) lit. c), alin. (2) lit. a)-d) și f) și alin. (3), art. 22 alin. (2), art. 23 teza a II-a, art. 24 alin. (2), art. 25 alin. (2), (7) și (8), art. 26 alin. (6), art. 28 alin. (2) lit. a), alin. (3), alin. (6) lit. a) teza a II-a, lit. c), lit. d) teza a II-a și a III-a și alin. (10), art. 29 alin. (1) lit. a) și b) teza a II-a și alin. (2) lit. a) teza finală, art. 30 alin. (3) lit. b) teza a II-a, art. 31 alin. (2) lit. a), alin. (3), alin. (6) lit. e) teza finală, alin. (7) lit. b) teza finală și alin. (10), art. 32 alin. (1), art. 34 alin. (2) și (4) teza finală, art. 35 teza finală, art. 37 alin. (2), art. 39 și art. 41-43.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și mențiunea de transpunere a normelor comunitare din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, precum și art. 8 și mențiunea de transpunere a normelor comunitare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2007, texte care nu au fost încorporate în forma republicată a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002:

- Legea nr. 56/2007:

- Art. II

(1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, străinii fără drept de ședere în România pot solicita Autorității pentru străini emiterea unei decizii de returnare, fără instituirea măsurii de interzicere a intrării în România.

(2) Toate situațiile aflate în curs de rezolvare la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege.

(3) Ordonanțele de declarare ca indezirabil, emise de procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, care nu au fost puse în executare, își încetează efectele la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi.

*

- Prezenta lege transpune Directiva Consiliului nr. 86/2003 privind dreptul la reunificare familială, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L251 din 3 octombrie 2003, Directiva Consiliului nr. 109/2003 privind statutul cetățenilor statelor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L16 din 23 ianuarie 2004, Directiva Consiliului nr. 110/2003 privind asistența în cazul tranzitului pentru scopul îndepărtării pe calea aerului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L321 din 6 decembrie 2003, și Directiva Consiliului nr. 114/2004 privind condițiile admisionii cetățenilor statelor terțe în scop de studii, schimb de elevi, pregătire neremunerată sau servicii de voluntariat, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L375 din 23 decembrie 2004.

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007:

- Art. 8. - În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagmele «Autoritatea pentru Străini» și

«Oficiul Național pentru Refugiați» se înlocuiesc, în mod corespunzător, cu sintagma «Oficiul Român pentru Imigrări».

*

- Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva Consiliului 2005/71/CE privind o procedură specială de admitere a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 289 din 3 noiembrie 2005.

*) Republicată în temeiul art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004 și a mai fost modificată și completată prin:

- Legea nr. 309/2004 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 1 iulie 2004, abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 21 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005;

- Legea nr. 482/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 27 noiembrie 2004;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 25 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 306/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 31 octombrie 2005;

- Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 421 din data de 5 iunie 2008

*) În tot cuprinsul ordonanței de urgență, sintagma "permis de ședere permanentă" se

permanentă" se înlocuiește cu sintagma "drept de ședere pe termen lung" și sintagma "titlu de călătorie" se înlocuiește cu sintagma "titlu de călătorie pentru străini".

*) În tot cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "costuri privind îndepărtarea" se înlocuiește cu sintagma "costuri privind executarea măsurilor de îndepărtare", sintagma "siguranță națională" se înlocuiește cu sintagma "securitate națională" și sintagma "salariul mediu brut pe economie" se înlocuiește cu sintagma "câștigul salarial mediu brut".

*) "- Art. 47

(1) Valabilitatea documentelor eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări se menține pe toată durata stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și pentru o perioadă de 90 de zile de la încetarea acestei stări.

(2) Aprobările date de Inspectoratul General pentru Imigrări asupra invitațiilor prevăzute la art. 37-39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se consideră valabile peste termenul indicat la art. 38 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

- Art. 48

(1) Dreptul de ședere al străinilor aflați pe teritoriul României, conferit prin vizele de intrare în România, se menține pentru 90 de zile de la încetarea stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, fără ca aceștia să fie supuși vreunei sancțiuni sau măsuri restrictive statuate de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dreptul de ședere al străinilor aflați pe teritoriul României, conferit prin convențiile internaționale, actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize sau actele legislative europene prin care se exceptează de la obligativitatea obținerii vizelor, se menține pentru 90 de zile de la încetarea stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, fără ca aceștia să fie supuși vreunei sancțiuni sau măsuri restrictive statuate de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru intrările și șederile ulterioare, dreptul de ședere stabilit potrivit alin. (1) sau alin. (2) nu se ia în considerare la calcularea perioadei de ședere de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României.

- Art. 49

(1) Vizele de intrare în România a căror valabilitate expiră fără ca acestea să fi fost utilizate de titulari din cauza restricțiilor temporare de călătorie instituite la nivelul Uniunii Europene nu își mențin valabilitatea.

(2) La momentul ridicării restricțiilor temporare de călătorie către statele membre ale Uniunii Europene, străinii titulari de vize de intrare care expiră în condițiile stabilite la alin. (1) pot solicita, dacă este cazul, alte vize de intrare în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Avizele de angajare în muncă, avizele de detașare și aprobările pentru reîntregirea familiei, eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări, a căror valabilitate se menține potrivit dispozițiilor art. 1, vor putea fi utilizate la solicitarea de vize de intrare în România potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la momentul ridicării restricțiilor temporare de călătorie către statele membre ale Uniunii Europene, doar dacă acestea nu au mai fost utilizate anterior pentru obținerea unor astfel de vize."